

జూన్ 2003

Rs. 10/-

చందమామ

కొత్త

టేస్ట్ బార్
చాక్లెట్ మజాతో

రూ.

మాత్రమ*

PIRANHA

ACTIVE

CADET HX

YANKEE

ROBO COP

Heroes start early.

Ride, race, take a tumble or even take a fall.

Because it's never too early to be a hero.

ఆరోగ్య రహస్యం
(జే.క)

19

తెలిసొచ్చిన తప్పి

55

పూ యో సిరోవరం

13

బ్రహ్మరాసి
పేంమిథు చిల్ల క

51

ఈ సంచికలో ...

- ★ ఆశ్రగాడి ఈత. 7 ★ పు హిదేమణి దీపన..9
- ★ పూ యో సిరోవరం-17..13 ★ ఆరోగ్యరహస్యం (జే.క)..19
- ★ అద ప్పిం చూ పీన అద్భుతాలు..25 ★ భారత దర్శిని..29
- ★ నింధు పిళ్ళై-అరవిళ్ళై..30 ★ చుదపూ పు కల్లు ర్లు..35
- ★ తెలగిన దు రద ప్పిం!(హిర్యానా జానపద కథ)..36 ★ కాబోయే
- అల్లు డు ..42 ★ పు నదేశం గు రించి తెలు స్రు కుందాం..44
- ★ వాల్మీకి ర్లు డు-18..45 ★ బ్రహ్మరాసి పేంమిథు
- చిల్ల క..51 ★ తెలిసొచ్చిన తప్పి..55 ★ తీరని పెగ..61
- ★ వినోదసపు యం ..64 ★ ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ..66

SUBSCRIPTION

For USA and Canada

Single copy \$2

Annual subscription \$20

Remittances in favour of
Chandamama India Ltd.

to

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED

No. 82, Defence Officers Colony

Ekkatuthangal, Chennai - 600 097

E-mail : subscription@chandamama.org

చందా

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా అప్పిడేశాలకు

పెన్సెంధు సంచికలు రూ : 900

ఇండియాలో బుక్స్ డ్వారా రూ.120లు

చందా డెల్వు డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారాగానీ,

పు నిఅర్జర్ ద్వారాగానీ

'చుదపూ పు ఇంటిలో లివింగ్'

అరట పెంపిడి.

For booking space in this
magazine please contact :

DELHI

Mona Bhatia :

Ph : 011-26515111 /

26565513 / 26565516

Mobile: 98110-29092

MUMBAI

Sonia Desai :

Ph : 022-56942407 / 2408

Mobile: 98209-03124

CHENNAI

Shivaji : Ph : 044-22313637 /

22347399 Fax: 044-22312447

Mobile : 98412-77347

email : advertisements

@chandamama.org

వ్యవస్థాపకులు
చి. నాగరెడ్డి - చక్రపాణి

కలలు కందాం రండి!

ఏ చిన్ని తమ్ముక్కూ, చిట్టి చెల్లాయిలు ఇంకా అలాంటి చిన్నారుల కోసం వున సంస్థ వెలువరిస్తాన్న 'జూనియర్ చందమామ'ను గురించి మీకు ఈపాటికి తెలిసే ఉంటుంది. చిన్నారుల హిదయాలలో వుంచి భావాలను ప్రవేశపెట్టి, వూత దేశ వారసత్వం పట్ల వుంచి అవగాహన పెంపొందించాలంటే - వారికి అర్థవంతమైన విషయాలను ఆకర్షణీయంగా అందించవలసిన అవసరం ఉందన్న విషయం గుర్తించడమే ఈ సాహసాత్మక కార్యానికి స్ఫూర్తినిచ్చింది. ఈ ల్యూనికీ రూపం ఇవ్వడానికి పలు ముఖ్య అంకితభావంతోక పీచేస్తున్నార. పత్రికను మొదట అంగ్లంలో తీసి కువస్తున్నాం.

'జూనియర్ చందమామ' తొలిసంచికను ఏప్రిల్ 10 వ తేదీ భారత రాష్ట్రపతి శ్రీ ఏ.పీ.జె. అబ్దుల్ కలాం సిహిదయంతో అందుకున్నారు. కొత్త పత్రికను చూసి ఆయన చాలా సంతోషించి, దీనికి చిన్నారుల జీవితంలో సుఖ చిత్రాను లభించాలన్న ఆకాంక్ష వ్యక్తం చేశార. ఇది వున స్ఫూర్తిని, ఉత్సాహాన్ని ఇవ్వు డివిజేటు విషయం!

ఆ సందర్భంగా ప్రకాశవంతమైన బంగారు భవిష్యత్తుకోసం చిన్నారులు కలలు కూలన్న విషయాన్ని రాష్ట్రపతి ప్రస్తావించడం హిదయాన్ని కదిలించింది. భవిష్యత్తును గురించి ఘనంగా కలలు కని - ఆ కలలను నిజం చేసుకునే పట్టుదల, కృషి, ధైర్యం, ఓర్పు ఉన్నప్పటికీ ఉజ్వల భవిష్యత్తు సాధ్యం, అన్నారాయన.

స్ఫూర్తిపడవూ, వివేకవంతవూ అల్లున ఈ వుంచి సలహాను పీల్చలందరూ పాటించాలి. ఉజ్వల భవిష్యత్తుకోసం సెవిస్ట్రిగా కలలు కునగలిగినప్పటికీ, వ్యక్తిగతంగా సంతోషం పొందగలవు న్న సంగతిని వుంచి పాకూడవు.

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

హీరోస్ ఆఫ్ ఇండియా క్విజ్‌లో పాల్గొని ఆకర్షణీయమైన బహుమతులు గెలుచుకోండి!

హీరోస్ ఆఫ్ ఇండియా-21

పు నడకానికి గొప్ప సంగీత సందిద్దావు ం ఉన్నది. ఇక్కడ కొందరు సంగీత విద్వాంసు లన గ్ర రించి ద్రిస్తావించాం. వీ ర్ ఎందరిని గ్ర ర్త వేట్టగలరో చూ డండి.

అన్నీ సరైన సమాధానాలు గల మూడు ఎంట్రిలు నైకిల్ను బహుమతులుగా అందుకుంటాయి!*

1 కర్ణాటక సంగీత పు ప్పూర్ణులలో పీన్నవయ్ ప్రి క్షణ్ణి. ప్రాధానంగా నేనొక వీణావాద్యకారు ణ్ణి. సంగ్కె త గీతాలకు పాశ్చాత్య బాణీలపు సపు కూర్చావు. నేనెవరిని?

2 కర్ణాటక, హిందూ స్థానీ ఉభయ సంగీతాలకూగీతాలు రచించావు. నేవు తిరు వాన్మూరు మహారాజాను కూడా. నేనెవరో మీకు తెలుసా?

3 నేనుురు గాంచిన ప్రు పిద గాయ కుణ్ణి. గ్యాలియ ర్ తోపు ర్లో పు హరాబా పు నసంగ్ ఆస్థానకవిని. నాురేపి డో తెలు సా?

4 నేనొక భక్తకవిని (1484-1564). 4,75,000 భక్తిగీతాలు రచించావు. నేనెవరిని?

5 1424-1503 వు ధ్యకాలంలో జీవించావు. తిరు పు ల వేంకటేశ్వరస్వామి ని ప్రి త్రిస్తూ దాదామీ 32,000 కీర్తనలు రచించావు. నాురేపి డి?

ప్రితి ద్రిక్కుకు దిగ్గ వపు కృలతే చూపినవట వీ సేమా దానలపు స్పిష్టింగా ంయ్ ండి. ఈ ఐద గ్ర రిలో ప్రి కు బలూ ణ్ణిస్తానసంగీతవిద్వాంసు త్త ఎవర ? ఎంత రు? అన్న విడియో లత విడి విదాలకు ప్రి ఎదుండా రాయ్ ండి. నా అభిప్రాయ సంగీత విద్వాంసు డు ::

పాల్గొనేవారితరు : వయస్సు :తరుగతి: చిరు నామా :

పీన : ఫోన్ :

పాల్గొనేవారి సంతకం:

తల్లి/కుండి సంతకం:

వివరాలపై ప్రి త్రిగా సంచక, ఈుత కర్తరించి 2003 డాటె 5వ తేదిలోగా అండా ఈ చిరు నామా కు పంపిండి:

హీరోస్ ఆఫ్ ఇండియా క్విజ్-21

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫీసు రై కాఫీ

ఈుట్టుతాంగల్, చెన్నై-600 097.

సూచనలు:

1. 8-14 ఏళ్ళ లోపు మయమ పిల్లలందరూ ఈ పోటీలో పాల్గొనమచ్చు.
2. ఈ పోటీకి మచ్చ అన్ని భాషల ఎంట్రిల సుంచి ముగ్గురు విజేతలు ఎంపిక చేయబడతారు. విజేతలు వారికి తగిన సైజు సైకిళ్ళు అందుకుంటారు. సరైన సమాధానాలుగల ఎంట్రిలు ఒకటికన్న ఎక్కువ మచ్చున్నాయితే, నా అభినాన హీరో వివరగా ఆధారంగా విజేతలు ఎంపిక చేయబడతారు.
3. న్యాయస్థాన తలచే తుది నిర్ణయం.
4. ఈ మయంగా ఎలాంటి డక్టర ప్రజ్ఞాత్మకాలూ జరుబడచ్చు.
5. విజేతలకు మయూన్నా పోస్టయ్యల తలయజేప్పయ.

బహుమతులను మీకు అందజేస్తువారు

FIRST COPY FOR THE FIRST CITIZEN

April 10, 2003, was a red-letter day for **Chandamama**, when the First copy of the first issue of **Junior Chandamama** was presented to His Excellency **Dr. A.P.J. Abdul Kalam**, President of India, who has endeared himself as a trusted friend of the children of India. He graciously accepted the magazine from the publishers who had called on him that evening. He was very appreciative of the publication and blessed the bold venture, launched after providing healthy reading for children for 56 years.

ఆశ్రగాడి రూత

బాలాపిఠిలో నివసించే కోదండానికి, గజ ఈతగాడన్నబర్త న్నది. అతత్త ఏ పిని ఆచీత్తా చీ ఆలోచించి చేసువాత్త కాదు . అంతా ఒకే మేగిరహట . అన్త కున్నది 'జాఅవు' ద జరిగిపావాలన్న వు న్నొత్తం అతడిది.

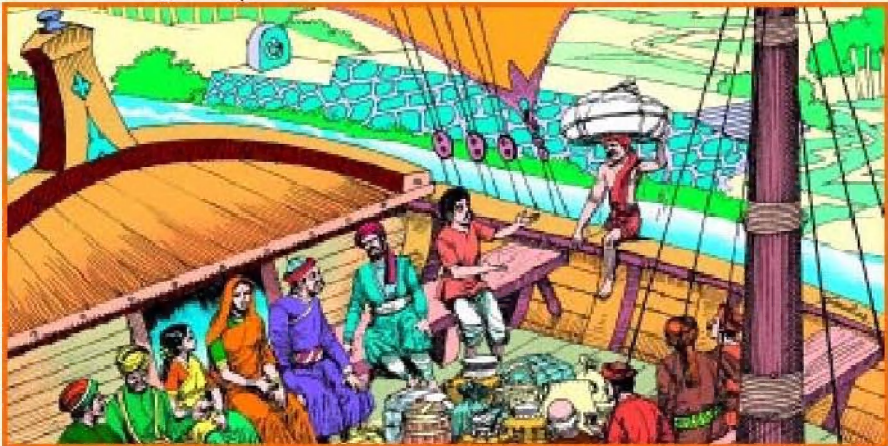
కోదండు కూత్త రి అత్తవారి ఊర్ , నది అవతలి ఒడ్డున మ్మన్ను గి గంధపిఠి. ఒకసారి కోదండు, బాలాపిఠిలో వూ త్రవ్వు లభించే కొన్ని సిర్త కుల్లు , తన కూత్త ర్త కు అత్తవసిరంగా అందించవలసీ వచ్చింది. అతత్త సిర్త కులన్నీ వూ టగట్టుకుని నది ఒడ్డుకు చేసేరికి, ఐదార్ ఫిర్లాంగ్ల ల దూ రంలో, ప్రియా ణీకులతో నావ క్రిక్కిరిసీ మూడడుం కంటబడింది.

ఇప్పటికిప్పుడు ఈ నావలో వెళ్ళకపోతే, మూటలో వున్న కొన్ని సరుకులు పాడైపోవచ్చు. ఎలాగైనా ఈ నావలోనే వెళ్ళాలన్న కుంటూ -కోదండు తన్న కట్టుకున్న పంచెనూ, చొక్కానూ విప్పి, తలగ్గ డ్డన నత్త వు కు కట్టి, వూ టన్న తలపేపేట్టుకుని, ఆదరాబా దరా నదిలో దిగి నావకు ఈదు కుపాసాగాదు . అల్లి తే, అతడి ద ప్టి ఎంతులపై , వూ ట జారి నీళ్ళ ల్లోపిడి పాకుండా వూ న్ని కోవాలనే!

తీరా అతత్త నావమీదికివెళ్ళి, తలవ్వి ది వూ టన్న దింపీ ఒగర్త స్త్రీ విక్కునేమ్మన్న బల్లవ్వి ద కూర్చునేసిరికి, అతడి ఎదు రింటికావ్వు శు ఆశ్చర్యంగా, “ఎందు కుత ఆత్రపిడి ఈదు కుంటూ వచ్చి నావ ఎక్కామ్మకోదండు? నావ ఒడ్డుకే వన్పిన్నదిగదా! ఒడ్డున ప్రియా ణీకులు కూడా అంతగా లేరు. సుగంధపురి వెళ్ళడానికి నీకు తప్పిక చొట్ట చొరెకేది,” అన్నాత్త .

పాడామణిగా తాన్న అంత శ్రవు పిడి ఎక్కింది బాలాపిఠికి తిరిగివన్పొన్న నావ అనే సింగతి కోదండానికి అప్పిటికి అర్థపు ల్లింది.

-కోనే నాగవెంకట అంజనేయ్య లు

మహాదేవుడి దీవెన!

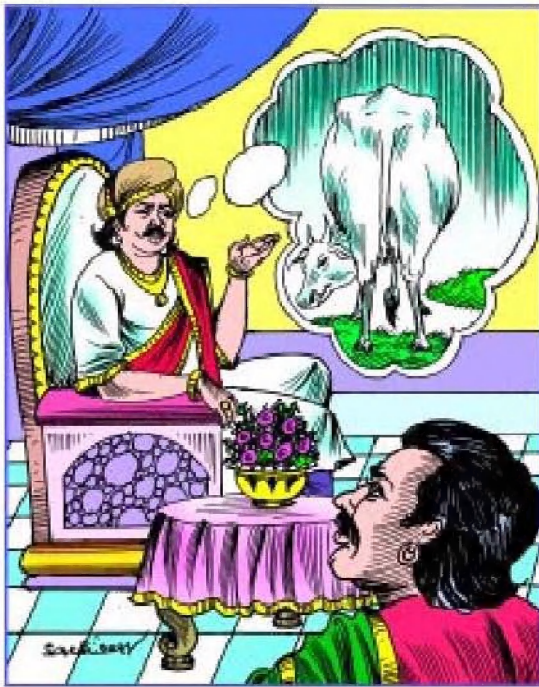
శివమితం గ్రామాధికారి నాగేశ్వర తుల్యుడు. ఆయన అధికారంలో గ్రామస్థులు చాలా ఇక్కట్లు పడతూ ఉన్నాయి. నాగేశ్వరుడి అక్రమాల గురించి రాజుకు తెలియపరచాలని కొందరు కున్నారే. కానీ అతడు ఏటా రాణిగారికి అపరూపమైన కానుకలు పంపుతూంటాడు. ఈ కారణంవల్ల గ్రామస్థులు, తమ గ్రామాధికారికి ఆస్థానంలో పిలువబడి మాడవచ్చని భయపడ్డారు.

ఇలాంటి సమయంలో, ఆ గ్రామంలోని ఒక సామాన్య కుటుంబానికి ఇంటికి భద్రుడనే బంధువు వచ్చాడు. ఆయన గ్రామ విరిగిపోతున్నాడని, “పట్నంలో వుండేమటనే పండితులున్నారు. ఆయన ఉత్తములు; వుంచి వాక్కుద్ది కలవాడు. ఆయనను గ్రామానికి ఆహ్వానించండి. తప్పక వేలు జరుగుతుంది,” అని సలహా ఇచ్చాడు.

గ్రామస్థులందరూ ఒకటై చిత్రాక్షుడనే వాడిని పిలిచి వుండేమట్లో తమ గ్రామం రప్పించుకున్నారు. ఆయన చిత్రాక్షుడి

ఇంటనే బనిచేశాడు. వుండేమట్లో ఏకాకి. ఆయన ప్రతిరోజూ సాయంత్రం గ్రామస్థులకు మిత్రాణం చదివి వినిపించేవాడు. నీతి బోధలు చేసేవాడు. ముఖ్యంగా ఆయన, “చెట్టు నుంచి మనం కొనిన ఫలానికి, ఒక పక్క కుళ్ళు మన్నుదన్ను కోండి, ఆ కుళ్ళు తింటే మనకు ఆరోగ్యం చెడుతుంది. మంచి భాగాన్ని తింటే ఆకలి తీరి మనస్సు కు తప్పి కలుగుతుంది. ఎప్పుడీ మనస్సు విషయంలోనూ మనం అలాగే మాడాలి. అతడిలోని మంచిని మాత్రమే గ్రహించి మనం మనస్సు లాలి. చెడు గురించి పట్టించుకోకూడదు,” అని చెబుతూండేవాడు.

ఈ మాటలు గ్రామస్థుల హృదయాలలోకి వెళ్ళాయి. వారిలో సామర్థ్యం పెరిగి ఒకరికొకరు చేదోడు వదోడుగా మాట్లాడి పరిస్థితులు మెరుగుపరచుకున్నారు. అంతేకాదు, నాగేశ్వరుడు చేసే దుష్టకార్యాల గురించి ఎవరూ ప్రస్తావించే వారేకాదు. ఆ విధంగా వుండేమట్లో రాక, నాగేశ్వరుడి క్షమాపణలు చేసింది.

ఒకనాడు , పు హిదేమత్తు ంట్రు న్ను చిత్రా
ర డి ఇంటి ఆమనాగేశ్ర డి పొలంలో పుే సీం
దట. అంధ్ర కని ఆయన ఆ ఆమత్తు తన గోశా
లలో కట్టించి, నూ ర్ర వరహాలు జరిపూ నాగా
కట్టాల్సిందిగా, చిత్రా డికి కబు రంపాడు .

“అమాఖరదే నూ ర్ర వరహాలు ండదు .
పు తఖరద్ర భుస్తాన ,” అని చిత్రా డువెళ్ళి
నాగేశ్ర డికి పు నవిచేసి కున్నాడు . అయి తే,
నాగేశ్ర డు , “రెండు రోజుల్లో నువ్వు నూరు
వరహాలూ జరిపూ నా కట్టుకపోతే, రోజుకు వీది
కొరడా దెబ్బల శిక్షనైనా అనుభవించు, లేదా
గ్రామం విడిచి వెళ్ళిపో!” అన్నాడు .

చిత్రా డు లబోదిబోవు న్నాడు . విషయం
పు హిదేమత్తికి తెలిసీ, “విచారించకు, నాయ నా!
న్యాయం నీపా న మూడే దేమతే నీకు ధన
సాయం చేస్తాడు ,” అన్నాడు .

ఆ సాయంత్రం చిత్రాక్షుడు పెరట్లో మొక్క
లకు పొదులు తవ్వూతో ందో ఖంగ్ర పు ని

చుట్టుడైంది. ఏమిటా అని చూస్తూ, అక్కడ ఒక
చిన్న రాగిబిందె దొరికింది. బిందె నుండా వరహా
లు న్నాయి . అంధ్ర లోంచి మంద వరహాలు తీసీ
గ్రాపూ ధికారి నాగేశ్ర డికి జరిపూ నా కింద కట్టి,
తన ఆమత్తు ఇంటికి తోలు కు వచ్చాడు ,
చిత్రా డు .

చిత్రా డు డికి అంత తొందరగా డబ్బెలా
దొరికిందా అని ఆరా తీసీన నాగేశ్ర డికి, అసిలు
విషయం తెలిసింది. ఆయన మెంటనే, “నిధు
లేవీ దొరికినా, అవి రాజుగారివి. రాజధ నాన్ని
రాజప్రితినిధి అయి న గ్రాపూ ధికారికి అప్పి
జెప్పాలి. అంధ్ర లోని డబ్బునూ వాడు కుని
మూడే, వట్టితో గ్రామాధికారికి బాకీచెల్లించాలి,”
అంటూ చిత్రా డు డికి కబు రు పంపాడు .

ఇది విని పు హిదేమత్తు , చిత్రా డు డితో,
“కంగ్రా పిడకు, నాయ నా! నీకు దొరికిన
రాగిబిందెలో మండ్రగబ్బలున్నాయనీ, ధను
లేదనీ గ్రాపూ ధికారికి విన్నవించుకో. భగవద్రు
గ్రహం మూడే, ఆయన వచ్చి పూ సీన్మొత్త
పుండ్రగబ్బలే కనిపీస్తాయి!” అన్నాడు .

చిత్రా డు డలాగే చేశాడు . తర్వాత అంతా
పు హిదేమత్తు చెప్పినట్టే జరిగింది.

కొద్దిరోజులు గడిచాక, చిత్రా డు పారి
గింటివాడైన వీరయ్యకొక కష్టం వచ్చింది.
వీరయ్య చెల్లెలు చెప్పికోదగ్గ అందగత్తె.
ఆమెను నాగేశ్ర డు, తన కొడుక్కిచ్చి పెళ్ళి
చేయ పు న్నాడు . నాగేశ్ర డి కొడు కు కురూ పి
పూత్రమే కాక తండ్రుకన్న దుష్టుడు . ఏం
చేయూ లో పాలు పాక వీరయ్య , పు హిదేమత్తి
వద్దకు వచ్చాడు . ఆయన అతడితో, “దిగ్గ లు
పడకు, నాయనా! నీ చెల్లెలికి మంచి సంబం
ధంకుడు రు తుంది,” అని దీవించాడు .

ఆ పు ర్వాడే వీరయ్య ఇంటికి రాజధాని నుంచి కొందరు పేద్రపు ను మ్మిలు వచ్చారు . రాజు కొలు మతో పినిచేస్తున్న చంద్రుడనే వాడికి, వీరయ్య చెల్లెల్ని అడిగారు . చంద్రుడు , రాజుకు విశ్వాసిపాత్రుడు . అందు వల్ల, నాగేశుడు , ఈ విషయంలో కలగజేస్తుకు నేందుకు భయపడ్డాడు . వీరయ్య చెల్లెలికి పేళ్ళి సిపు స్వి తీరిపార్చింది .

పు హిచేమణికి వాక్కుద్ది మళ్ళుదనీ, ఆయన దీవెనలు ఫిలిస్తాయనీ గ్రామంలో బాగా ప్రచారమైంది . గ్రామస్థులందరూ ఆయనకు తమ కష్టాలు చెప్పికుని, ఆయన దీవెనలతో ప్రయోజనం పొందసాగారు .

క్రమంగా ఇది గ్రామ ధికారి నాగేశుడికి తెలిసింది . ఆయన తనే స్వయంగా పు హిచేమణి కలుస్తుకుని, “తమరు పు హాను భాషలు . తమరి రాకతో గ్రామం పావనమైంది . అందరినీ దీవిస్తున్నారు . నన్ను కూడా తమరు దీవించాలని పు నవి,” అన్నాడు .

పు హిచేమణు గంభీరంగా ముఖం పేట్టి, “నా దీవెనలు ఒకర కోరినందు న సేవివ్వడం లేదు . భగవంతుడు చెప్పాడని నేను, ఆయన చెప్పినవిధంగా దీవిస్తున్నాను . నీ విషయంలో భగవంతుడు నాకేమీ చెప్పడం లేదు . నేను అసిహాయుణ్ణి,” అన్నాడు .

“పు కు నన్ను దీవించడం ఇష్టం లేదు లాగుంది . భగవంతుడివేత చెప్పించలేనుగాని, భగవంతుడిలాంటి రాజుచేత నీకు దీవించమని చెప్పిస్తాను . అప్పుడెలా తప్పించుకుంటావో పూస్తావు,” అంటూ నాగేశుడు అక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోయాడు .

ఇది తెలిసే శివమితం గ్రామ స్థులందరూ పు హిచేమణి వద్దకు వచ్చి, “అయ్యా! నాగేశు

డిప్పిడు రాజును రప్పించినా రప్పించగలడు . తమ రాయన్ను దీవించకూడదు . దీపిల్లు మరింత బలవంతుడై ఇంకా ప్రజలను వేధిస్తాడు . తమకు వాక్కుద్ది మూడి . తమ రాయన్ను శివించాలి!” అని కోరాడు .

పు హిచేమణు నవ్వి, “పూ రణాయుధాన్ను నా శాంతిస్థాపనకే తప్పి హింసికు వాడకూడదు . నేను నా వాక్కుద్దిని దీవెనలకే తప్పి, శాపాలకు ప్రియోజనం కానివ్వను . మీరు భయపడకండి . అసర్దుడికి దీవెనలే శాపాలవుతాయి!” అన్నాడు .

శివమితం గ్రామంలో మళ్ళు పు హిచేమణి గురించి రాజుకు, ఆస్థాన ఉద్యోగులద్వారా అప్పిడుప్పిడు కొంత నివూచారం అందుతూ ఉండేది . ఆయన తనలా దీవిస్తాడో తెలుసుకోవాలన్న కుతూహలం కలిగి, రాజు తన శివమితం వస్తున్నట్లు గ్రామ ధికారి నాగేశుడికి వర్తమానం పంపాడు .

ఆ తర్వాత వారు రోజులకు శివమితంలో, రాజుగారి రాకనిందర్భంగా పేదనీభ జరిగింది. సిభకు గ్రాపు స్థిలందరూ వచ్చారు. అక్కడ నాగేశు త్త , వు హిదేమణిని సిగరవంగా నిత్తు రించి, “మహానుభావా! తమ దీవెనకు తిరు గు ండదని గ్రాపు స్థిలంతా అంటు న్నారు. కాబట్టి నాకూ, ప్రిభు మూవారికి కూడా, ఈ సిభాపు ఖంగా తత్త దీవెనలు కోర్త త్త న్నాం,” అన్నాత్త .

వు హిదేమత్త ,రాజుకు వినయ ంగా నవు స్కిరించి, “ప్రిభూ! ఉన్నతపిదమూలో మత్తు వారికి, వారు చేసే సత్కార్యాలే దీవెనలు. ఇతరు లకు మేలు చేయగలవారు దీవెనలందించాలి గానీ, దీవెనలు కోరడం అంత నిబబ్బ కాదు ,” అన్నాత్త .

రాజుకు వు ఖం ఎర్రబడగా, “తమరి దీవె నలు కోర్త త్త న్నావు . నిబబ్బ గు రించి అన కుండా, దీవించేది లేనిది చెప్పండి,” అన్నాడు.

వు హిదేమత్త మెంటున, “నా దీవెనపై తమ కున్న అపారమై న్న నత్తుకానికి క తజ్జతలు . కానీ ఒకోపూ ర్త కొందరికి దీవెనలే శాపాలు కాగలమానాగేశు త్త అంధు కు సీద్ధంగా మూటే, సేనతణ్ణి దీవించడానికి అభ్యంతరు చెప్పను,” అన్నాత్త .

“నేను సీద్ధమే!” అన్నాత్త నాగేశు త్త , ఏపూ త్రమూ తటపిటాలు ంచకుండా.

“అయి తే, వినండి! నాగేశు త్త గ్రాపు స్థి లందరికీ చేసినదానికి రెండు రెట్లు ఫలితం పొందాలని దీవిస్తిన్నాను ,” అన్నాత్త వు హి దేమత్త .

ఇది వింటూనే నాగేశు డి వు ఖం పాలి పాలు ంది. వు హిదేమడి దీవెన తిరుగులేని దని తెలియ డువల్ల, ఆయనమెంటున, “ప్రిభూ! నన్ను మన్నించండి. నాకు మహదేవుడి దీవెన వద్దు. ఆ దీవెనను ఉపసంహరించుకోవలసిం దిగా చెప్పండి,” అన్నాడు.

ఈ వూ టలతో, నాగేశు డి గు రించిన రహి స్వింగ్రహించేంధు కు రాజుకు ఎంతోమహి పిట్టలేదు. ఆయ న అప్పిటికప్పుడే నాగేశు డిని గ్రాపూ ధికారి పిదవిలోంచి తొలగించి, “ఇలాంటి దు స్థి ణ్ణి గ్రాపూ ధికారిని చేసిన నాక్కూడా, తమ దీవెన శాపమేకాగలదు. ఉన్నత పిదమూలో మత్తువారికి, వారు చేసిన సత్కార్యాలే దీవెనలన్నమాట అ రానిజం. కాబట్టి, నేనిక తమ దీవెనలు కోరను. ఈరోజు నుంచి తవు రే, ఈ శివమితానికి గ్రాపూ ధి కారిగా మూటూ, గ్రాపు స్థిలవు తవు పాలన తొనూ దీవిస్తూండగలరు!” అని చెప్పాడు.

మాయాసరోవరం

17

[నరభక్షక జాతివాళ్ళకు, పూయూసిరోవరేశ్వరుడు దొరికిన సింహపుయంలో, అక్కడికి సిద్ధసాధకుడు వచ్చాడు. ఆవిడలోపన్న తనయ జహానిని రోంబబోల్లు, పుకరేత్తు, సాధకుడి బంటల్లు న జలపక రాస్థిణ్ణి బలంగా గాయపరిచాడు. నరభక్షకులు వాళ్ళను పట్టుబోయే సరికి, అందరూ ఏకమై వాళ్ళపై ద తిరగబడ్డారు. లంతలో కొందరు ఆశ్వికులు అక్కడికి వచ్చారు. తరువాత—]

సిద్ధసాధకుడు విదంనైన శౌలాన్ని తన గుండెలకు ఆనించగానే, మాయాసరోవరేశ్వరుడు భయంతో కంపించిపోతూ, “ఇది అన్యాయం! వీరుడైనవాడెవరూ శత్రు మృత్యు ఆదవు రిచి మూడగా చంపింపుకు ప్రియత్నించుడు,” అన్నాడు.

ఆ వెంటనే సిద్ధసాధకుడు శౌలాన్ని చప్పిన నేలకు ఆనించి, “నేను వీరు లోనూ, వీరాధి వీరుణ్ణి! ఏదీ కత్తిరుల్లియ్య, ఆలస్యం ఎందుకు? ఈ ణవు నీ బలదర్పాలేపాటివో పూస్తావు,” అన్నాడు.

పూయూసిరోవరేశ్వరుడు కత్తిపూయ బోల్లు నూడల్లా ఆగి, పుకరేత్తు కేసి పూశాడు. అంతలో ఆశ్వికుల నాయకుడు వచ్చి గ్రంధిగాడు. సిద్ధసాధకుడు కోపంగా అతడికేసి పూస్తూ, “ఎవరు నువ్వు? పూ తగాదాల్లో నేకు పిని?” అని అడిగాడు.

ఆశ్వికుల నాయకుడు అప్రిశ్నకూటాళంగా నవ్వుబోల్లు నూడల్లా, నరవానరాన్నీ, ఏనుగు జలగ్రహన్నీ చూసి కొంచెం బెదురుకుని, “నేనెవరినో, ఇంతకు ముందే, నేచేసిన హెచ్చరికవల్ల నీకు అర్థమైవుండాలి?” అన్నాడు.

“అ హేచ్చురేదో నేను నిరిగా వినలేదు . నేను , నాశత్రువైన ఈ సిరోవరంపిని నిపాదింపకుండా పూని ద్రిపు త్తంలో మూర్తు . జ్యోతిషుని రోసారి అత్యుత్తమము . ఈ గ్రహాలనో, కుచరగాడిదలనో ఎక్కి, పూ పు ధ్యకు వచ్చిన నువ్వెవరివి?” అన్నాడు సీద్ధసాధకుడు .

ఆ ప్రశ్నకు అశ్వికుల నాయకుడు వెంటనే జవాబు చెప్పకుండా సాధకుణ్ణి నిలువెల్లా ఒకసారి పిరిగిగా చూసి, “అ, నువ్వు! నువ్వు సీద్ధసాధకుడివి కాదా? కొన్నాళ్ళకిందట పీఠాన్ని పిరులో, కాటికాపిరిని తల నరికిన నేరానికి, ను రొకరితోపాటు నువ్వై, రాజుగారి దగ్గరకు, తీసి కుపాబడ్డావా అమా?” అన్నాడు .

“నేనవరైనదీ నీకు తెలిసింది, నువ్వెవరో గ్రుత్తుకొచ్చిందిగాని, బుర్ర పూత్రం తెలియటంలేదు,” అన్నాడు సీద్ధసాధకుడు .

“నామర్ర వీరును ధు . అవిపిరింపు కు పాబడ్డ కనకారాజుగారి కుమార్తెణ్ణి, కుపూ

రైనూ వెతికి తెచ్చేందుకు నిన్ను వెంటబెట్టుకుని బయలుదేరిన జయశిలుడెక్కడ?” అన్నాడు వీరును ధు .

“ఆ జయ శిలు ధు హింసలరథంలో, ఆకాశంలో ఎక్కడో ఎగ్గు తూంటాడు . నిరే, ను మ్హకాస్తి పిక్కకు తప్పికో. వీరు డిలాగా ప్రగల్భాలు పలికే ఈ భీరువైన నీటిమనిషి అంతం చూడాలి వుండు,” అంటూ సీద్ధ సాధకుడు శూలాన్ని పైకెత్తాడు .

“ఇక్కడ రక్తపాతాన్ని నేను నీహించు!” అంటూ వీరును ధు , అశ్వికులను వుండు కు రావలసిందిగా హేచ్చరించాడు .

అశ్వికులు కత్తులెత్తి పట్టుకుని తనను సీచ్చి పించేంతలో సీద్ధసాధకుడు చుట్టూ ఓపూర్ణ కలయ పూసి, వీరును డితో, “వు న చుట్టూ కొన్నాళ్ళ క్రిందిలేక ఆకలితో నక నకలాడు తున్న నరభకులు న్నూర్ . కావా లంటే చాలావు ద నిన్నూ, నీతోటి అశ్వికు లనూ కాలరాయ గలను . కాని, అందు వల్ల నరభక్షకులకు తప్ప మరెవరికీ మేలు కల గదు,” అన్నాడు .

“వు లూ , కీర్తన సింగతి నాకనవసిరం . ఇక్కడికి దామిదనే కనకారాజుగారు విడిది మన్నూర్ . అందరూ అక్కడికి రుండి,” అన్నాడు వీరును ధు .

సాధకుడు కళ్ళురచేసి, వీరును డితోనే పూర్తి, “ఇది ఆజ్ఞా? విన్నపిపూ? నేనీ పూ ప్రపంచంలో ఒక్క న హాకాల్ డి అజ్ఞా త్మి, మరెవరి అజ్ఞలనూ పాటించను,” అన్నాడు .

తన య జనాని కొత్తగా వచ్చిన అశ్వి కులపేర్లకోపించి మన్నాడని గ్రహించిన బల వ కరాస్తి ధు , రాతిగదను బుజం వీద

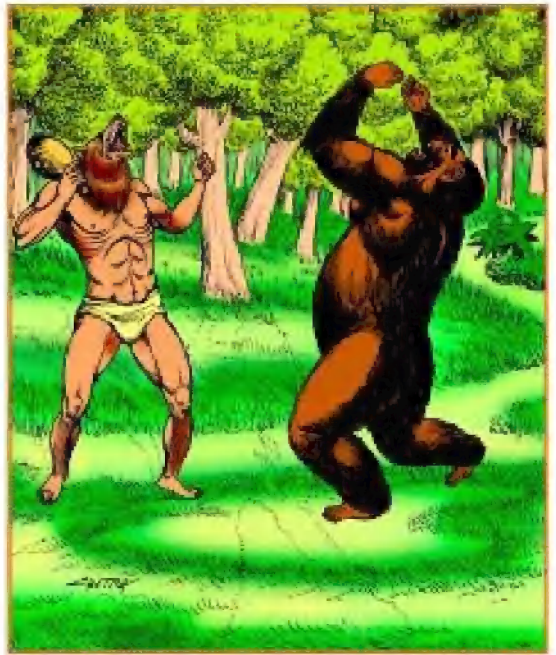
పేట్టుకుని, గట్టిగా ఒకసారి నేలను కాళ్ళతో తాచించి, పేడ్దగా పొంగిపోయింది. నరవానరు జబ్బలు చర్చిస్తూ, అరణ్యం ప్రతిధ్వనించేలా బోబ్బరించింది. ఆ విక తాకారాలనూ, అవి చేసే వికటాట్టహాసాలనూ చూసి ఒక అశ్వినకుడి గుర్రం బెదిరి, చప్పున వెనక కాళ్ళ మీద నిలబడి, రాత్రి కింద పడగానే భూరంగా పారిపోయింది.

ఇదంతా చూసి భయకంపితుడైపోయిన వీరరావుడు, సీద్ధసాధకుడితో, “అయ్యో, మీరు కూడా నాలాగే హిరణ్యమిత్రులైతే, పుహరాజుగారిని దర్శించేందుకు, ఎందుకు రాకూడదు?” అన్నాడు. తలమంచి నవ్విరిస్తూ.

ఆ పూటకు సీద్ధసాధకుడు వీరరావు నందమిడిపాతూ, “అలా అన్నావ, బామాది! రాజుగారి దగ్గరకు వెళ్తున్నానని పద. ఈ నరభూకుల్ని, సిరోవరం యొక్క లిద్దర్ని కూడా, ఆయన దగ్గరకు పేట్టుకుపోవాలి, అని చెప్పావు. చూసే, పూయో సిరోవరభూడు, పుకడతూ కనబడకపోయే సిరికి అదిరిపిడి, “ఏరీ, ఆ యెవ్వరు? ఏమయ్యారు?” అన్నాడు.

ఆ వెంటనే నరభక్షకులంతా ఒక్కసారిగా పొట్టలు చెక్కులయ్యేలా నవ్వారు. వాళ్ళ నాయకుడు బెబ్బలిదొరా, పుసిలి గణాచారి పుంపుకు వచ్చి, సీద్ధసాధకుడితో, “తప్ప, ఈ గ్రాలవాళ్ళూ తగ్గలత్త తన్ను అదన చూసి వాళ్ళిద్దరూ పట్టగా చెట్లలోకి పరిగెత్తారు. వాళ్ళ అరణ్యదేవర సింహిన ఆహారం! పేట్టుకునేందుకు మా బాలివాళ్ళు వాళ్ళ వెనకగా వెళ్ళారు,” అన్నారు.

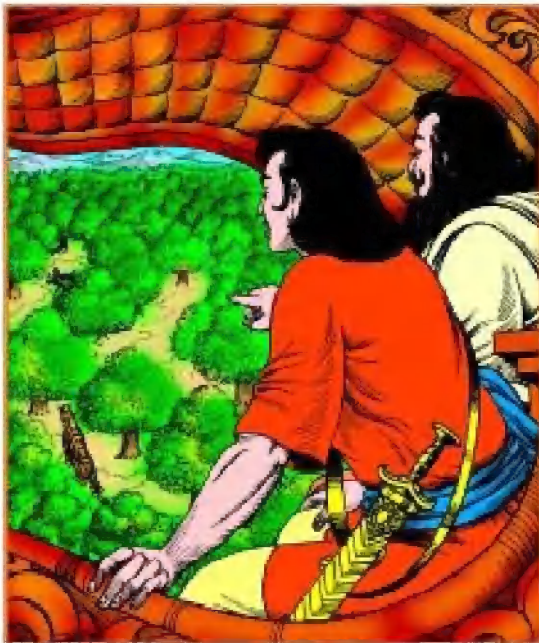
“వాళ్ళు పారిపోతున్న సంగతి నాకెందుకు చెప్పలేదు? వాళ్ళు ప్రాణాలతో దొరికేవరకూ

మీ ఇద్దరూ పూకు బందీలు,” అని సీద్ధసాధకుడు, జలప కరాస్తి డిత్, “జలప కభటా! వీళ్ళిద్దర్ని పేట్టుకుపోయి, ఒక గ్రాలంపిద వేసి, తాళ్ళతో బిగించు,” అన్నాడు.

జలపకరాక్షసుడు మెరుపులా పోయి బెబ్బలిదొరా, పుసిలి గణాచారిని పేట్టుకొని, ఒక గ్రాలంపిద నుంచి రాత్రి దిగి లోపలే వాణ్ణి మోచేతి దెబ్బతో దూరంగా పడేట్టు కొట్టి, వాళ్ళు దాని వీమిచ్చి ద బిగించి కట్టాడు.

ఆ పిని పుగిసినాక సీద్ధసాధకుడు, వీరరావు డిత్, “ఇక నవ్వు పుంపుండి దారి తిరిగి, కనకారాజుగారి దర్శనం చేసి కుందాం,” అని నరవానరాన్ని అదిలించి, తమ నాయకులను బంధించిన వాళ్ళను, ఏమి చేయటా అని తప్పిలో తావు తర్కించుకుంటున్న నరభక్షకులతో, “ఒరే, పుంపు ప్రిల్లితినే, యెవ్వరూ నవ్వురా! మీ వాళ్ళ వెతకబోయిన సిరోవరంపక్షిగాడికి గాని, వాడి

బంటులు న మ్రొసిలివు ఖంవాడికి గాని, వీరు ఏవూత్రం హానికలిగించినా, వీర నాయకుణ్ణి గణాచారిని వుండు నరవాన రానికి వేతగా మేనీ, తరూతవి వుల్లి స్రూర వు గాల కింద చేటాడతాను, జాగ్రత్త!” అన్నాడు శూలాన్ని యుళిపిస్తూ.

నరభక్తులు నోరు మెదపలేదు. వాళ్ళు వు ఖాలు దీనంగా పేట్టి, తమ నాయకుడి కేనె గణాచారికేనె వూ డసాగారు. ఇక వాళ్ళి డ్దరూ గుర్రం వీద గిలగిల కొట్టుకుంటూ, “అరణ్యదేవో, వూకు ఈ వుత్రప్తి అహారుగా పింపీ, వూ ప్రాణాల వీడికి తెచ్చామూ రంపు!” అంటూ అరవసాగారు.

ఆశ్చికనాయకుడు తన అనుచరుల్ని రాజు కనకాదు విడిచిచేసిన ప్రాంతానికి బయలుదేరమన్నాడు. వాళ్ళకు మెనకగా నర వానరం వీద సిద్ధసాధకుడు కదిలాడు. అదే సివుయంలో అరణ్యంలో వు రొక ప్రాంతాన హింసిల రథంలో పోవున్న జయ శిలుధూ,

అతడి వుత్రులకు హితాత్తుగా ఒకచోట పిలిచేత తరవు బదు తున్న ఒక యువతి కనిపించింది. ఆమె పిలికి దొరకకుండా చెట్లబోదెల చుట్టూ గిరికిలు కొడుతూ, మధ్య మధ్య అందుబాటులో వున్న చెట్టుకొమ్మలను పట్టుకుని, పేళ్ళిపాల్చి ప్రాణరణ చేసి కునెండు కు పియి త్తిస్తోన్నది.

హింసిలరథంలో మాడి, కింది అరణ్యాన్ని పరీక్షగా చూస్తున్న వైద్యదేవుడని పిలవబడే దేవశర్మకు వుండుగా, ఈ దశ్యం కంట బడింది. అతడొక తటికాలం భయోచ్చర్యా లతో కంపించిపాల్చి, పిక్కన వశ్న జయ శిలు ణ్ణి వు జంపిట్టుకు లాగి, “జయ శిలా, పిలితరు వుత్రు అప్రిని వూశావా? ఆమె కాంచనవూల - వూయా సిరోవరేశ్వరుడి బంట్లు అపిహిరింపు కుపాల్చి న, కనకా రాజుగారి కువూరై ఇప్పిడెం చేయటం?” అన్నాడు.

జయశిలుడు, దేవశర్మ చెప్పిన అరణ్య ప్రిదేశాన్ని వూస్తూనే రథంలో లేచి నిలబడి, రథాన్ని తోలు తున్నవాడితో, “ఒరే, రథాన్ని వెంటనే కిందికి దించు!” అన్నాడు.

అంగరకుడు తలవంచి దిగువను వు హవాలను వూసీ, “అయ్యా, ఇక్కడ రథాన్ని దింపటం సాధ్యపడదు. మరికొంచెం ధూరు పాల్చి, చెట్టూ చేవూ లేని ఆ కుబుడే ఖాళీపడేసలో రథాన్ని దింపు తాను,” అన్నాడు.

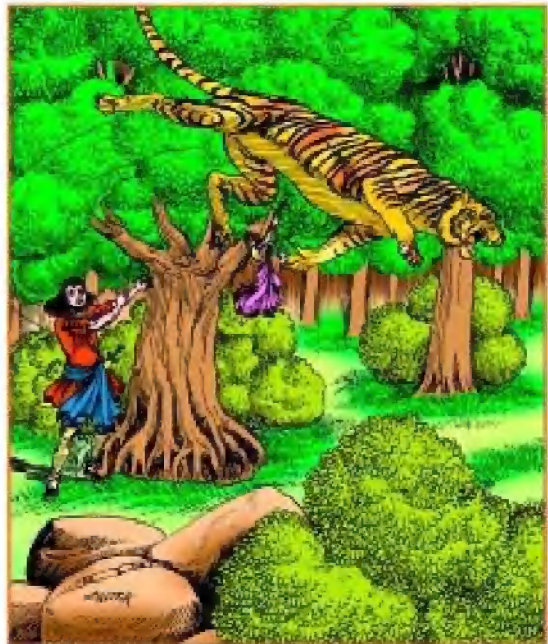
ఆ వూటలకు జయ శిలుడు కుంపింగా, “ఒరే, వు తివూ లినవాడా! ను మ్మారథాన్ని అక్కడ దించేలోపల రాజకుమార్తె పులికి ఆహారం అల్లి పోతుంది. చప్పిన రథాన్ని కాన్సి కిందికి నడుపు, నేను ఏ చెట్టు కొమ్మల్లోనో

దూకి, ఆమెను కాపాడేందుకు ప్రయత్నిస్తాను,” అన్నాడు.

అంగరక్కుడు హింసల మెడలకున్న తాళ్ళను కిందికి లాగాడు. అవి చెట్ల చివారు కొమ్మల సమీపానికి రథాన్ని లాగినై. వెంటనే జయశీలుడు రథంలో నుంచి కిందికి దూకుతూనే, రెండు చేతులతో ఒక చెట్టుకొమ్మను వడిసి పట్టుకున్నాడు. కానీ, అది అతడి బరువుకు ఫేళుఫేళు అటూ విరిగి, నలభై యాభై అడుగుల ఎత్తు నుంచి, అతడితో పాటు కిందపడింది.

చెట్టుకొమ్మ నేలను తాకే లోపలే జయశీలుడు ఒడుతూ ఒక పిల్లటికొట్టి, తాను మేగంగా నేలపై దిగిపోతూ, చేతులూ విరగగొట్టుకొకుండా, తనను తాను కాపాడుకున్నాడు. ఆ సమయంలో కాంచనమాలను వెంటబడి తరుముతున్న పులి, కొమ్మ విరిగి పడిన శబ్దానికి ఆదిరిపడి, వెనక్కు తిరిగి పూసేసింది. అది అమానుషంగా తీసి కుని కాంచనమాల దాపుల అందిన ఒక చెట్టుకొమ్మను పట్టుకుని, పేక్కి పోకొంది. కానీ, మితి అంతలోనే పెద్దగా గాండించి, ఆమెకేసి పరిగెత్తబోయి, ఛెంగున పేక్కిగరబోయేంతలో, కత్తి దూకుతూ కూడా వ్యవధిలేని జయశీలుడు ఒక్క ఊరుకున పోయి, దాని వెనక కాళ్ళు రెండూ పట్టుకుని, బలంగా గుంజి దూరంగా వెళ్లిపోయాడు.

కాంచనమాల చెట్టుకొమ్మల్లో చేతులకు నిలిచి అల్ప సమయం గాలికి ఊగి తీస్తున్న కొమ్మలతోపాటు అటూ ఇటూ ఊగి తూ, “అయ్యో, నిపు యానికి వచ్చి నన్ను మితిదూరి నుంచి రించారు, క తజ్జురాలిని!” అన్నది.

జయశీలుడు ఆమె సౌందర్యానికి అచ్చెరువు చెందాడు. తను ఎంతో కాలంగా ఎన్నో శ్రమలకోర్చి, ప్రాణాపాయ పరిస్థితుల నుంచి బయటపడి- ఎలాగైనా కనకాక్షరాజుగారి కుమార్తె కాంచనమాలను రక్షించగలిగాడు. ఈమె అన్న అల్లు న కాంచనమూర్తి ఎవరు?

“నీ బరు కాంచనమాల! నువ్వే దేశమీ రాజకుమార్తెవో కూడా నాకు తెలుసు. మీ అన్న కాంచనవరమ ఎక్కడ? హింసలరథం మీ దినుంచి అరణ్యం వు ధ్యం లో కిందపడి, ఏ విధంగా ప్రాణాలు కాపాడుకోగలిగావు?” అని అడిగాడు జయశీలుడు.

జయశీలుడు ఇలా వూట్లాడుతున్న సమయంలో కాంచనమాల చెట్టుకొమ్మల లోంచి నేలపై దికి దిగి, అందగాడూ, ధైర్యశాలీ అల్లు న ఈ యువకుడికి తన బరు ఎలా తెలుస్తునా అని అశ్చర్యపాతూ, “అయ్యో, నేను హింసలరథం మీ ది నుంచి, అద ప్రియ శాస్త్ర ఒక వాగు నీటిలో పడటంవల్ల, బతికి

పాయా ను . నాతోపాటు రథంలో మళ్ళా సిరోవరో శ్వర డ్రా , ఆయ న రథం తోలేవాడ్రా బమ్మి శా ఈ అరణ్యంలో ఎక్కడో, నాలాగే ప్రాణాలతోనే వుండి వుంటారు. ఇక నా సోదరుడైన కాంచన వర్య అతడు పూ యా సిరోవరంలోని భవను లోనే మళ్ళా ఉన్నాడు ,” అన్నది.

“పూ యా సిరోవరోశ్వర ణ్ణి గు రించి నాకు కొంత తెలుసు న్ని . అతడెవకులైనా సిర్పనఖు డ్ర , సిర్పస్వర డ్ర అనెవాళ్ళే కాక, వ్ర రొక వ్రు ఖ్యుత కూడా నాకు పిరిచయం అయ్యా డ్ర . పూ యా సిరోవరం వ్రంచి నీ అన్నవ్ర కూడా బంధవివ్రు క్తుణ్ణి చెయ్యాలి. అక్కడికి వెళ్ళే పూ యా నీకు తెలిస ఉంటుంది. వ్రుంధ్ర వ్రును ఈ దామీ వ్రుంచి అవకాశం. తావ్ర రకాళ్ళ తాడ్ర వ్ర అతడి లనేవున్న నా మిత్రుడైన సిద్ధసాధకుణ్ణి కలు న్ని కోవాలి,” అన్నాడ్ర జయ శీలు డ్ర .

కాంచనపూ ల అతడితోపాటు కదలబో యే ఎంతలో, అప్పటివరకూ జయ శీలు దీదెబ్బకు నడ్రుం వెరిగి స్పి హి కోల్పోల్లు న పేడ్చుమితి, చమ్మినతలఎత్తి కోరల్లు చాచి, పేడ్చగా గాండ్రించి, వాళ్ళకేసీ పూకేంద్ర కు లేచి నిలబడబోల్లు , దబీవ్రుంటూ తిరిగి నేలపై దపిడింది.

“ఎంత క్రూరమృగమైనా, గాయ పడిన దాన్ని బాధలో వదిలిపొకూడదు . ఇప్పిడే

దీని తల నడ్రు కుతానడ్రు ,” అంటూ జయ శీలు డ్ర మితోకేసీ నడిచాడ్రు .

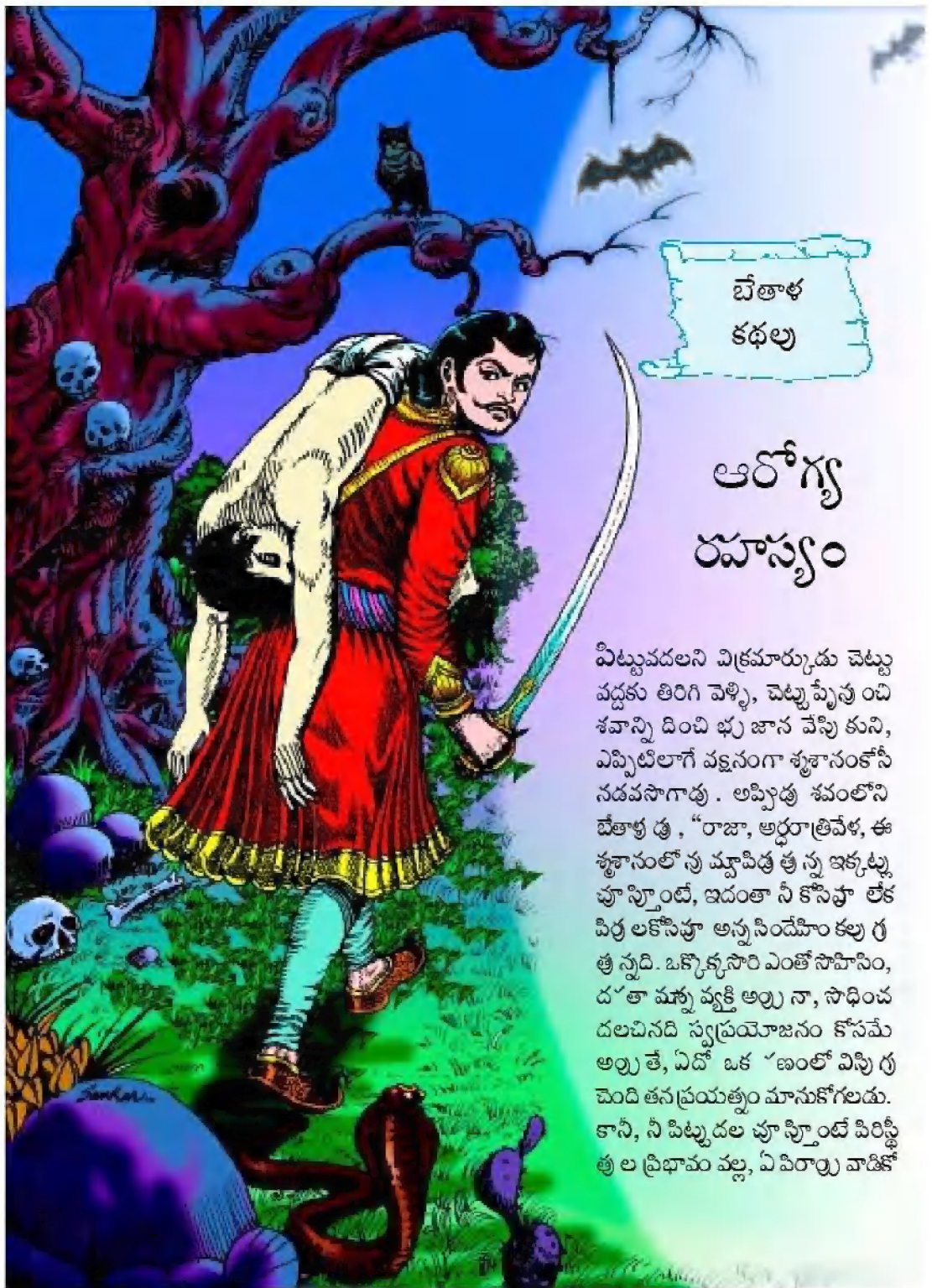
“ఇదెంతటి భయంకరమైన మితి! ప్పి ధ్ర రావటం కొంచెం ఆలస్యం అల్లు తే, నన్ను గొంతు కొరికి చంపి, తిని మూడేది!” అంటూ కాంచనమాల, జయశీలుడి వెంట పులిని సిపి పించింది.

అప్పటివరకూ పక్కనేవున్న గుబురు చెట్ల చాటు న జలగ్రహిం ప్పి ద మూడి ఇదంతా చూన్చిన్న పూ యా సిరోవరోశ్వర డ్ర , తల తిప్పి, పిక్కనే గ్రుం ప్పి ద మళ్ళా వ్ర కరకేత్ర తో, ‘ఈ జయ శీలు డ్ర నవాణ్ణి బంధించటానికి ఇదే కంఠానికేసీ విసిరి, పిట్టుకో,’ అన్నాడ్ర .

“ప్రేమా , ఈ జయ శీలు డ్ర వ్ర హానిత్యుడ్ర . అతడితో విరోధం వ్రు నకు ే వ్రుం కాదు ,” అంటూ వ్ర కరకేత్ర ఏడ్చువ్రు ఖం పేట్టాడ్ర .

“ఛీ, పీరికిపిందా!” అంటూ పూ యా సిరో వరోశ్వరుడు, మకరకేతు నుంచి బలమైన తాడ్ర వ్ర గ్రుంజుకుని, జలగ్రహితో కొంచెం వ్రుంధ్ర కు వచ్చి, తాటి ఉచ్చున గాలిలో రెండు మూడుసార్లు గిరగిరా తిప్పి, జయశీ లు డి కంఠంకేసీ వేసిరాడ్రు . -(ఇంకామూది)

బేతాళ
కథలు

ఆరోగ్య రహస్యం

పిట్టువదలని విక్రమార్కుడు చెట్టు వద్దకు తిరిగి వెళ్ళి, చెట్టుపై నుంచి శవాన్ని దించి భుజాన వేసుకుని, ఎప్పటిలాగే వక్షనంగా శ్మశానంకోసం నడవసాగాడు. అప్పిదు శవంలోని బేతాళుడు, “రాజా, అర్ధరాత్రివేళ, ఈ శ్మశానంలో నున్న మృతపిదూర్తను ఇక్కట్లు చూస్తూంటే, ఇదంతా నీకొసేపా లేక పిర్లలకొసేపా అన్న సిందేహం కలుగుతున్నది. ఒక్కొక్కసారి ఎంతో సాహసించి, దాతా మన్నువ్యక్తి అయినా, సాధించదలచినది స్వప్రయోజనం కోసమే అయితే, ఏదో ఒక శబ్దంలో వినిపించేది తన ప్రయత్నం మానుకోవలదు. కానీ, నీ పిట్టువదల చూస్తూంటే పిరిస్థితుల ప్రభావం వల్ల, ఏ పిర్రా వాడికో

చేసిన వాగ్దానం కారణంగా, ఇన్ని ఇక్కట్లు అనుభవిస్తున్నావన్న సిందేహం కలుగుతున్నది. అపాత్ర దానంలాగే, అపాత్ర డికి డేు వాగ్దాను కూడా తప్పినిపించుకుంటుంది. ఇందుకు ఉదాహరణగా, పిక్కిర్లు, విలాసిన్లు అనేవారి కథ చెబుతాను, శ్రమ తెలియకుండా, విను,” అంటూ ఇలా చెప్పు సాగాడు :

పుష్కరుడనేవాడికి రోజంతా రెక్కలు వుక్కలు చేసి కున్నా, నాలుగు వేళ్ళు లోపలికి పావడం కట్టుగా మూడేది. ఎదురుగా బొద్దు గూ లేని తన జీవితం గురించి వాడు ఎంతో బాధపడేవాడు.

ఒక రోజున పిక్కిర్లు, ఒక పేళ్ళు వారింట్లో పనికి కుదిరాడు. బావిలోంచి నీళ్ళు తోడడు, వంటకు గిన్నెలు కడిగివ్వడం వాడి పని. రోజంతా అతిథులు వస్తూ పాత్రా మార్చారు. వచ్చిన వారికి ఫిలరసేవ, ఫిల

హారమో, పిండివంటల విందు భోజనమో అందు తూనే మూర్ఖులు. పిసిందైన వంటకాలు నాసికామీటలను తాకుతూ నోట్లో నీళ్ళురిస్తూంటే, వుధ్య వుధ్య తనకూ తినడానికి అందు తూంటే, పిక్కిర్లు రోజంతా ఎంతో ఉత్సాహంగా పనిచేశాడు.

వాడు వంటవాళ్ళను మెచ్చుకుని, “మీ వంటలు చాలాచాలా బాగున్నాయి. ప్రతిరోజూ మీకెక్కడో అక్కడ వంటపని వుంటూంటుంది కదా! నన్ను మీతో తీసుకుని వెళుతుండండి. రోజూ నేను కూడా ఎంత పని చెప్పినా చేసే, సుష్టిగా భోంచేస్తాను, ఏవుంటారు?” అని అడిగాడు.

ఈ వూటలకు వంటవాళ్ళు పేద్దగా నవ్వి, “నీమాభోజనప్రీయ్యు డిలాగు న్నామాకానీ నీ కోరిక వూ వల్ల తీరదు. ఎందుకంటే, వూకు అన్ని రోజులూ పని మూడదు. అడికాక, వంట పనిలకు వూ బందం మూడనే మూది. పే పనిలకు ఏ ఇంటివాళ్ళు, ఆ ఇంటికి తెలిసిన వాళ్ళనే పనికి పేట్టుకుంటారు. వూ ప్రేమే యుండండదు. ఇలాంటి విందు భోజనం రోజూ చేయాలన్న కుంటే, నమ్మగొప్పవారింట పిట్టవలసింది!” అన్నారు.

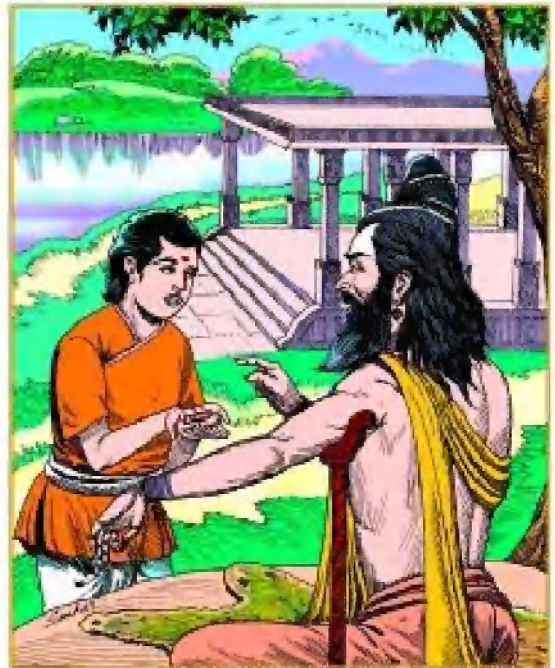
గొప్పవాళ్ళు రోజూ ఇలాంటి విందు భోజనం చేస్తారని తెలియ గానే పిక్కిర్లు చాలా అశ్చర్యపడ్డాడు. వాడి అశ్చర్యానికి వంటవాళ్ళ పెద్ద తెల్లబోయి, “నువ్వెప్పుడూ గొప్పవాళ్ళ ఇంట్లో పనిచెయ్యలేదా? వాళ్ళు ఇంట్లో కూడా పిట్ట బట్టలేకడతారు. విందు భోజనం చేస్తారు. మెత్తటి పరుపుల మీద నిద్రపోతారు. అన్ని సుఖాలూ వాళ్ళవే,” అంటూ వురిన్ని విమరాలు చెప్పాడు.

అవన్నీ వింటూ ందే పిమ్మిర్రు డికి తన జీవితం వృధా అనిపించింది. ఎలాగైనా తనూ గొప్పవాడినెఘోవాలన్న కున్నాడు. అందు కని, ఆ ఊరి చివర వు రంలో మూడే సాధు మఘ కలుసుకుని తన గోడు చెప్పుకున్నాడు.

సాధు మఘాడిఘా టలకు నవ్వి, “నాయ్ నా! చెట్టు కదలకుండా నిలకడగా ఒక్కచోటునే మూడి తియ్య టి ఫిలాలనిస్తింది. నదీవు తల్లి గలగలా పారే తూ దేశవు ంతా ఘట్టి తియ్య టి జలాలనిస్తింది. ఈ సి స్టిలో ఎవరితరహా వారిది. దేనికీ ఎక్కువ తక్కుమూ భేదం లేదు. ను మ్హాని ఖాలన్న కుంటు న్నవన్నీ ని ఖాలు కామాకష్టలన్న కుంటు న్నవన్నీ కష్టలు కామా అర్పి తే, ఒకటివూ త్రం నిజం. ఈ ట్రిపించులో కష్టిపిడకుండా ఎవరికీ తిండి దొరకదు. అది భగవంతు డ్త చేసిన ఏర్పాటు,” అంటూ పీఠ దోధ చేశాడు.

పిమ్మిర్రు డి వు నని ఈఘా టలకు ఏఘా త్రవూ ఘారలేదు. వాడు, సాధు మఘ తనన్న ఇప్పిటికిప్పడే గొప్పివారింట మిట్టించవు ని పిదేపిదే వేదు కున్నాడు.

అప్పిఢ సాధు మఘాడికి ఒక వూ లిక ఇచ్చి, “పిక్క ఊళ్ళో విలాసి డనే భాగ్యవంతు డు న్నాడు. ఆయనకు భార్య గతించి రెండు సింవత్సరాలర్పింది. ఇద్దరు కొడు కుల్లు వ్యాపారాలకని విదేశాలకు వెళ్ళారు. చెల్లెలి వరసిర్పి న ఘా రషిఠంఢు వొకమె, ఆయన ఆలనా పొలనా ఘాని కుంటు న్నది. నీవాయ్ న దగ్గరకు వెళ్ళు. ఇద్దరూ కలిసి ఒకేసారి ఈ వూ లికన్న పట్టుకుని ఒకరి శరీరాల్లోఒకరు పిరకాయ్ ప్రివేశం చేయాలన్న కోండి! ఇద్దరికీ శరీరాలు మారగలవు,” అని చెప్పాడు.

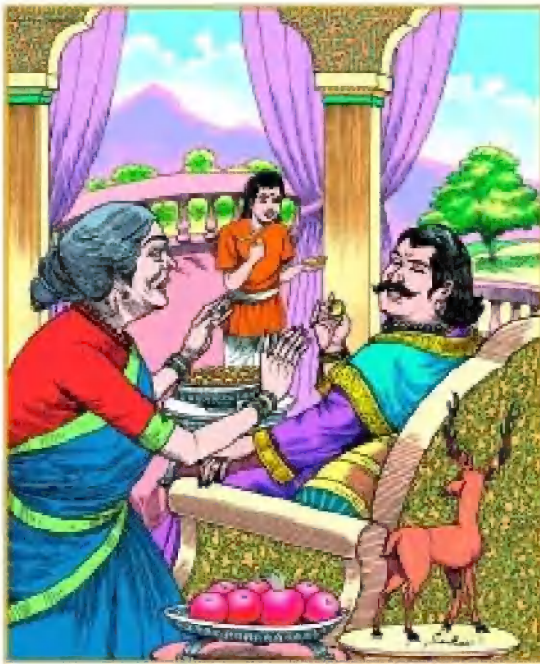

“లయ్య! విలాసి డు భాగ్యవంతు డం టు న్నారే. అయ్ న నాశరీరులోకి ఘా రడానికి ఇష్టిపిడతాడా?” అని అన్న ఘా నుగా అడిగాడు పిమ్మిర్రు డు.

“ఘ్నికుండా ఇష్టిపిడతాడు. సివంటివాడి కోసిం ఆయ్ న ఎదు రే ఘాన్తిన్నాడు. ను మ్హ ఘా త్రం బాగా లలోచింఢు కో! సమ్యాయ్ వ కుడివి; అయ్ న నడివయ్ నిక్కిడు. నీ వయ్ ని నాయ్ నకు ధారపొన్పిన్నాఘాఢు రి!” అంటూ హేచ్చరించాడు సాధు మఘ

“వయ్ ని కంటే ని ఖం ఘు ఖ్యం నాకు. కాకిలా కలకాలం బ్రతికేకంటే, పాంసిలా ఆర్పెల్లు జీవిస్తే చాలన్నారుగా పెద్దలు!” అన్నాడు పిమ్మిర్రు డు.

“రూపాలు చూసి అనుకునే సామెతల వల్ల ఉపయోగముండదు. ఈ ప్రపంచానికి కాకివల్ల బరిగిన లోదేవు టి? పిరిసివల్ల కలి గిన్నే లేవు టి? ను సీ అర్పి నూడు లోత్ర గా

అలోచించి నిర్ణయాలు తీసికోవాలి,” అని సాధు మఠు రోకసారి పిక్కిరణ్ణి పేర్చురించాడు.

అయినా వాడు ఆ పాపరికపు పిట్టింపు కోక, పుర నాడు వేకువజావునే బయలుదేరి పిక్క ఊరుకు వెళ్ళి, విలాసుణ్ణి కలుసుకుని తన కోరిక చెప్పకున్నాడు.

విలాస్మిడు సంతోషంగా, “నీవంటివాడి కోపివే ఎదురు చూస్తున్నావు. ఇకపై దట నీ శరీరు నాది, నా శరీరు నీది - అదీ ను మ్మాకోరి నంతకాలపు,” అన్నాడు.

ఆ తర్వాత వాళ్ళిద్దరూ పూ లికసాయంతో, ఒకరి శరీరాల్లోకి ఒకరు పిరకాయ ప్రవేశం చేశారు. అప్పటినుండి, పిక్కిరణ్ణు, ఆ ఇంటి యజమాని అయ్యాడు. విలాస్మిడు, ఆ ఇంట్లో పనివాడయ్యాడు.

శరీరు పూ రగానే పిక్కిరణ్ణి డికి ఎంతో ఉత్సాహించింది. వాడికి పుత్రులు తినాలని ఎంతో కోరికగా మారింది. వాడు విలాస్మిడి చెల్లెల్ని

పిలిచి, “చెల్లాయీ! ఈ రోజు పుత్రులు పుట్టేందుకు,” అన్నాడు ఉత్సాహంగా.

విలాస్మిడి చెల్లెలు వంటవిడచేత ఇరవై పుత్రులు ఉండలు చెల్లించి, పిక్కిరణ్ణి డికిని విలాస్మిణ్ణి పిలిచి, “ఒరేయ్, పిక్కిరణ్ణా! పనిలో చేరిన రోజునే నీ పంట పండింది. అయ్యగారు పూ స్తుండగా, ను మ్మాతిన గలిగినన్ని పుత్రులు ఉండలు తీసే. ఆయన కొంతకాలంగా కుదరని వ్యాధి లతో బాధ పడుతున్నాడు. తన తిన్నూడుని పనివాళ్ళు తింటూంటే చూసి ఆనందించడం ఆయనకు అలవాటు,” అన్నది.

ఆ వెంటనే పుష్కరుడి శరీరంలోని విలాస్మిడు ఆబగా నాలుగు ఉండలు తీసి, “అహ, ఇటు వంటి పుత్రులు తిని ఎన్నిరోజులైంది!” అనుకున్నాడు.

విలాస్మిడి శరీరంలోని పిక్కిరణ్ణు, “నేను పిరకాయ ప్రవేశం చేసిన శరీరంలో ఎన్ని వ్యాధులు ఉంటే ఏం కాక! నేను పుత్రులు తినకుండా మూడేళ్లు,” అనుకుంటూ, రెండు మిఠాయి ఉండలు తిన్నాడు.

ఇది చూసి విలాసుడి చెల్లెలు, “ఎంత పనిచేశావన్నయ్యా! సరే, నదీతీరం దాకా వేగంగా నడిచి వెళ్ళి తిరిగి రా! రోజు విడవకుండా వ్యాయామం చేస్తూంటే, ఇష్టమైనవే మ్రో తినవచ్చునని వెళ్ళుతున్నా, ను మ్మా కోర్కెలూ రం నడవడానికై బద్దకిస్తున్నామో” అన్నది చిరుకోపంగా.

దానితో ఇద్దరూ నదీతీరంకేసి వేగంగా నడిచి కొంతుపిటికి ఇల్లు చేశారు. ఆ సమయంలో విలాసుడి అనారోగ్యమైన శరీరంలో మళ్ళీ పిక్కిరణ్ణి డికి, ఒక్కొక్క ఇబ్బంది తెలిసి

రాసాగింది. లోగడ ఎంత కష్టపడినా కత్తు మీ నెండుని తన, ఇప్పిత్తు కోరినవన్నీ తినాలన్న కుందే, అందు కు వ్యాయామమై కృత సదైన వూర్గంగా తోచింది. అందు కని వాడు రోజూ అన్నిరకాల వ్యాయామ వూర్లూ చేయ సాగాడు. అలా కొన్ని వూర్లూ గడిచేసిరికి పిమ్మిర్లు డి శరీరానికున్న ఒక్కొక్క జబ్బా నివారణ కావడం ప్రారంభించింది.

ఇది ఇలామాడగా - పిమ్మిర్లు డిశరీరులో మన్ను విలాసి డికి, కష్టపడి నెకర్ల లా ఇంటి పిన్నులు చేయాలంటే శరీరంలో శక్తిమన్ను వునసొబ్బుదికాదు. ఎప్పిత్తు ఆయనకు కూర్చుని తినాలనే మూడేది. కాని రోజులు గత్తు స్పెన్నుకొద్దే విలాసి డి శరీరంలో మన్ను పిమ్మిర్లు డి, ఆయనకు కష్టమైన ఇంటి పిన్నులు చెప్పడమేగాక, తనకూడా సేవలు చేర్చుంపు కునేవాడు.

ఒకసారి పిమ్మిర్లు డిలో మన్ను విలాసి డి డిక్రొషంగా, “నా కారణంగా నీకు ధనయోగంపెట్టింది. ఆ క తజ్జతతో అర్చనా, ను మ్మ నన్ను గౌరవంగా వూర్లు కోవాలి. ఇంటి పిన్నుల స్పెంటికి వేరే పినివాణ్ణి పేట్టు. నన్ను హార్లు గా సి ఖాలన్న భవించనీ!” అన్నాడు.

పుష్కరుడిందుకు ఒప్పుకోక, “ఇష్టమైతే నేను చెప్పినట్టు పడివుండు. లేదా మళ్ళీ మను శరీరాల్ని వూర్లకుని, ఎవరికి తోచిన విధంగా వాళ్ళం బత్తు కుదాం,” అన్నాడు.

ఇంటి పిన్నులవి చేయ దానికి శ్రమ గా మన్నుపిడికి, వయస్సు లో మన్ను పిమ్మిర్లు డి శరీరం ఎంతో అన్న మూ మూడడంవల్ల, విలాసి డి శరీరాన్ని అంత త్వరగా విడిచి పేట్టడానికి ఇష్టపడలేదు.

ఇలా ఒక సంవత్సరం గడిచాక, పిక్క ఊరి సాధు మూళ్ళున్న వూడ వచ్చాడు. ఇద్దరూ సాధు మకు నవు స్పెరించి, తవు తవు అన్న భవాలు చెప్పుకున్నారు. అప్పుడు సాధువు, పిమ్మిర్లు డితో, “సంవత్సరంపాటు విలాసి డి శరీరంలో మూడి, ధను ఇచ్చే అన్ని సి ఖాలూ అన్న భవించామా ఇక ను మ్మవిలాసి డి శరీరాన్ని విడిచిపెట్టి, నీ శరీరంలోకి వూరిపా,” అని ఆదేశించాడు.

పుష్కరుడు వెంటనే, “అందుకు నేను సిద్ధంగానే మన్నాడు, స్వామీ! కానీ ఆ తర్వాత విలాసి డి నన్ను తన ఇంట పినివాడు గా ఉంపు కోవాలి,” అంటూ నిబంధన పేట్టాడు.

దీనికి విలాసి డి కొప్పింగా, “ఱ్ఱుకుండా, నా ఇంట పినివాడు గా ఉంపు కునేవాణ్ణి, స్వామీ! అర్చితే, ఇప్పిత్తు నా శరీరంలో మన్ను పిమ్మిర్లు డి క తప్పుడు! ఇంటి య బహు నిన్నెన నా చేత, అడ్డమైన ఇంటివసులూ చేయించి, నానా

హింసిల్లా పేట్టాడు. అలాంటి వీడిని నా ఇంట్లో మాచు కోవు నడం న్యాయ పూ? ” అన్నాడు .

విలాసి డి ప్రిశ్నకు సాధు మకరినంగా, “అన్నెవిధాలా న్యాయ పు సీపించు కుంటుంది. వీ ఇద్దరూ ఒకరి కారణంగా పు రొకరు శారీరక పూ నమక చిద్రాలనైంచి విప్పు క్తులయ్యారు . పిశ్చిర్త డ్త పూ త్రం క తప్పుడు కాదు ! ” అని పూ లిక సాయ్ తో, ఎవరి శరీరాల్లోపై తిరిగి ప్రివేశించేలా చేసి, దీనించి వెళ్ళిపోయాడు.

బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, “రాజా, సాధువు చెప్పినదాంట్లో ధర్మం, నైతికవిలువల ప్రిసిక్తి చిన్నమెత్తుకూడా పున్నట్టు లేదుకదా? పుష్క ర్త డ్త క తప్పుడు కాదనడం వాస్తవ విరద్ధంగా కనిపించడం లేదా? విలాసి డ్త , పిశ్చిర్త ల పు ధ్య తలెత్తిన అనిపి సిత స్యకు, సాధు మకేవ లంతన వాక్యాత్ర ర్యంతో తాత్కాలికంగా తోచిన పరిష్కారం చెప్పినట్టు తెలుస్తున్నది గదా? ఈ సిందేహాలకు సిపూ ధాను తెలిసికూడా చెప్పక పోయావో, నీతల విగిలిపాపుంది, ” అన్నాడు .

దానికి విశ్రవా ర్త డ్త , “సాధు ముఖివో కొన్ని పు హిత్రర శక్తులు న్నువాడేకాదు , పూ నవ నైజాన్ని క్ష ణంగా ఎరిగినవాడు . ఆయ న పిశ్చిర్త డ్త క తప్పుడు కాదనడంలో గొప్ప

జీవిత సిత్యం మన్నది. పిశ్చిర్త డ్త , విలాసి డి శరీరంలో పిరకాయ్ ప్రివేశం చేశాక, కేవలం పు ధ్యవయ్ ప్రిక్త పూ త్రై అయి నా ఆయ న శరీరం, రకరకాల వ్యాధు లకు ఏ కారణంవల్ల గురైందో గ్రహించాడు . ఆయ న విలాసిజీవి తానికి దాసుడై కొద్దిపాటి పనిగాని, వ్యాయా పుంగాని చేయ కపావడవు , అందు కు ప్రిధాన కారణం. ఈ ఆరోగ్యరహస్యం తెలు ప్రి కున్న పిశ్చిర్త డ్త అలాంటి ప్రిపూ దు యక్ష్మనడలో మన్న తన శరీరానికి రాకుండా మాడెందు కే వాడు , తన శరీరంలో మన్న విలాసి డివేత శ్రవు తోకూడిన ఇంటి పిన్న లన్నీ చేర్చి చ్చెర్చి చ్చెర్చి . అలా చేర్చి ంచడం ద్వారా తనదేహీ ఆరోగ్యం పిట్ల జాగ్రత్తమహించడంతో పాటు , విలాసి డికి శరీరశ్రవు చేు అలవాటు న్న కూడా కలిగిం చాడు . ఆ విధంగా విలాసి డికి, పిశ్చిర్త డ్త పిరోంగా ఎంతోవై ల్ల చేశాడు . ఈ కారణాల వల్ల, పిశ్చిర్త ణ్ణి క తప్పుడనడం ఏపూ త్రం న్యాయ పు సీపించు కోడు , ” అన్నాడు .

రాజుకు ఈవిధంగా ష్మనభంగు కలగగానే, బేతాళుడు శవంతోసహా మాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు.

- (కల్పితం)

[ఆధారం: జొన్నలగడ్డ రావు లక్ష్మీరచన]

అద్భుతం చూపిన అద్భుతాలు!

జగన్నాథుడు, సి కుమారుడు అనే ఇద్దరు స్నేహితులు తమ గ్రామం నుంచి నగరానికి బయలుదేరారు. అనారోగ్యంతో అవస్థిపిడు తూస్తూ బంధు మిత్రుల డానికి జగన్నాథుడు, ఇంటికి అవసరమైన సరకులు కొనడానికి సుకుమారుడూ నగరానికి వెళ్ళవలసివచ్చింది. వాళ్ళు అడవివారం గ్రామానికి వచ్చారు.

ఒకానొక్కప్పుడు ఆ అడవి ప్రాంతంలో ఒకకోట ఉండేది. యుద్ధంలో శత్రువులు దానిని నాశనం చేశారు. శిథిల భవనాల చుట్టూ చెట్లుచేమలు మ్రోలి అడవిలా తయారయ్యింది.

ఇద్దరు మిత్రులు ఆ శిథిలభవనాల సమీపంలో వెళుతూండగా పాతాళానికి అకాశం వేసినా వృక్షావనం అరుభమయ్యింది. వాళ్ళు తలదాపు కోవడానికి ఒక భవనం లోపలికి వెళ్ళారు. వాళ్ళు చూస్తూండగానే వాళ్ళ ఎదుట మహత్తరమైన ఒకటి విరిగి నేలకు ఒరిగింది. ఆ స్థితిభం వున్న నుంచి బంగారు నిండిన ఒక కుండ బయటపడింది.

దానిని మొదట చూసిన జగన్నాథుడు, “అద్భుతం అంటే ఇది!” అని ఆనందంతో కేకపెట్టి, “దీనిని నుంచి చెరిసగం పంపు కుందాం. కొంత వున్నకొసం, పురికొంత వున్న బంధువు మిత్రులకొసం ఉపయోగించు కుందాం! వున్న జీవితం హాయిగా గడిచిపోతుంది,” అన్నాడు.

“అమ్మో, తప్పిక అలాగే చేద్దాం. అయితే, ఈ బంగారాన్ని పెట్టుపిగలు అందరూ చూస్తూండగా ఇంటికి తీసి కుప్పొడం అంత వుంది కాదు కుంటావు. నగరం నుంచి తిరిగి వచ్చేసేదే, సింహ తీసి కుప్పొడం, ఎవరి కంటా పిడకుండా, రాత్రికి తీసుకుపోదాం, ఏమంటామో” అన్నాడు సి కుమారుడు.

అప్పుడు జగన్నాథుడికి కూడా వచ్చింది. ఇద్దరూ కలిసి కుండనెత్తి ఒక చెట్టు తోరలో దాచి పెట్టారు. వానపెరిశాక బయలుదేరి వున్న దానిని నగరం చేరుకున్నారు. తాము వచ్చిన పనులు వున్న గింపు కుని, సాయం కాలానికి నగరం వున్న

ఉన్న ధర్మపితం దగ్గర కలుపు కోవాలని కూడులు కున్న విడిపాయార్లు.

జగన్నాథుడు తన బంధు మిత్రులూ డడానికి వెళ్ళాడు. అయితే సుకుమారుడు మాత్రం, వెనక్కు తిరిగి అడవిలోని శిథిలభవనం చేరి, కుండలోని బంగారాన్ని ఒక సింబల్ కో వూర్చి, పక్కనే గొల్లు తీసి, సింబిని అందులో దాచి రాళ్ళతో ప్రి డ్దేశాడు. బంగారం ఉన్న కుండలో వుట్టిబెడ్డలు నింపి అదే తొరలో పేట్టి, వానలో తడుస్తూ హిడామడిగా సాయంకాలానికి నగరం చేరి అనుకున్న ధర్మపితం వద్ద జగన్నాథుణ్ణి కలుపు కున్నాడు.

“ఎవ్వుటి బట్టలు తడిసిపాయార్లు?” అని అడిగాడు జగన్నాథం.

సి కువూర్లు ఉలిక్కిపిడి, “తడవడమే? లేదే. వళ్ళంతా చెప్తుంటున్న పట్టాలు, అంతే,” అన్నాడు.

“సరే, కావలసిన సెర్ల కులన్నీ కొనేశావా?” అని అడిగాడు జగన్నాథుడు.

సి కువూర్లు వుళ్ళీ తటపిటాయిస్తూ, “అ.. అ.. కొన్నాను. వాటిని వూ బంధు మిత్రులతో పెట్టి ఈ రెండు సంచులు మాత్రం తెచ్చాను,” అన్నాడు వాటిని వూ మిత్రులు.

ఇద్దరూ తిరుగు ప్రయాణపు యాత్ర. సి కు వూర్లు దారిలో మేవో వూట్టాడసాగాడు. “జగన్నాథా! ఆ బంగారాన్ని మొదట వూసింది వుమ్మో. అందు వల్ల పేడ్లవాటా నీకే చెందాలి,” అన్నాడు.

“నీ దొడ్లబుద్ధి వల్ల అలా అంటున్నావేగాని, ఎవరు మైదట పూస్తా ఏం? బంగారాన్ని వునం నిరసి వూ సంగనే పించు కోవాలి. అర్హత ఇద్దరూ పించు కున్నదాని కోంతభాగాన్ని గ్రావుం కొనిం ఉపియోగించాలి. వూరేళ్ళ క్రితం ఒక రాజు వున గ్రామానికి చెరువెకటి తవ్విందాడని సువ్వువినే ఉంటామా అది పై డిపాయి, ఇప్పిడెక బురద గంటగా తయారయ్యింది. దాన్ని పై డిక తీసి, బాగ్ చేర్చిందాలి. నీదేనా,” అన్నాడు జగన్నాథుడు.

“చాలా వుంచి ఆలోచన. అలాగే చేద్దాం,” అన్నాడు సి కువూర్లు.

వాళ్ళు అడవిలోని శిథిల భవనాన్ని సెప్పి పీంచేసిరికి అర్ధరాత్రయింది. అర్హత, తొరలో దాచిన కుండలో బంగారం బద్దలు వుట్టిబెడ్డలు యడం వూసే జగన్నాథుడు దిగ్భ్రాంతి చెందాడు.

“జగన్నాథా! ఏమిటి మైసరిత్వం? దురదృష్టం అంటే ఇదే! మనం పూర్వజన్మలో ఎవరిని మోసం చేశామా, ఏమో! అందుకే ఈ జన్మలో చేతికందిన

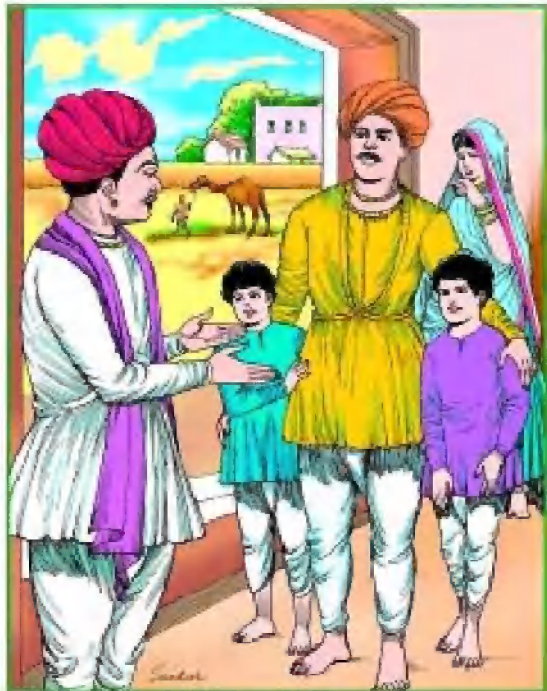
దాన్ని నోటికందకుండా చేసి, విధి ఇలా పిగ తీర్చుకున్నది. బంగారాన్ని చూపినట్లు చూపి, వుట్టిబెడ్డలు గా పూర్వేసింది, అయ్యో! అంటూ న్ని కువూర్రు త్ర నెత్తి, నోరూమై త్తుకుంటూ విలపించసాగాడు.

జగన్నాథుడు అప్పు య కుడేం కాదు. తన పుత్రుడు చేసిన పనేమిటో పు లభంగానే ఊహించాడు. అయితే, ఆనింగతి బయటపెట్టకుండా, “వి శ్రవూ! పాతే పొల్లుందిలే. అదివు నం క్షు పిడిసింపొల్లుంచినబంగారుకాదు. వ్ర నకు వచ్చిన నష్టం ఏమీ లేదు. దానిని ఒకకుగా భావించివు రిచి పొదాం. ఏడువకు, ఊర క్,” అని ఓదార్చాడు.

స్థ కువూర్రు డ కున ఏడ్ర మోతానాడు. ఇద్దరూ ఇళ్ళకు వచ్చేకాదు.

పుత్ర నాడు సాయంకాలమే, స్థ కువూర్రు డ ఒంటరిగా అడవిలోకి వెళ్ళి, దాచిన బంగారాన్ని ఇంటికి తెచ్చుకున్నాడు. ఇల్లా, పోలాల్లా, వ్యాపారాలు అంటూ అతడి సింపిడలు అభివద్ది చెంద సాగాయి. జగన్నాథుడు తాను కోల్పోయిన తన మత్ర బంగారాన్ని ఎలాగైనా రాబట్టాలని తీవ్రంగా ఆలోచించాడు. సిరికొత్తపడకు రూ పొందించాడు. తన ఇంటి ఆవరణలో స్థ కువూర్రు డ కుర్చున్న భంగివు లో ఒక వుట్టివిగ్రహం తంపూర్రు చేశాడు. రెండు కోటిపిల్లలను తెచ్చి వేంచసాగాడు. రోజూ జగన్నాథుడు స్థ కువూర్రు డి వుట్టిబొమ్మ తల పీ డ, చేత్ర లపీ డ, ఒడిలోవేర్రు శనగ కాయ లను, గింజలను చల్లి వాటిపీ డికి కొతి పీల్లలను మదిలి తినిపించేవాడు.

కొన్నాళ్ళ గడిచాయి. స్థ కువూర్రు డ, అతని భార్య తీర్థయాత్రలకు వెళ్ళి రావాలనుకున్నారు. తవు తోపాటు రవు స్థ కువూర్రు డ జగన్నాథుణ్ణి కూడా పిలిచాడు కాని, అతడు తన పరిస్థితులు అవు కూలంగా లేమని రానన్నాడు. అప్పిడు స్థ కువూర్రు డ, “పీల్లల్ని అంతరూరం పూతో తీర్ణ కు వెళ్ళడం ఇబ్బంది గవక, నా ఇద్దరి పీల్లల్నీ నీ డగ్గర వదిలి వెళతాం. వే వు తిరిగి వచ్చేంతవరకు వాళ్ళను జాగ్రత్తగా చూస్ కి,” అన్నాడు.

“జ్మిక చూస్థ కుంటావు,” అన్నాడు జగన్నాథుడు చిన్నగా నమ్మకూ. స్థ కువూర్రు డ ఎనిమిది, ఆరేళ్ళ వయస్థి వాళ్ళు న తన ఇద్దరు కొడుకులనూ తెచ్చి, జగన్నాథుడికి అప్పిగించి, భార్యతో సహా తీర్థయాత్రలకు వెళ్ళాడు.

జగన్నాథుడు పీల్లల్ని ఎంతోమవు గా చూస్థికో సాగాడు. పీల్లలకు పూ విడి పిళ్ళందీ వుహా ఇష్టం అని అతడు గ్రహించాడు. ఒకనాడు అతడు పీల్లలిద్దరినీ చేరబిలిచి, “చిట్టి నాన్నలూ! కొద్దిరూరంలో పూ పూ వుయ్యకు పేడ్లపూ విడి తోట ఉంది. అక్కడ ప్థ కు కావలసినన్ని తియ్యలిపిళ్ళ తిన వచ్చు, వెళదామా?” అన్నాడు.

పీల్లలు ఆ పూట వి నగానే సంతోషంతో ఎగిరి గుంతేరారు. జగన్నాథుడు వాళ్ళను తీసుకు వెళ్ళి, పూ వుయ్య ఇంట వదిలి, జాగ్రత్తగా చూస్థ కునే ఏర్పాట్లు చేసి వచ్చాడు.

ఒక వారం తరవాత తీర్థయాత్రలకు వెళ్ళిన స్థ కువూర్రు డ, అతని భార్య తిరిగి వచ్చారు. స్థ కువూర్రు డ వచ్చిరాగానే జగన్నాథుడి ఇంటికి

వెళ్ళాడు. “తీర్థయాత్ర బాగా సాగిందా?” అని అడిగాడు జగన్నాథుడు.

“వూ పీల్లల్ని చూసి కోవడానికి నీలాంటి విత్రుడు ఉండబట్టే నిశ్చింతగా వెళ్ళిరాగలిగాం,” అంటూ సుకుమార్ తుడు పీల్లలకోసం చూస్తూ, “మా పీల్లల్ని పిలువ. తీసుకువెళతావు,” అన్నాడు.

“కూర్చేవి త్రూ!” అనిపిస్తే దికి అసినం చూపి, అతడు కూర్చున్నాడు. “దురుష్టుల ఎలాంటి మైదీత్యాలును సృష్టించగలదో, మిగతావాళ్ళకన్నా వునకు బాగా తెలుసు. ఎందుకంటే వునం దాని ఫలితాన్ని స్వయంగా అనుభవించినవాళ్ళం. వేలివి బంగారాన్ని వుట్టిబెట్టలుగా వూర్చిన మైనాన్ని మనం కళ్ళారా చూశాం కదా? ఇప్పుడేమో బంగారంలాంటి నీ ఇద్దరు కొడుకులను, కోతి పీల్లలుగా వూర్చేసింది,” అన్నాడు జగన్నాథుడు.

“ఎవరి బీ! నా పీల్లలు కోతిపీల్లలుగా వూరి పోయారా?” అన్నాడు సుకుమార్ తుడు పీచ్చెక్కిన వాడిలా.

“అవును, అయితే చాలా అందమైన చలాకీ కోతిపీల్లలు! అవి నిన్న చూసి ఎలా ఆనందిస్తాయో చూడు,” అంటూ జగన్నాథుడు ఇంట్లోకి వెళ్ళి కోతిపీల్లలను తెచ్చి సుకుమార్ తుడి దగ్గర వదిలాడు.

సుకుమార్ తుడు వుట్టి విగ్రహంపై వుంచి వేరు శక్త్యాలు లను ఏర్పరచుకునే లలవాట్ల గల కోతలు రెండూ, ఒక్క గెంతున సుకుమార్ తుడి ఒడిలోకి

గెంతాలు. గింజల కోసం అతడి జాట్లు వెళ్ళాయి. చేతులు రక్కాలు. నానాచేష్టులు చేయ సాగాలు.

“నీ పిడికి నీ పీల్లలు ఎంతావుతో ఎగబడుతున్నారో చూడు!” అన్నాడు జగన్నాథుడు వ్యంగ్యంగా నమ్మతూ.

సుకుమార్ తుడు దిగ్భ్రాంతితో అవాక్కలు పోయాడు. కొంతుపిటికి తేర కుని, తన విత్రుడు వుంచివాడేగాని, పూర్ణుడో, అపూర్ణుడో కాదని నెవుదిగా గ్రహించాడు.

మౌనంగా లేచి ఇంటికి వెళ్ళి బంగారు నిండిన సింహిత తిరిగివచ్చాడు. దానిని పిల్లపీల్లడి ఎదుట రెండుభాగాలుగా చేశాడు. ఒకభాగం విత్రుడికి ఇచ్చి, రెండవభాగం తాను తీసుకుని ఇంటికి వెళ్ళాడు.

ఆ తరువాత జగన్నాథుడు సుకుమార్ తుణ్ణి వెంటబెట్టుకుని తన మేనమామ ఊరికి బయలుదేరాడు. వూరి పిడితోటలో పీల్లలు పిళ్ళ తింటూ హాయిగా ఆడుకుంటున్నారే. తండ్రిని చూశాక, అయిష్టంగానే అతడి వెంట ఇంటికి బయలుదేరాడు.

ఈ సింఘటన తరువాత కూడా జగన్నాథుడు, సుకుమార్ తుడు విత్రులుగానే కొనసాగారు. తన వ్యాపారంలో ఏమైనా సమస్యలు తలెత్తినప్పుడు, సుకుమార్ తుడు జగన్నాథుణ్ణి సంప్రదించేవాడు. జగన్నాథుడు అతనికి చక్కని సలహాలతో పరిష్కార వూర్లం సూచించేవాడు. - [జ్యోతిష ఆధారంగా]

చంబా రుమాల్

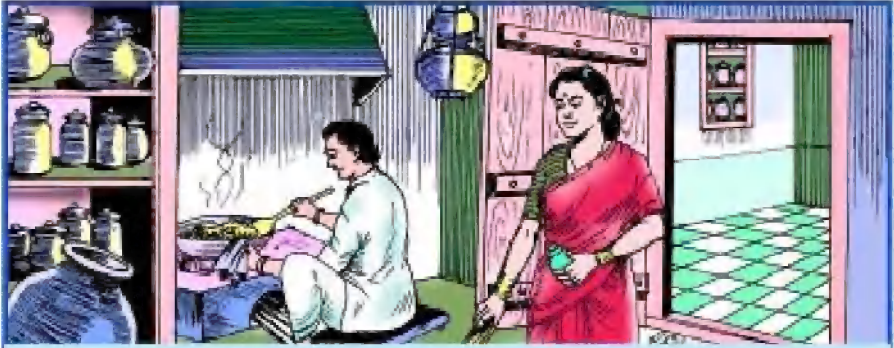
ఇదొక చేతిర్ర వూలు . ఇది ప్రి దగ్గర ఉన్న ప్రిటికీ వు క్కు చీర కోవడానికిగాని, వేళ్ళ తడి త్రు వు కోవడానికిగాని దీనిని ఉపి యోగించడానికి మీకు మనసు రాదు. ఎంపు కుదే అద్భుతమైన అల్లికలతో అంత అందంగా ఉంటుందీ చేతిర్ర వూలు . దీని బుర్ర చుబుర్ర వూలు. హిపూ చలప్రిదేశలోని ఒక పట్టణమైన చంబాలో ఇది చాలా ప్రసిద్ధంగనక దీనికాబుర్ర పచ్చింది.

ఈ ర్ర వూళ్ళ అల్లికమీసలు చేయ దులో అక్కడి రాచకుటుంబాలకూ, సింపిన్నవర్గాలకూ చెందిన స్త్రీలు ఎంతో ఆసక్తి కనబరిచే

వారూ . అందంగా అల్లికమీసలు (ఎంబ్రాయి దరీ) గల ఈ చతురాస్రాకార చేతి రుమాళ్ళు పద్దెనిమిది, పిందొమ్మిదవ శతాబ్దాలలో అధికప్రాచుర్యం పొందింది. ఈ కాలఘట్టంలో పిలు ముఖ్య అల్లిక కళాకారులు మై గలసామ్రాజ్యాన్ని వదిలి హిపూ చలప్రిదేశంలోని చంబా, కాంగ్రా, బాషాలి ప్రాంతాలలో స్థిరపడ్డారూ . ఉన్నతవర్గాలకు చెందిన స్త్రీలు వారిని పిలిపించి, ర్ర వూళ్ళ ప్రి ద 'రేఖాచిత్రాలు' గీర్చి ఎంపు కుని వాటి ప్రి ద పిట్టదారాలతో తావే స్వీయంగా అతి సూక్ష్మవైఖ్య అల్లికమీసలు చేసి కునేవారూ .

పు హాభారత యుద్ధ దశ్యాల , గోపీకలతో కృష్ణుడు, సిద్ధి, బుద్ధి సమేతుడైన పాల్కుశ్వరీ త్త మొదలైన దృశ్యాలను ర్ర వూళ్ళ ప్రి ద చిత్రించేవారూ . 16వ శతాబ్దంలో గ్రర్ర నానక సాదరి బీబనాస్కి అల్లిన ర్ర వూలు నే ఇవాళ ఉన్న ర్ర వూళ్ళలో కెల్లా చాలా ప్రాచీనమైనదిగా చెబుతారూ . పింజాబ జిల్లాలోని హోషియార్ డ్వి 5 జిల్లా పూర్వజియంలో ఈ ర్ర వూలు ఈనాటికీ భద్రపరచబడి ఉన్నది.

అరపళ్ళెం - నిండుపళ్ళెం

స్త్రీ రుచ్య అనేవాడత కావ్య కష్టం చేస్తే కుని బ్రతుకుతున్నాడు. రెక్కలు ముక్కలు చేసు కున్నా, రోజుకు అల్లుడు రూపాలులు దొర కడవు గగనుగా మూడడుపల్ల, వాడిసింపాదన తిండితో చాలడం లేదు. కానీ వాడికైతే బోలెడు డబ్బు సంపాదించి వైభవంగా జీవించాలని మూడి.

ఇలా మూడగా - ఆ ఊళ్ళోనిరంగనాథం అనే శ్రీమంత్రుడి భార్య సావిత్రికి ఉన్నట్లుండి పేద్ద జబ్బు చేసింది. సిపు యానికి రంగనాథం కొత్త కు, కోడలు ఊళ్ళో లేర్. ఇద్దరూ ఏదో మొక్కు తీర్చుకునేందుకు కాళీ వెళ్ళారు. ఆర్త వారాలదాకా రారు. రంగనాథం, మైద్యుణ్ణి పిలిపిస్తూ ఆయన సావిత్రికి నాడి చూసీ, “పేద్దగా కుంగార పిడాల్సిందేమీ లేర్. వుండు పుచ్చుకుంటే రెండ్రోజుల్లో జబ్బు తగ్గిపో త్తుంది. అల్లుతే, ఆ తర్వాత రెండు వూసాల పాటు, ఈమె పూర్తి విశ్రాంతి తీసుకోవాలి. ఏ పినీ చేయ కూడదు,” అని రంగనాథానికి చెప్పి మందిచ్చి వెళ్ళాడు.

అప్పిత్తు రుగనాథం, స్త్రీ రుచ్యకు కబురు చేసీ, ఇంట్లో తిండిపేట్టి రోజుకు ఐదు రూపాయ లిస్తాననీ, తన ఇంట్లో వంటతోసిహా అన్నీ పనులూ చేసిపెట్టాలనీ చెప్పాడు. సూరయ్య తనకు వంట రాదంటే, సావిత్రి దగ్గరండి అన్నీ నేర్పిస్తుందని హామీ ఇచ్చాడత, రంగ నాథం. స్త్రీ రుచ్య సరేననీ ఆయన ఇంట్లో పనికి చేరాడత.

సూరయ్య చలాకీమనిషి. ఏ పని చెప్పినా ఇట్టే చేసేవాడత. వంట కూడా వాడికి తొందర గానే వచ్చేసింది. సావిత్రి వాణ్ణి మెచ్చుకుని, “అడపిల్లలక్కూడా ఇంత తొందరగా వంట రాదు. నువ్వు చాలా తెలివైనవాడివి. నీకు పని దక్కు ఎక్కువ. తప్పిక వద్దోకో వస్తామా” అన్నది.

స్త్రీ రుచ్య వంటను రంగనాథం కూడా మెచ్చుకునేవాడు. ముఖ్యంగా వాడెప్పుడైనా పిలిచోర చేసే, దాని రుచి అపితూ పింగా వుండేది. అలాంటి పులిచోర తామెప్పుడూ తినలేదని దంపితు లిద్దరూ అబ్బురపడితే,

“వస్తింధర”

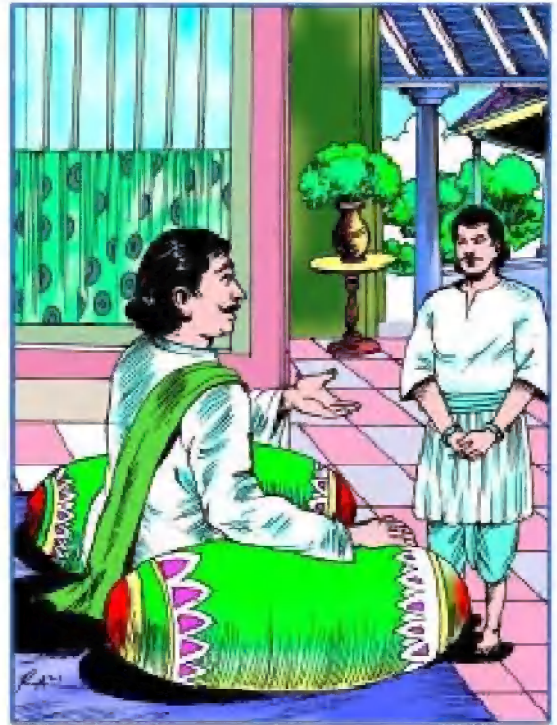
“ఏమోనండీ నాకు తెలియదు. పిలిహోర చేయడం నేనీ ఇంట్లోనే నేర్చుకున్నాను,” అనేవాడు సో రయ్య.

అలా ఆరు వారాలిట్టే గడిచిపోయాయి. రంగనాథం కొత్త కు, కోడలు కాశీ నుంచి తిరిగొచ్చాడు. ఇక ఆ ఇంట్లో సో రయ్య అమెరు లేడు. అందుకు సో రయ్య దిగి అడుగుపడి, “మీ ఇంట్లో నాకంతో సుఖంగా వుంది. నాకెప్పుడీ జీతం వుండేది ఎక్కువగా ఉండేది. కలకాలం నన్ను వీ ఇంట్లోనే మాపుకోండి. నన్ను కంటాగా పని చేస్తాను,” అన్నాడు.

రంగనాథం నవ్వి, “ఛా అబ్బాయి బయట పని అవుతున్నావు, నేనింట్లో మాటాను. కోడలు వంటపని చేస్తున్నావు కుంటుంది. వుండేది పని అవుతున్నావు చేయడానికి నెలకు పాతిక రూపాయలీస్తే పనివాళ్ళు దొరుకుతారు. అలాంటప్పుడు, ఇంత జీతమిచ్చి నిన్నులా ఉంచుకుంటాం. ఎంత శ్రమంతులైనా అనవసరపు ఖర్చులు తగ్గించుకుంటేనే ఆస్తి నిలబడుతుంది. నువ్వు కష్టపడి పనిచేస్తామని నిజాన్ని తీసికొనివేయండి; నన్ను కష్టపడండి. ఆ పేరు తెలియజేయాలి న్నా. నీకు ఛా ఇంటి నన్ను కోవాల్సిన అమెరు లేదు,” అన్నాడు.

అయినా సో రయ్య దిగి అడుగుపడి, కొంతసేమింతల వంతుకుని ఆలోచించి, “బాబూ, నా తెలివి మెచ్చుకున్నది, ఇంత వరకూ వుండేది. నా తెలివి నాకు కూడా ఉన్నదని నీకు అనిపిస్తుంది, ఆ ఉపాయం కూడా మీరే చెప్పండి,” అన్నాడు రంగనాథంతో.

“ఒరేయ్, నీకులాగా పిలిహోర చేసుకోవాలి, నీకు కూడా నేను చూడలేదు. నువ్వు కూడా చివర సంతలో పిలిహోర చేసి అప్పుపంట,

నీ జాతకం వూరిపెట్టుండి. పేట్టుబడికి డబ్బు కావాలంటే అప్పుగా నేనిస్తాను,” అన్నాడు రంగనాథం.

సో రయ్య వుండు తటపటాలుంచాడు కానీ రంగనాథం మరీమరీ చెప్పడంతో, వాడికి ధైర్యం వచ్చింది. ఆ తర్వాత రెండు రోజుల్లోనే పిలిహోర వ్యాపారం ప్రారంభించాడు. వాడి వ్యాపారం బాగా సాగుతున్నది. అలా నెల రోజులు గడిచాక, వాడు ఉత్సాహం కొద్దీ రంగనాథానికి చిన్న కానుకను తీసుకుని వెళ్ళి కృతజ్ఞతగా బహూకరించాడు.

వ్యాపారమెలా వున్నదని రంగనాథం అడిగాడు. దానికి సో రయ్య, “బాబూ! అంతా బాగానే ఉంది. కానీ ఒక్కొక్కరోజు పిలిహోర పెద్ద గంగానది నుండి చేసిన అంతా చెల్లిపోతు

న్నది. ఒక్కరోజు సిగం కూడా చెల్లడం లేదు. వు రీ ఎక్కువ చేస్తా, కానిపిటికి చల్లారిపాల్లుండని కొందరు కొనడం లేదు. చాలా సిరకు వ ధా అల్లు పోతున్నది. అల్లు నా లాభాలు వస్తినన్నాయి. కానీ కొంత సిరకు వ ధాకాకపోతే ఇంకా ఎక్కువ లాభంగా మూడేది,” అన్నాడు.

రుంగనాథం దీనికి చిరాకుపడి, “వ్యాపారపుండే కొనేవాళ్ళకు సిరు పాయంగా మూడాలి; నీక్కాదు. కొందరు కొద్దిగా తినడానికే ఇష్టిపడతారు. నీకు నీ సాయానికి ఒకవు నిషిని పేట్టుకో. అప్పటిక్కువ అన్నం వండడానికీ, పులిహోరపాపు చెయ్యడానికీ - సరుకు మేడిగా మూడడానికీ పోల్చి సేగ మూడేలాగా వూరు పోల్చులు సీద్దం చేసికో. జనానికి ఎలా కావాలంటే అలా, ఎంత కావాలంటే అంత పిలిహోర ఇస్తాం. ఇప్పుడు పిళ్ళెం అద్దరూ పోల్చి అప్పుత్రాండే, అరపిళ్ళెం

పావలాకు అప్పు. అలా చేస్తా నీ వ్యాపారు నీకు లాభాలు తెచ్చిపేట్టడమే కాక వురి కొందరికి ఉపాధి కల్పిస్తుంది,” అంటూ వుండలించాడు.

శ్రద్ధగా విన్న సూరయ్య తలాడిస్తూ, “బాబూ! వీ బుర్రగట్టిది. నా అదష్టింకొద్దీ కొన్నాళ్ళు వీ ఇంట్లో పినిచేసు అవకాశం లభించింది. వీ సెలహా తప్పకుండా పాటిస్తాను. ఇలాగే నాకు సిరుస్య వచ్చినప్పిడల్లా, వీ వద్దకు వస్తూంటాను. తవురు సెలహాలిస్తూండండి,” అన్నాడు రుంగనాథాన్ని మెచ్చుకుంటూ.

“వూటి వూటికీ ఇతరుల సెలహాలు తీసికోవడం, వ్యాపారికి వుంచలం కాదు. ఇంకొకసారి నువ్వు నా దగ్గరకు వచ్చి సిరుస్య చెబితే - వ్యాపారం వూ నేయ వుని సెలహా ఇస్తాను,” అని రుంగనాథం, సూరయ్యను పిలువశాడు.

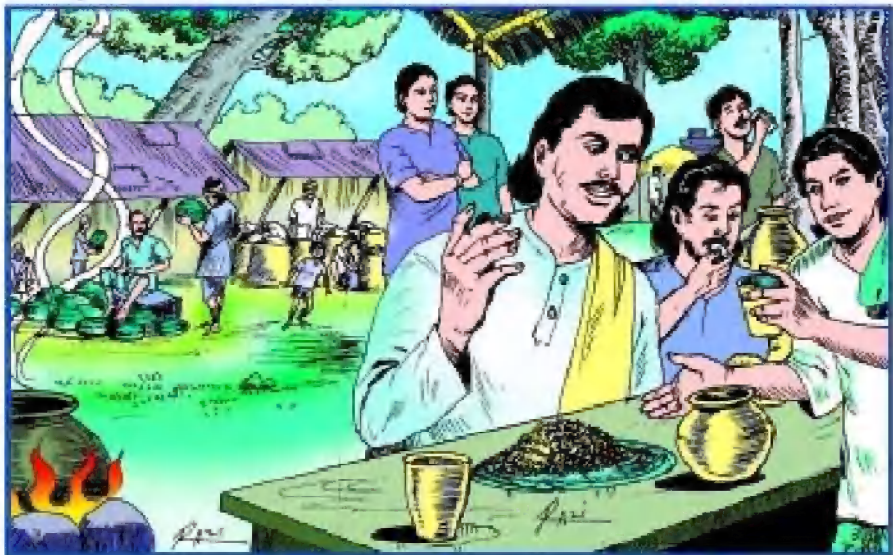
అల్లు తే, సంతలో స్నా రయ్య మితిహోర వ్యాపారం వు రింత బాగా సాగ్ర త్తు న్నది. వాడి కింద ఇప్పిత్తు వు ర్గ్గర్త పినివాళ్ళ న్నార్త . వచ్చినవాళ్ళకు వాడు కోరినట్లు మితిహోర కలిపి ఇస్తిన్నాడు . చాలావుంది అప్పటిక ప్పిత్తు అడిగి వేడివేడిగా మితిహోర చేర్చింపు కుంటు న్నార్త . కొందరికిమిత్తు పేక్కువ కావాలి. కొందరికి కారమెక్కువ కావాలి.

ఇప్పిత్తు స్నా రయ్యకు ఒకే ఒక ఇబ్బంది. చాలావుంది వాడిని వుంపు గా అరపిత్తుం మితిహోర అడ్డ గ్ర త్తు న్నార్త . అది తిని ర్త చిగా మూదని ఇంకో అయిత్తుం చేర్చింపు కుంటు న్నార్త . స్నా రయ్యకు అయిత్తుం చేర్చా లన్నా, పిత్తుంసిందా చేర్చా లన్నా తీసి కునే సిపు యం ఒక్కదే. అందు వల్ల పిది నిండ్ల పిళ్ళేలు అప్పుత్తు పావలసిన సిపు యంలో, పిది అర పిళ్ళేలు వూ త్రవే అప్పుత్తు పావు న్నార్చు ! తినేవాళ్ళవూ ఎలాగూ నిండ్ల పిళ్ళేనికితక్కువ

తినడు లేదు . ఈ సిమస్యనెలా పిరిప్పిరించాలా అని కొన్నాళ్ళ తీవ్రంగా ఆలోచించునాడు , స్నా రయ్య.

స్నా రయ్య వ్యాపారం ఎలా సాగ్ర త్తు న్నదన్న కుత్సా హిలం రంగనాథానికి మూడి.కొద్ది వూ సా లు గా స్నా రయ్య అయి న్న కుల్ల సు కునెంపు కు రాలేదు . అందు వల్ల ఒకసారి తన స్వయంగా సంతకు వెళ్ళి వాడి వ్యాపారం తీర్త , మితిహోర ర్త చి వూ డాలని అయిన అన్త కున్నాడు .

ఒకనాడు రంగనాథం సంతకు వెళ్ళేసరికి, స్నా రయ్య డు కాణంవద్ద చాలా రద్దీగా మూడి. ఇద్దరు వు న్న పులు వంటపొల్లి వల్ల పిడామతీ పిత్తు త్తు న్నార్త . ఒక వు నిషి స్నా ర య్యకు వెస్తెరాకులు , పిళ్ళాలు , జనానికి వుంచినీళ్ళ అందిస్తిన్నాడు . సాయంకాలం అయ్యేకొద్దీ ఒకరి వెనక ఒకరుగా మనుషులు వస్తిన్నార్త . కూర్చోవడానికి కూడా చోటు లేనంత రద్దీ తయారయింది.

రంగనాథం, స్థూరయ్య పిళ్ళై నిండా సిర్దుత్తున్న పిఠిహోరన్న చూసి, “అర్ధరూపాయికి చాలా ఎక్కువే ఇస్తున్నాడు. నేనైతే ఇంత తినలేను, అరపిళ్ళై తీసికోవాలి!” అన్న కుంటూ, దగ్గరికి వెళ్ళి వుంచినీళ్ళందించే వు సీతే, తనకూ ఒక అరపిళ్ళై పిఠిహోర కావాలని చెప్పాడు. క్షణాలమీద పులిహోర అందింది. కానీ రుగనాథాన్ని ఇంకా స్థూరయ్య చూడలేదు.

రుగనాథం పిఠిహోరన్న చూసి, అది పిళ్ళై నింత్త గా మాడడం గవు నించి అశ్రుర్యపిడ్డాత్త. అయితే, అందించిన వు సీతే అది అరపిళ్ళై అనడంతో స్త్రీవు తుడిచి వుచి వూశాత్తు. పిఠిహోర అద్భుతంగా మాది. తనకు తెలియ కుండానే అయిన అదంతా తినేసి, పావలాకాస్తి తీసి వుంచినీళ్ళు తెచ్చిన వు సీతే వ్యభోతే, వాత్తు, “అయ్యా, తవుర అర్ధరూపాయి ఇవ్వాలి!” అన్నాత్తు.

“కానీ నేనుగింది అరపిళ్ళై కూ!” అన్నాత్తు రంగనాథం కాస్త గట్టిగా.

అప్పిత్తు స్థూరయ్య ఆ గొంత్తు గుర్తపిట్టి తలెత్తి చూసి, రంగనాథానికి చ్చు క్కున న్చు స్కిరించి, “ఒరేయ్, ఆ బాబు దగ్గర డబ్బు

తీసికోకు,” అంటూ తన వు సీతే వాచ్చు రించాత్తు.

రుగనాథం అక్కడ రద్దీ కాస్త తగ్గదాకా ఆగి స్థూరయ్యతో, “వ్యాపారం లాభాలెక్కువ రావాలన్న కోవడం తప్పికాదు. కానీ జనాన్ని మోసం చెయ్యకూడదు. నీ మనసి నాకు అర పిళ్ళై పిఠిహోర ఇచ్చి, నింత్తు పిళ్ళై ధర అద్దు గుత్తున్నాదు,” అన్నాత్తు.

అంధుకు స్థూరయ్య నవ్వి, “బాబూ! అందరూ ఒక నిండు పళ్ళై బదులు రెండు అరపిళ్ళై తింటూ ఉండు, నాకు పిని ఎక్కువ లుండి. అరపిళ్ళై ఇవ్వనంటే జనం పిఠిహోర కొనకుండా వెళ్ళిపోతున్నారు. అంధు కని, నింత్తు పిళ్ళై అరపిళ్ళై అర్ధరూపాయి కే అప్పుత్తున్నాదు. నేను సిర కు తగ్గించలేదు. ధర పెంచలేదు. నింత్తు పిళ్ళై అరపిళ్ళై వు సొబర పేట్టాన, అంతే! ఇంధ లోమోసం మాడంటారా?” అన్నాత్తు.

“ఏ వూత్రం లోదు,” అని రంగనాథం స్థూరయ్య వు జం తట్టి, “ఇకపేవు మ్మ వూవూలు స్థూరయ్యగా కాకుండా పిఠిహోర స్థూరయ్యగా బరు తెచ్చుకోగలమూ చాలా సంతోషం,” అని అక్కణ్ణించి వెళ్ళిపోయాడు.

చందమామ కబుర్లు

రూపాయి నోట్ల మాలలు

ఈ నూతన సంవత్సరం రోజున చెన్నైలోని ఒక దేవాలయంలో రూపాయి నోట్ల హారాలతో మిల్ని శ్వరుణ్ణి అలంకరించారు. మొత్తం 6,50,000 రూపాయల విలువ వహించే 50/100/500/1000 రూపాయల నోట్లను మాలగా కట్టి విగ్రహానికి అలంకరించారు. ఆ దేవాలయానికి తరచూ వచ్చే భక్తులు ఈ మ్రెత్తాన్ని పొప్పుకోవడం ద్వారా తన సంతోషాన్ని తెలియజేస్తున్నారని తెలుస్తోంది. మొత్తం విలువ రూ. 6,50,000 అయినట్లు తెలుస్తోంది.

అవును విగ్రహాన్ని ఇదే సందర్భంగా 5/50/100/500 రూపాయల నోట్లతో (మొత్తం 2,00,000) అలంకరించారు.

సూదులు గుచ్చుకోవడంలో రికార్డు!

కెనడాకు చెందిన 34 ఏళ్ళ బ్రెట్ మెయిన్ ఫోటో ఎలాగైనా ఏదైనా ఒక అసాధారణమైన ప్రదర్శన ఇవ్వాలని కోరుకుంటున్నాడు. అందుకు అతడు ఒక్కంటా సూదులు గుచ్చుకున్నాడు. వెయ్యి సూదులు గుచ్చుకోవాలని నిర్ణయించుకుని 702 సూదులను ఒక్కంటా ముఖంగా కాళ్ళమీద పొదలపేర్చు గుచ్చుకున్నాడు. అందుకు అయిన సమయం 8 గంటలు పట్టింది. ఆ తరువాత బాధను భరించలేకపోయాడు. ఒక్కొక్క సూదిని సరైన స్థానంలో అవుర్చి గుచ్చడానికి 5 నిమిషాలు పట్టింది. ఆ తరువాత వాటిని బయటకు లాగడం ప్రారంభించాడు. ఎలాగైనా తన అన్నకున్న రికార్డు సాధించాడు. మా సిబ్బంది నివాసం అన్ని సూదులను తీసివేసి ఫోటో తీయించాడు. అందుకు సంతోషపడకుండా పోయినట్లు తెలుస్తోంది. అంతే కదా!

హర్యానా జానపద కథ

భారతీయ సింస్కి తి, నాగరికత ప్రిప్రథ మంగా వెల్లివిరిసిన భూమిగా హర్యానాకు వు నదేశ చరిత్రలో విశిష్టస్థానం ఉ న్నది. హిర్యానా భరతవంశస్థుల జన్మభూమి . బ్రహ్మదేవత ఇక్కడ తపస్సి చేసీ, ఆ తర్వాత ప్రపంచాన్ని సి స్థించాడని మిథా నాలు చెబుతాయి. వేదవ్యాసుడు మహా భారత గ్రంథాన్ని ఇక్కడే రచించాడని చెబు తార. శ్రీకష్ణుడు అర్జును దికి భగవద్గీ తను బోధించిన ధర్మోత్రపుత్రు కుత్రోత్రం కూడా ఇక్కడే ఉన్నది!

హిర్యానా రాష్ట్రం 1966 నవంబర్ 1వ తేదీ ఏర్పాటయింది. 44,000 చ.కి.మీ. విస్తీర్ణం గల ఈ రాష్ట్ర జనాభా 2,10,82,989.

తూర్పువైపున ఉత్తరప్రదేశ్, ఢిల్లీ; పడమరగా పంజాబ్; ఉత్తరదిశలో హి వూ చల ప్రదేశ్; దోణంగా రాజస్థాన రాష్ట్రాలను సరిహద్దులు గా కలిగి ఉన్నది.

ఈ రాష్ట్రంలో పు ఖ్యవైశ్ణవ పర్వతభూ భా గాలు శివాలిక్, ఆరావళీ పర్వత ప్రాంతాలు . యు పు న, ఘగ్గర్ నీధానములు . మిథానా లలో చెప్పబడు తూ న్న సిర్యోతీ నది హిర్యానా గ్రండా అంతర్వాహినిగా ప్రవహిస్తున్నదని చెబుతారు.

చుడీకుడ్ రాష్ట్రరాజధాని. హిందీ నీధాన భాష. పంజాబీ, ఉర్దూ ఇంకా హిర్యానవ్ వంటి కొన్ని వూండలిక భాషలు వూట్లాడే ప్రజలూ ఉన్నారు .

తొలగిన దురదృష్టం!

సౌరవంతపుష్ట పంటభూములు కలిగిన ఒక గ్రామంలో సంపన్నుడైన ఒకరైతు ఉండేవాడు. ఆయనకు ఏడుగురు కొడుకులు. వారిలో ఆరుగురికి పేళ్ళిళ్ళులు పోయాయి. ఏడవవాడికి వూత్రం ఇంకా పేళ్ళి కాలేదు. అన్నదమ్ములందరూ కలిసి ఐకపుత్యంగా పొలం పనులు చేస్తుకునేవారు. దాదామినదాది పొడమనా గోవు పు పంట బంగారులా నిగనిగలాడు తూ ఉండేది.

ఒకనాడు వేకువజాతు న తండ్రి ఎప్పటిలాగే నిద్రలేచాడు. హిరాత్తుగా ఆయనకు రెండు కళ్ళు కనిపించకుండా పోయాయి. ఈ ఆక్మోక పరిణావూ నికరైత దిగ్భ్రాంతి చెందాడు. ఆయన కొడుకులూ, కొడుళ్ళు ఏమి చేయ దానికి తోచక విలవిలలాడిపోయారు. ఆ తరువాత కొంతసేపటికి తేరు కునిష్ఠులు, నేత్రులు, భూతులు

అంటూ అందరినీ తీసి కువచ్చి చూపారు. అయినా, ఏ ఒక్కరూ రైతు చూమిపాపడానికి కారణంగానీ, పాల్పన చూమిపుల్లీవచ్చే చూర్లుగానీ చెప్పలేక, పెద్దవి పెరిచి వెళ్ళిపోయారు.

కొన్నాళ్ళ గడిచాయి. ఆ ఊరికి ఒక ఫికిర వచ్చాడు. సంత ప్రాంతంలో తిరుగుతూ ఉన్న ఆ ఫికిర ను గవు నించిన చిన్నకొడుకు చిన్నా, ఆయనకు తన తండ్రి పిరిస్థితిని వివరించి ఇంటికి వెంటబెట్టుకుని వచ్చి చూపాడు. వద్ద రైతును కొంతామిరిగిలినగా చూసిన ఫికిర, “ఏదో దుష్టికి సాకినట్టున్నది. పాల్పన కంటి చూమి రావాలంటే ఒక ఒకచూర్లు ఉన్నది. మంగడశానికి ఆవలి సిప్పు ద్రులోని బంగారు చేప కంటిని తెచ్చి ఆయన కళ్ళకు తాకిస్తే ఫికిర చూమివస్తుంది,” అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

తండ్రి పేదకొడుకును దగ్గరికి పీలిచి సంగతి చెప్పాడు.

“నాన్నా, నాకు పేళ్ళు ఉంది. భార్య, ఇద్దరు పిల్లలు ఉన్నారు. వారి బాగోళ్ళు చూడమనీన బాధ్యత నాపై ఉందికదా? వాళ్ళను ఇక్కడ వదిలి ప్రమాదకరమైన ప్రయాణం చేయడం భావ్యం కాదు కదా?” అన్నాడు పేదకొడుకు విచారంగా వుంపేటి.

ఆ తరువాత తండ్రి పుగిలిన బుర్రు రిని పీలిచి సంగతి చెప్పాడు. ఆ బుర్రు రైతు అన్నలాగే ఏవో సాకులు చెప్పి తప్పించుకున్నారు. ఆఖరికి ఆయన తన చిన్నకొడుకు చిన్నా కేసి తిరిగాడు. చిన్నాకు పేళ్ళికాలేదు, కనక భార్య పిల్లల బాదర బంది లేదు. పేగ్గా ఆతనికి తండ్రి అంటే చెప్పలే సంత ఆభిమానం.

“నాన్నా! పుి కు కంటి చూమివచ్చే బంగారు చేపను ఇప్పుడే వెళ్ళి తెస్తాను. నన్ను ఆశీర్వాదించండి,” అంటూ తండ్రి పాదాలకు సన్ను స్పృశించి, తూర్పు సెప్పు ద్రుంకో బయల్ పడారు.

చిన్నా అడమల్లా, కొండల్లా, కోసల్లా దాటి అఖరికి వంగజూ పుికి అవల ఉన్న సెప్పు ద్రు

తీరాన్ని చేరుకున్నాడు. అక్కడి జాలర నుంచి ఒక పిడపనూ, వలనూ తీసి కుని సెప్పు ద్రులో కొంతదూరం వెళ్ళి బంగారుచేప కోసం వల విసిరాడు. ఎంతామిటికి బంగారు చేప దొరకలేదు. అయినా నిరత త్యాగ పిడకుండా పట్టి తీరాలన్న పట్టుదలతో అక్కడే ఉండిపోయాడు. పూడవరోజు బంగారు చేప వలలో పడింది. అతడు సంతోషంగా వలను పక్కలాగి చేపను పట్టుకొబోయాడు. అప్పుడు చేప కన్నులు కార్చిస్తూ చూసవ భాషిలో, “నన్ను పట్టుకోవద్దు. నేను నీకేం హాని చేశాను?” అన్నది.

“దుర్దష్టశాస్త్రం చూ నాన్నకు ఉన్నట్టుండి కంటిచూమిపాల్పింది. నీ నేత్రస్పృశతో అయిన పాల్పన చూమిపుల్లీ వస్తుందని ఒక ఫికిర చెప్పాడు,” అన్నాడు చిన్నా.

“నీ తండ్రికి పాల్పన చూమిరావాలి. అంతే కదా? నా కళ్ళను తన కళ్ళతో తాకకుండానే నీ తండ్రికి చూపు వచ్చే మార్గం చెబుతాను, విను. తీరానికి వెళ్ళి ఇసుక కొంత తెచ్చి నా కళ్ళకు తాకించు, ఆ ఇసుక కన్ను తీపుకు పాల్పి పుి తండ్రి

కళ్ళకు తాకించావంటే అయిన పాల్కు న చూ మీ వస్తుంది. నా పూట నమ్ము” అన్నది చేపి.

“వరే, నువ్వు చెప్పినట్టే చేస్తావు. అయితే, నా తండ్రికి పాల్కు న చూ మీరా లేదంటే పూత్రం నిన్ను ప్రాణాలతో పదిలిపెట్టత. ఇచ్చిన పూటను నిలబెట్టుకోవాలి న్ని పూ!” అని హెచ్చరించాడు చిన్నా.

చిన్నా, చేప చెప్పినట్టే తిరానికి పోయి గుప్పెడు ఇస్తా క తెచ్చి, చేపి కంటికి తాకించి, ఇస్తా కను గుప్పెడు చిన్న పూటగా కట్టి కొడిసిన దోషితుని, తిరుగు ప్రయాణం యాదృత.

“పి తండ్రికి పూ మీరావాలని, అయిన అయ్య రారోగ్యాలతో చిరకాలం జీవించాలని ప్రార్థిస్తావు. నన్ను ప్రాణాలతో పదిలిపెట్టతూ న్ని దయగూఢాన్ని నేనెన్నడూ మరువను. నీకేదైనా ఆపదమొనన్న తల్లి పుకో. మచ్చిచేతననాయం చేస్తావు,” అంటూ సంతోషంగా సెప్పు ద్రంలోకి వెళ్ళింది చేప.

చిన్నా కొన్నాళ్ళకు ఇల్లు చేరి, తండ్రి కళ్ళను, తెచ్చిన ఇసుకతో తాకాడు. తండ్రి సెప్పేదిగా కళ్ళు తెరిచి, ఎదురుగా నిలబడ్డ చిన్నకొడుకును ఆప్యాయంగా కౌగలించుకున్నాడు. పాల్కు న చూ మీతిరిగి రావడంతో కొత్తజన్మ ఎత్తినట్టు పరమానందం చెందాడు.

సింగతి తెలియగానే పుగిలిన ఆరుగురు కొడుకులూ, భార్యలతో సహా బిలబిలా వచ్చి తండ్రిని సంతోషంగా పుట్టువుట్టారు. వాళ్ళు తమ కళ్ళను తామే నమ్మలేకపోయారు. కొంత సుపిటికి తాము చేయలేని పనిని చిన్నా చేశాడే అన్న అస్థానం కొద్దీ అతడిపట్ల ద్వేషం పెంచుకున్నారు. “అంతదూరం ఒంటరిగా ఎలా వెళ్ళి రాగలిగాడు? నిజంగానే వెళ్ళి వచ్చాడా? లేక నాటకం అడుపున్నాడా?” అన్న అనుమానంతో సితవు తంకాసాగారు. పేర్గా తండ్రికి పూ మీ తెప్పించాడు గనక, అయిన యా వదాన్వీకి చిన్నా ఒక్కడే వారసుడై కూర్చుంటాడేమో అన్న అను

జానపద నృత్యాలు

హిర్యానా జానపద నృత్యం ఉత్సాహభరితమైనవి; వేగవంతమైనవి. ఆయా సిందర్బాలకు అనుగుణమైన అనేక నృత్యాలు ఉన్నాయి. వాటిలో ధమాల్ (డాఖ) నృత్యం చాలా ప్రధానమైంది. పంటకోతకు సీద్ధంగా ఉన్నప్పుడు, హోలీపండుగ

పుండు ఈ నృత్యాన్ని పిదర్పిస్తారు. పూపూలుగా పిరుపిలు సింపిదాయ బద్ధమైన కుర్తా, ధోతీ, రుంగు రుంగుల తలపాగాలు ధరించి ధమాల్ పూతకు అనుగుణంగా ఆరు బయట

నాట్యం చేస్తారు. అందు వల్లే దానికాబురు వచ్చింది.

ఝుమ్మార్ నృత్యం జానపద నృత్యం. ‘డోలక్’ సింగీతానికి

అనుగుణంగా స్త్రీలు పూత్ర ప్రీత్యేకుగా నాట్యం చేస్తారు.

ఈ నాట్యం చేసే వివాహోత్సవాలలో స్త్రీలు నృత్యం ‘ఝుమ్మార్’

అనే ఆభరణం ధరించడంవల్ల దీనికాబురు వచ్చింది.

లూర్, రాసలీల, గుగ్గ, ఛాతి, ఛాగ్ మొదలైనవి ఇతర

జానపద నృత్యాలు.

పూ నం వాళ్ళను పట్టుకున్నది. అందు వల్ల చిన్నాకు వ్యతిరేకంగా కుట్ర పన్నుసాగారు .

అందరికన్నా పేద్దవారై ఒక అత్తగారు పుండుకు వేసి చిన్నాతో, “దేవతీ దయ వల్ల న నాన్నగారికి పూ మీతేగలిగామాదాలాసంతోషం,” అని తండ్రి కేసి తిరిగి, “నాన్నా, పూ మీతేప్పించడానికి ఫిక్సీరు కావాలన్న చేప కళ్ళేవి? ఎక్కడినుంచో ఇసుక తెచ్చి పూ వీనంతపూ త్రాన పూ మీలలా వచ్చింది? అది కాకాళీయం ఎందుకు కాకాడవు. పూ మీ ఎలా పార్లెందో అలాగే తిరిగి వచ్చి మూడవచ్చు కదా? ఇసుక కుల్లనే పట్టుకుని ఎలా చెప్పిం?” అన్నాడతా అను పూ నుగా.

“వచ్చిన పూ మీరు శిశి పాదన్న నమ్మకం ఏమిటి? ఇసుక కుల్ల ఏమి మేల్పింది?” అన్నాడతా రెండవవాడు.

“అంతపూ రం వెళ్ళినవాడు చేపకళ్ళు ఎందుకు తెలేవు. మనందర్నీ మోసంచేశాడ!” అన్నాడతా పూ డో కొడుకు.

ఇలా ఒక్కొక్కపూ ఒక్కొక్క పూట అనేసిరికి, తండ్రినోరై తెరవలేక వక్షసంగా ఉండిపోయాడు.

అస్సలందరూ కలిసి, “తండ్రిని మోసం చేశామా?” అని చిన్నామీద నిందమోపారు.

చిన్నా వారికిసిపూ ధాను చెప్పికుండా వక్షసంగా ఇంటినుంచి వెలుపలికి నడిచాడు. విరక్తితో ఎక్కడెక్కడో తిరిగాడు. మూడురోజులు అలా నడిచి, నడిచి వాడు ఒక అడవిప్రాంతంలో వెళుతూ ఉండగా, నక్క ఊళవేయడం వినిపించింది. చిన్నా అటువైపు తిరిగి చూశాడు. “అయ్యా! ఆసదలో ఉన్నాను. రోంపు. వేటగాళ్ళు తరువుకుని వస్తున్నారై,” అని ప్రార్థించింది రోజుతూ రోప్పితూ వచ్చిన నక్క.

చిన్నాకు దానివీడ దయ కలిగింది. “అదిగో ఆ గోతీలో దిగిపెత్తకో. ఎంత మిల్లాలూ, ఆకులూ వేసి గోతీని కుప్పసి వేటగాళ్ళు వెళ్ళిపోయక పిలుస్తాను,” అని చెప్పాడు.

నక్క ఒక్క గెంతున గోతీలోకి దూకి పడుకున్నది. చిన్నా ఆకులలపు లతో గోతీని కుప్పసి అత్తుగా కూర్చున్నాడు. కొంతాపిటికి విలంబ లతో అటుకేసి వచ్చినవేటగాళ్ళు, “నక్క ఏదైనా ఇటు వచ్చిందా?” అని అడిగారు చిన్నాను.

“నక్కా? నక్కంటే ఏమిటి? ఎలా ఉంటుంది దేవుటి?” అని అడిగాడతా చిన్నా అవూయ కంగా.

“నక్కంటే కూడా తెలియదు లాగుంది ఈ దద్దమ్మకు,” అంటూ వేటగాళ్ళు నక్కను వెతుక్కుంటూ హడామడిగా వెళ్ళిపోయారు.

వాళ్ళు కన్న పూ మీపూ రంలో లేరని పూ డి చేసుకున్నాక, చిన్నా నక్కను వెలుపలికి రమ్మన్నాడు. ఒక్క ఊపిరిగోతీలోంచి వేగి ఎగిరి వచ్చిన నక్క, “సివయ్యంలో వచ్చినా ప్రాణం కాపాడమో నీకేదైనా కష్టాలు వస్తున్నాయై తలుపుకో. వచ్చి చేతనైన సాయం చేస్తాను,” అన్నది క తజ్జతతో.

“నా కష్టాల సంగతి తరవాత చూపుకో వచ్చు. ఇప్పుడు వేటగాళ్ళు మళ్ళీ ఇటువైపు

వచ్చేలోగా వాళ్ళ కంటబడకుండా జాగ్రత్తగా ఎద్దుపా వెళ్ళిపో, అని సమ్మతూ చెప్పి చిన్నావుంపుకు నడవసాగాడు.

అడవికి అవతలివెళ్ళిన ఒక చిన్న రాజ్యం ఉన్నది. దాని రాజధాని చాలా విచిత్రమైన నగరం. రాజభవనంలోని యువరాణి వద్ద ఒక పూయూ దర్పణం ఉన్నది. యువరాణి ఎవరైనా తలుపుకుని అంధులొకి పూర్తివారై ఎక్కడున్నదీ దర్పణంలో స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. ఒకనాడు యువరాణి ఒక వింత ప్రకటన చేసింది: “పూయూ దర్పణంలో తన ప్రతిబింబం కనిపించకుండా జాగ్రత్తపడే యువకుణ్ణి నేను వివాహపూదగలత. అలా చేస్తే గలనని వచ్చిచేస్తే లేని యువకుణ్ణి పట్టి తెచ్చి శిరశ్చేదం చేయిస్తాను.”

ఆ ప్రకటన గురించి చిన్నాకు తెలియవచ్చింది. నగరం పోలికే రలో పూ నవకపాలాల్నా,

కంకాళాల్నా వీడి ఉండడం చిన్నా గతు నించాడు. అవన్నీ యువరాణిని వివాహపూదడానికి వచ్చి, ఓడిపోయి మరణశిక్షకు గురైన యువకులవని గ్రహించాడు. అల్లునా, తన అదృష్టాన్ని పిరించుకోవాలన్న నిర్ణయానికి వచ్చి, రాజభవనం సింహిపించి, యువరాణి దర్పణం కొరాడు.

కొంతాపిటికి యువరాణి వచ్చి, “నిబంధనలు తెలుసు కదా?” అని అడిగింది.

“తెలుసు. అన్నిటికీ సిద్ధపడే వచ్చాను,” అన్నాడు చిన్నా ధైర్యంగా.

“సరే ఈ రాత్రికి ఎక్కడైనా వెళ్ళి దాక్కో. నీ రోదయం కాగానే ఎక్కడున్నావో వెతికిపట్టి తెచ్చి నీతల,...” అంటూ యువరాణి పూటను పై రైచేయకుండానే హెచ్చరించింది.

నీ రాత్రిపుయం అయ్యాక చిన్నా సింహుద్రతీరానికి వెళ్ళాడు. బంగారుచేపను తలుచుకున్నాడు. అది రాగానే తన సవస్య చెప్పి, తరుణి పాయం కొరాడు.

“అహ! ఇది సింహుకాదు. నేను నిన్ను నా పొట్టలో పెట్టుకుని సముద్రగర్భంలోకి వెళ్ళి పాతాను. నువ్వు పూయూ దర్పణంలో కనిపించే అవకాశమే లేదు,” అంటూ బంగారు చేప, అతన్ని సముద్రగర్భంలోకి తీసుకువెళ్ళింది.

ఆ సింహుయంలో యువరాణి పూయూ దర్పణం తీసి కుని అన్ని దిక్కులకేసి తిప్పి పూసింది. కొంతాపిటికి చిన్నా ఎక్కడున్నదీ ఆమెకు కనిపించింది.

పురుషాడు రాజభవనానికి వచ్చిన చిన్నాతో, యువరాణి, “అహ! నువ్వు చాలా ఘటికుడివి! ఎవరూ వెళ్ళలేని సముద్రగర్భానికి వెళ్ళి దాక్కున్నావు,” అనేసరికి చిన్నా దిగ్భ్రాంతి చెందాడు.

“నీలాంటి అసిక్తికరమైన వ్యక్తిని శిరశ్చేదం చేస్తే దానికి పుంధు పురొక అవకాశం ఇవ్వడం భావ్యం! ఏమంటామో ఈ రాత్రికి వెళ్ళి దాక్కో పూడ్డాం!” అన్నది యువరాణి సమ్మతూ.

ఆసక్తికర ప్రదేశాలు

ఉత్తర భారతదేశానికి సీంహద్వారంగా బృహత్ గాంచిన హిర్యానా పిర్యాటకులను విశేషంగా ఆకర్షిస్తోంది. ప్రాచీన ఆర్యుల నాగరికతకు నిలయమైన కురుక్షేత్రం హిర్యానాలోనే ఉన్నది. ఇక్కడి బ్రహ్మసిరోవరాన్ని భక్తులు ఎంతో వివిత్రంగా భజిస్తారు. హిర్యాగ్రీవాణ సివు య్ లో ఇందు లో స్నానం చేయడం షిష్యాప్రదంగా భక్తులు విశ్వసిస్తారు. ఆ సివు య్ లో సిరోవరంలో స్నానం చేస్తే వెయ్యి అశ్వమేధయాగాలు చేసిన పుణ్యం సిద్ధిస్తుందని ఒక నమ్మకం. సిరోవరం పుట్ట చాలా దేవాలయాలు ఉన్నాయి. భారత కురుక్షేత్ర సింగ్రామం ఈ ప్రదేశంలోనే జరిగినట్లు చెబుతారు.

ఈ సారి చిన్నా ఆడవిని సిఫీ పించి నక్కను తలుపు కున్నాడు. నక్క రాగానే సిఫీ స్వీపు వివరించి, సొంతం అర్థించాడు.

“విచారించకు. నావల్లనైన సాయం చేస్తాను,” అంటూ నక్క ఆడవిలోకి వెళ్ళి, పుత్రులందరినీ సిఫీ వేళిరిచి చిన్నా సిఫీ స్వీపు రించి అలోచించింది. ఆడవి సిఫీ పించునది రాజభవనంలోని యువరాణి పొన్ను కింది వరకు సొరంగం తవ్వాలనీ, అక్కడ చిన్నా దాక్కునేలా చేయాలనీ అవి నిర్ణయించాయి. అలా చేస్తే చిన్నా ప్రితిభింబం పూర్తి దర్శనంలో పడే అవకాశం లేదు కదా!

చకచకా సొరంగం తవ్వవారంభించాయి. నక్క చెప్పినట్లే చిన్నా సొరంగం గుండా వెళ్ళి యువరాణి పొన్ను దిగువ గుట్ట చప్పిచుకాకుండా దాక్కున్నాడు. యువరాణి నిద్రలేచి, పూర్తి దర్శనాన్ని తీసి కుని ఒక్కొక్క దిక్కుగా తీప్పి పూసేసింది. కాని, తన పొన్ను కిందికేసి తీప్పి పూడలేదు. ఎన్నిసార్లు తీప్పి పూసినా యువకుడి జాడ తెలియకపోయే సరికి విస్మయించింది. ఇక ప్రకటించిన విధంగా ఆ యువకుణ్ణి వివాహపూర్వక తప్పదన్న నిర్ణయానికి వచ్చింది. చిన్నా రాకొసం ఎదురై పూడసాగింది.

పురికొంతామిటికి చిన్నా అక్కడికి వచ్చాడు. యువరాణి పుండహాసం చేస్తూ ఆతనికి ఎదురై వెళ్ళి, “పుష్పగెలుపందామనైన ఓడిపోయావు,”

అన్నది సీగ్గతో తలదించుకుంటూ. పురుష నాడే వాళ్ళద్దరికీ వివాహం జరిగింది. ఆ తరువాత, చిన్నా, యువరాణిని వెంటబెట్టుకుని తన గ్రామానికి బయలుదేరాడు.

చిన్నాను పూడగానే ఆతని తండ్రి పరవూనందం చెందాడు. ఆయన కంటిచూపు బాగానే ఉంది. అన్నలు తాము చేసిన పనికి పిశ్చాతాపి పడి, తమ్ముడికి క్షమాపణలు చెప్పకున్నారు.

తండ్రి ఆస్తీపాస్తీలను అన్నలకు అప్పగించి, తండ్రిని వెంటబెట్టుకుని చిన్నా, సతీసత్వ తంగా తన రాజ్యానికి బయలుదేరాడు.

కాబోయే అల్లుడు

సౌవు నాథపితంలో మాడే భానువు తికి కుంగార, తొందరపాటు ఎక్కువ. ప్రితి చిన్న విషయానికి ఆమె అందోళన పడతూ ఉండేది. భర్తకర్త ణాకరం ఇంపు కు ప్రి ర్తిగా వ్యతిరేకం. ఏ విషయో న్నర్పు నా బాగా ఆలోచించి ఆచి త్తూ చి వ్తూ ట్లాడేవాడు. ఎంతటి గడ్డుస్వివు స్వి గు రించయినా సరైన నిర్ణయం తీసుకోగల తెలివితేటలు గలవాడు.

ఈ దంపిత్రులకు పేళ్ళిద్దరు కొచ్చిన కూతురు న్నది. ఆమె పేళ్ళి విషయమై ఎప్పిడూ ఆదుర్దాపిడు తూండే భానువు తి, భర్తతో, “అమ్మాయికి త్వరగా సింబంధం వూడండి. ఎంతచెప్పినా మీకు చీవు కుట్టినట్టర్పు నా లేదు. దాని వయసు ఇరవై దాటిపోతున్నది,” అంటూ పొర్ర తూండేది.

దానికి కర్త ణాకరం తాపెగా, “అమ్మాయి పేళ్ళి విషయం గురించి నేనాలోచించడం లేదన్న కోకు. నాకు శ్రద్ధలేదన్న కోకు. అర్పు నా, ఎంపు నా తొందరపాటు కూడవు కదా?” అనేవాడు.

ఈ పిరిస్థితుల్లో, ఒకనాడు భానువు తి గ్రామంలోని బంధువుల ఇంటికి వెళ్ళి, తిరిగి వస్తూనే, కర్త ణాకరంతో, “ఇదుగో, ఈ సింగతి విన్నారా? పునగ్రాపు శివాలయం పిక్కన మళ్ళు భక్తుల విడిది పుండపింలో రెండు రోజుల క్రితం ఒక స్వామీ జీ వచ్చి దిగాడట. పునం కోరిన కోరికకు ఆయన ‘తథాస్మి’ అంటే, ఆ కోరిక సిఫిలం అర్పు పా త్తుందని జనం చెప్పికుంటున్నారు. ఐతే, ఒకర్త కేవలం ఒక కోరికే కోరాలట!” అని చెప్పింది.

“అలాగా! చాలా సింతోషం. ఆ స్వామీ జీ లోకంపొకడ తెలిసిన పుంచెజ్ఞాని అర్పు మూటాడు!” అని కర్త ణాకరం చిన్నగా నవ్వి వ్త ర్త కున్నాడు.

ఆ సాయంత్రం భానువు తి, స్వామీ జీని దర్శించడానికి వెళ్ళింది.

స్వామీ జీ ఆవున్న, “ఏం కోరిక కోరడానికి వచ్చావు, బిడ్డా!” అని ప్రశ్నించాడు మృదువైన కంఠస్వరంతో.

భానువు తి కంగారు పడింది. ఏం కోరిక కోరాలో చప్పిన తేల్చుకోలేకపోయింది. కొంచెంసేపు ఆలోచించి, “స్వామీ, నేను కామితానికి వచ్చిన కొత్తలో, డబ్బు ఇబ్బందులతో ఎన్నో కష్టాలు పడ్డాను. నా కూతురుకు కోటిశ్చరత భర్తగా లభించాలని ఆశిర్వాదించండి,” అన్నది.

స్వామీజీ వుండహాసించి, “కోట్ల వుందే చాలా? అతనికి సంతానమోగు లేకపోతే, అస్తీ అంతా పిల్లలపాలే గదా!” అన్నాడు.

భానువు తికి లది నిజమనిపించి, “అయితే, సంతానమోగు వున్న అల్లుడిని అన్నగ్రహించండి,” అన్నది.

“సంతానమోగు మూడేసిరిపోతుందా? అతను మీ అమ్మాయిని అమ్మగా చూసి కోవద్దా?” అని అడిగాడు స్వామీజీ.

భానువు తిపిరిపిరివిధాలుగా ఆలోచిస్తూ, “పూ అమ్మాయిని చాలామంది చూసి కునేవాడే, అమెకు భర్తగా వచ్చేలా చేయండి,” అన్నది.

“అతను అమ్మగా చూడవచ్చు! మీ అమ్మాయికి అతనులే ఇష్టం లేకపోతే కామితం

మీ ఖంగా మూడవు కదా. అతను అనాకారి అయి మూడే, మీ అమ్మాయికి అతడి మీద అయిష్టం ఏర్పడవచ్చుగదా?” అన్నాడు స్వామీజీ.

భానుమతికి ఆలోచనలతో తల వేడెక్కి పోయి, ఎట్లా తేల్చుకోలేక, “అందగాడు పూకు అల్లుడు అయ్యేలా కర్ర తీయించండి,” అన్నది.

“అందగాడు అల్పాయుష్కుడైతే ప్రయోజనం ఏమిటి?” అన్నాడు స్వామీజీ.

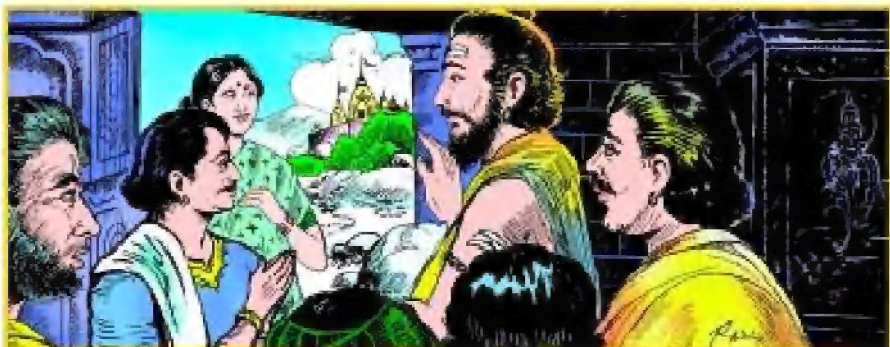
“స్వామీ! నాకు వరం ఏమని కోరాలో పాలు పోవడంలేదు. రేమిటా ఆయనను పింపిస్తాను. వరం ఆయన నీ ప్రసాదించు,” అంటూ భానువు తి హిడామతిగా ఇంటిదారి పట్టింది.

ఆ మర్నాడు అమె పోరు భరించలేక, స్వామీజీని చూడవచ్చాడు, కర్ర ణాకరం.

“మరుకోర కో, విడ్డా!” అన్నాడు స్వామీజీ.

“పూ అమ్మాయికి అన్నివిధాలా తగిన వాడిని వరుడిగా ఆశిర్వాదించండి!” అని కోరాడు కర్ర ణాకరం.

“తథాస్తి!” అంటూ చిర్ర నమ్రాచింది చాత స్వామీజీ.

మనదేశం గురించి తెలుసుకుందాం

1. పునదేశంలో మొట్టమొదటి విద్యుత్ రైలు కల్యాణ్-పూణేల మధ్య నడిచింది. ఆ రైలుకు పెట్టిన పేరు:

ఎ) కల్యాణ్ రాణి
బి) పై ణే ఎక్స్ ప్రెస్
సి) డెక్కన్ క్వీన్
డి) వింధ్య రాణి

2. 'ఎస్పిరింగ్ గ్యాలరీ' సందర్శించడానికి మనం ఎక్కడికి వెళ్ళాలి?

ఎ) గోల్ గుంబజ్ (బిజాపూర్)
బి) హవాపు హిల్ (జైపూర్)
సి) ఆజంతా గుహలు (ఔరంగాబాద్)
డి) తాజ్ మహల్ (అగ్ర)

3. ఫిల్మ్ ఫేటీ ఏ నగరంలో ఉన్నది?

ఎ) న్యూఢిల్లీ బి) కాన్పూర్
సి) హైదరాబాద్ డి) గౌహతి

5. ఈ చిత్రానికి సింబంధించిన విచిత్రం ఏమిటో చెప్పగలరా?

6. ఇప్పియ భారతరైల్వే 150 వ సి.వేద కల్ప జయ పితుంటున్నది. ఈ సందర్భంగా రూపొందించిన 'పుస్కెట్-బరే పుటో' చెప్పగలరా?

ఎ) ఆపి ఎ బి) భోలు
సి) ఛోటా డి) భాలు

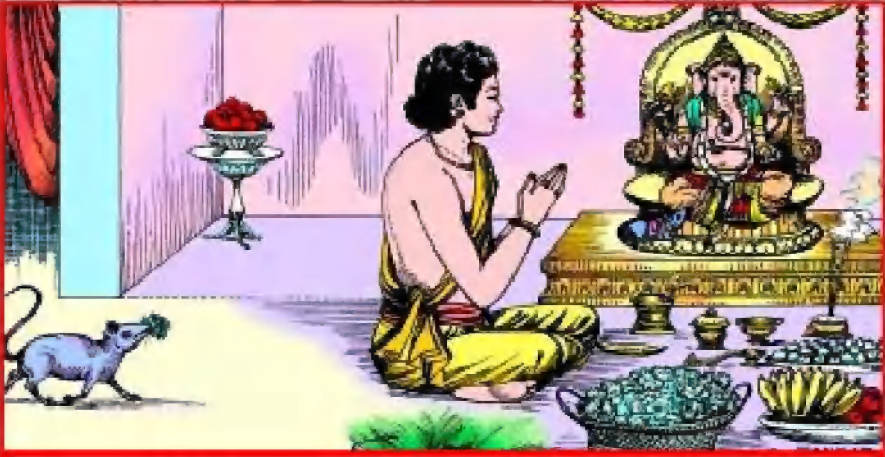
(సమాధానాలు పచ్చే సంచికలో)

4. ఈ వ్యక్తి ఎవరో గుర్తించగలరా? ఒక భారతీయుడితో కలిసి ఒక విలంబితుల కార్యక్రమం నిర్వహించాడు. దానిని ఇటీవల వాళ్ళ కొడుకు అనుసరించాడు.

మే క్వీజ్ సమాధానాలు

1. సిల్వా.
2. గోదావరి.
3. ఢిల్లీలోని 'ఇండియా గేట్' వద్ద నీళ్ళు లేమాసిపు ద్రుం, అదు నిక భవనసిపు దాయం ముంబాయి లోని గేట్ వే ఆఖ ఇండియా' వద్ద కనిపించే ద శృం.
4. గంగానదిపై ధ గా నిర్మించబడి ఉన్న 'హౌరా బ్రిడ్జ్' (వంతెన).
5. సిల్వా.

విఘ్నేశ్వరుడు

శతంజయుడు ఎలుకతో చతురకవర్మను ధూరంగా చిన్న ఇంటికి తరివి, “నమోః శ్రీ వైష్ణవే ఉండవలసినవాడివి కామానీ ఎలుక వాహనుడైన విఘ్నేశ్వర భక్తికి తగ్గట్టు, ఆ వాహనంజాతిదే నీకు తగ్గ ఇల్లాలు! నీ ఇల్లాలు అస్థిర్యంపెక్కిగా ఎవరికీ కనపడకుండా ఉండే అంతఃపితృకాంతగా ఉండడానికి ఇంటి నుండి ఎలుక బిల్లాలు ఉన్నవిలే!” అంటూ ఎకసక్కెం చేశాడు.

చతురకుడు తండ్రివూటలకు ప్రశాంతంగా, “తండ్రి, కుమారులందరికీ పేళ్ళిచ్చేయడమనేది చాలా గొప్ప విషయం! ఎవరికెవ్వరో అది ఏనాడో రాసేపట్టిందే అంటారు. నునచేతుల్లో ఏమీ లేదు! అంతా ఆ పాపపుష్పరసం ఇచ్చు కదా!” అన్నాడు.

చతురకుడు ఉత్తమ గ్రంథాలను చదువుతున్నప్పుడు చతురకపిక్కునే చేరి వింటూండేది.

చతురకుడు పాపపుష్పరసం అర్చిస్తూన్నప్పుడు నోటితో చిన్న చిన్న పిళ్ళలు అందించేది. చతురకుడు తిన్న తర్వాత పేడితేనే తినేది. అలా కాలం గడుస్తూండగా వినాయకవతి దగ్గరికి వచ్చింది.

అందరూ ఇళ్ళకు వెళ్లవేసి ధాన్యాలు దంపు కొంటున్నారు. చతురకరాత్రికి రాత్రి ఎలుకలన్నిటినీ పీలిచింది. ఎలుకలు తోకలు పుంచి ఇంటి గోడలకు సున్నం కొట్టాయి. పళ్ళతో సైపొట్టు వొలిచి ధాన్యాన్ని మెరికల్లా బియ్యం చేశాయి.

వినాయకవతి ఉదయం నాచుకుని వదిలను స్వీయంగా నదీతీరానికి వెళ్ళి బంగారు బిందెలతో నదీజలాన్ని నెత్తినెత్తుకొని వస్తూన్నాడు.

అది చూసే చతురకుడు కొద్ది విచారం కనబరిచాడు.

చుళుకవెంటనే బిందెలో దూరి దొర్లించు కుంటూ నదీతీరాన్ని చుర్ర కుని ఇవతలకిళ్ళు కొండుతబిందెనూ, పొంగిపోర్లి ప్రివహిస్తూన్న నదిని ఒకసారి తేరిపార చూసి ఒక్క ిణం హితాశురాలై, “బిందెనెత్తే దొర్లించు కొచ్చాన గాని, నీళ్ళలా వుం చగలను? బిందెతో ఎలా మోసుకెళ్ళగలను? అవివేకురాలి, పినికి మాలినదాన్ని, నేనెందు కు బ్రతికి?” అని అను కుంటూ వేదనతో తలను అక్కడున్న రాతికేసి బలంగా కొట్టుకొసాగింది.

మిల్లుశ్వరు డు అక్కడ ప్రిత్యక్షమై, ఎలు కను చేతితో వుండుగా నివు రాడు . శాపి విమోచనమై ఎలుకరూపు మాయమై దేవ కాంత కళ్యాణకింకిణి నిజరూ పింతో మిల్లు శ్వరు డి పొదాలవు డ భక్తితో ప్రిణవుల్లి, అనేకవిధాల స్మృతించింది. మిల్లుశ్వరు డు సంతోషించి కళ్యాణకింకిణిని అతిర్వదించి అంతర్ధానువు యోగ్యు డు .

కళ్యాణకింకిణి నీళ్ళ బిందెను తలకెత్తుకొని వయ్యారంగా నడిచి వెళ్తుంటే, దారి పొడమూ ప్రిజలు బొత్తు ప్రిలాగ నిల్చుని చూ స్తూ, “ఎవరి దేవస్విందరి? ఎవరింటికి వెళ్తున్నది?” అని విస్మిపాయా రు .

చళు కవర్మ వదినలు కళ్యాణకింకిణి తవు చిన్నవు రిది ఇంటిలోకి వెళ్ళడం చూసి, వు ఖాలు వేలాడదీసి కున్నారు .

శతంజయ్య డు తన అజ్ఞానానికి తనే సీగ్గపిడి, చళు కవర్మను సీతీసివే తంగా రాజ వుందిరానికి తోడ్కొని వచ్చాడు .

చళు కుని అన్నలు తండ్రితో, “వూ కూ అలాంటి ఎలు కలతోనే ఎందు కు పేళ్ళిళ్ళు చేయ లేదు ? అలా చేసేఉంటే వూ కూ అస్సి యలే తయచై వచ్చి ఉండేవారు కూ!” అని గడ్డించి అడిగారు .

ఇట్లు వంటి తెలివివూ లిన కొడు కుల కొసివూ నేను సిర్వశక్తులూ ధారవోసి సామ్రా జ్యాన్ని ఆర్జించిపేట్టింది! అని శతంజయ్య డు విరక్తిపోంది తపిస్సి చేసి కోదానికి అరవ్యా లకు వెళ్ళిపాయా డు .

చళు కవర్మ అన్నలు అసంతో ప్తి పిరిస్పిర ద్వేషాలతో కలహించి యు డ్దాలు చేసి కొట్టుకు చచ్చారు .

ఆ తరువాత కొన్నాళ్ళకు ఎంత వడ్డంటు న్నా వినక, ప్రిజలు చళు కవర్మను తవు రాజుగా ప్రికటింపు కున్నారు . చళు కవర్మ పాలనలో ప్రిజలు ఏ కొరతా లేకుండా న్ని ఖశాంత లతో జీవించారు .

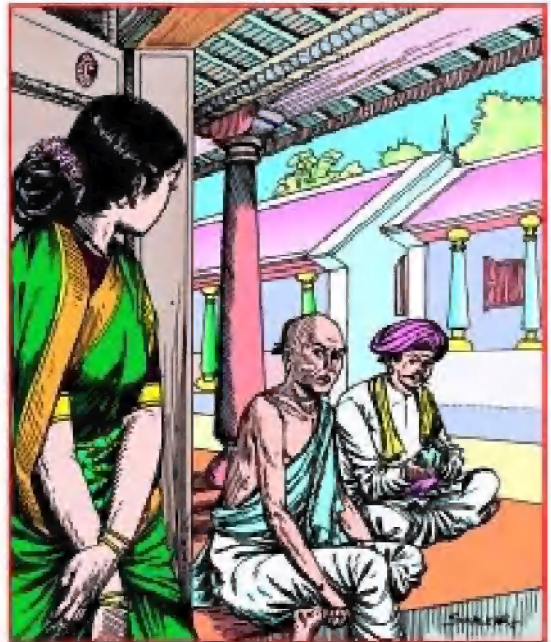
చళు కవర్మ కళ్యాణకింకిణిబరు న కళ్యాణి అనే వు రొక గొప్పెనూరాన్నినిర్మించాడు . అతనికి కళ్యాణకింకిణి వలన నలు గు రు ప్రిశ్రు లు

కలిగారు. వారు చాళుక్యులు గా పీలువ బడ్డారు. ఆ విధంగా చాళుక్యరాజ వంశాలకు మూలపురుషుడైన చళుకవర్మ కాలంలో వాతాపీనగరం అనేక దేవాలయా లతో, ప్రాకారాలతో శోభిల్లింది. కళలకు కాణాచిగా, విద్వాంసులు లకు పిండిత్రు లకు ఆటపిట్ట గా, భూ తలస్వర్గం అనిపించు కుంది. నగరాధిదేవతగా విష్ణుశ్వర థ ఆరాధింపబడ్డారు. ఉత్స ప్తిశిల్పానికి ప్రాపూ ణికపు న్న ఆలయ వుంటపిశిల్పాన్ని చూ డడానికి దేశం నలు పూలల నుం దీ రాజులు మైదలు కొని సామన్య యా త్రికుల వరకూ ఎల్లప్పిత్తూ మ్నొందేవారు.

చాళుక్యులు నాలుగ్ దిక్కులూ రాజ్యాలు ఏర్పరచు కొని పాలించారు. చాళుక్యవంశ రాజులు శాఖోపిశాఖలు గా దేశపుంతటా వ్యాపించిరాజ్యాలు ఏలారు. వాతాపీనగర వారా వాతాపీచాళుక్యులనీ, కళ్యాణీనగరాన్ని పాలించినవారు కళ్యాణీచాళుక్యులనీ, మేగినేలినవారు మేగీచాళుక్యులనీ, తూర్పుచాళుక్యులు, పిళ్ళిచాళుక్యులు, నర్రాష్ట్ర చాళుక్యులు గా బుర్రెందారు. కాలక్రమే న వాతాపీని బాదామి అని కూడా వ్యవహరించారు.

విష్ణుశ్వర విసేప గాథలు
వాతాపీగణపతిగా విష్ణుశ్వర థ, విష్ణుశ్వర థేత్రంగా వాతాపీ నగరపురా దేశాంతరాతావర మ్రాగుత్తు న్న కాలంలో, పావనమి త్ర థ అనే పిండిత్రు థ సాయం కాలాల్లో వాతాపీ గణపతి ఆలయ వుంటపంలో పీల్లలకు విష్ణుశ్వర డికి సంబంధించిన కథలను చెపుతూండేవాడు.

వుంటపం గోడలపై విష్ణుశ్వర డిగాథలు చిత్రాలు గా చిత్రితమై ఉన్నాయి. ఆ చిత్ర

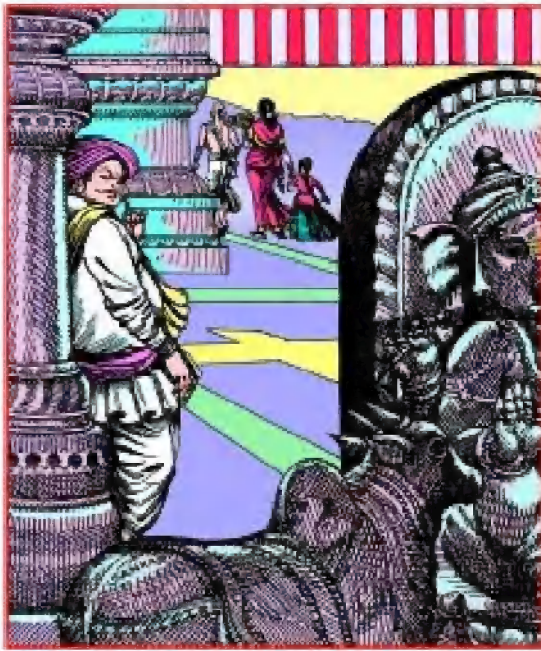
పుల్లో వినోదకరమైన ఒక చిత్రాన్ని ఒక పిల్లవాడు గురువుకు చూపించి ఆ కథ చెప్ప వున్నాడు.

పావనమి త్ర థ కథ ప్రారంభించాడు :

ఒక నగరంలో సిత్యశర్మ, లోభగ్ర ప్తి ఇరగ్ గు పొరగ్ గు న ఉండేవారు. లోభగ్ర ప్తి అసిలు బుర్ర లాభగ్ర ప్తి. కాని అతని లోభితనానికి, అత్యాశకూ ఊళ్ళోవారంతా లోభగ్ర ప్తి అనే స్థిరపరిచారు.

సిత్యశర్మ, లోభగ్ర ప్తి రోజూ శివాలయానికి వెళ్ళేవారు. సిత్యశర్మ గర్భగుడిలోకి వెళ్ళే దారిలోనే ఉన్న విష్ణుశ్వర విగ్రహం వుండు ప్రతిమిల్లి స్నాత్రగానం చేశాక శివదర్శనం చేసుకొని వెళ్ళేవాడు.

లోభగ్ర ప్తి గర్భాలయం ప్రవేశిస్తానే శివలింగం వుండు సాగిలిపిడి కోటిలాభాలు చేకూర్చవు ని చాలామీలలాగే ధ్యానిస్తూండే వాడు.

ఒకనాడు సిత్యశర్మ శివదర్శనం చేసి కొని వెళ్తుండగా, లోభగుప్తుడు వస్తూన్న సమయంలో నుది పొబ్బుకొట్టితే, “పొబ్బుకొట్టిరా! నీ భక్తుత్వ సిత్యశర్మ చాలా డబ్బు అవసరంలో ఉన్నాడు. అతణ్ణి అదుకోవలసిన అవసరం లేదా?” అన్నాడు.

“ఔనోయ్, నుది! తప్పక అదుకుంటావు. ఈ సాయంకాలానికి అతనికి వెయ్యి వరహాలు అందిస్తున్నావు. సిత్యశర్మ ఇంట్లో శుభ కార్యం నిర్వహించి జరుగుతుంది!” అని పొబ్బుకొట్టితే అన్నాడు.

రాత్రి వెగ్రహాలు మూట్లాడు కుంటున్న వూటలు ఆశ్చర్యంతో లోభగుప్తుడు వెని, “ఐం ఆలస్యం చేయ కుండా పిరుగు పిరుగు సిత్యశర్మ ఇంటికి వెళ్ళి, “శర్మా, నువ్వేదో అవసరంలో ఉన్నట్టుంది. ఐదు వందల వరహాలు ఇస్తాను, తీసికో!” అని చెప్పి వెళ్ళి డబ్బు తీసి కొచ్చాడు.

సిత్యశర్మ, “అయ్యో గృహిణీ! నిన్ననే కదా అసిలు వడ్డీలతో పురిచ్చిన ఐం తీర్చక పోతే ఇల్లు ఖాళీచేయమని చెప్పారు. ఈ అల్లుడు వందలూ ఎలాగ తీర్చగలను?” అన్నాడు.

లోభగుప్తుడు, “అదా నీ సిందేహం! ఈ ఐదు వందలు తీసి కుని సాయంకాలానికి నీకు లభించిన మొత్తం ఎంతయితే అంత నాకు ఇస్తావా!” అన్నాడు.

సిత్యశర్మ తటపిటాలు స్త్రాందే, అతని భార్య, “వుండు ఆ ద్రవ్యన్ని తీసికోండి, అవతల పేళ్ళవారు చాలాపేళ్ళవారైనా ఉన్నారు!” అని ప్రోత్సహించింది.

సిత్యశర్మ కుమార్తెకు అప్పుడే పేళ్ళ కుది రింది. వరుడి తల్లి తండ్రీ అల్లుడు వందల వరహాల విలువ వేల నగలు పీల్చడానికి పేట్టలని పట్టుబట్టారు.

సిత్యశర్మ లోభగుప్తుడితో, “అయ్యో, సాయంకాలానికి నాకు లభించింది ఇవ్వడానికి నాకెలాంటి అభ్యంతరమూ లేదు. కాని, అలా లభించే ఆస్కారం ఏదీ లేదు...” అంటూ నసి గుత్తాంటే, లోభగుప్తుడు, “అదుతా వదిలెయ్యి, వును ఇతర పోత గ్రవాళ్ళం! ఇప్పిత్త నేస్తా తర్వాత నువ్వెస్తామా ఈ మాత్రం దానికి మొహమాటపడకు!” అంటూ ఐదు వందల వరహాల వూట సిత్యశర్మ చేతపట్టాడు. సిత్యశర్మ సిత్యసింధుడని లోభగుప్తుడికి బాగా తెలుసు.

సాయంత్రం ఔతున్నదికాని సిత్యశర్మకు ఏ వరహాలూ అందిన సూచన కనిపించలేదు. లోభగుప్తుడు కంగారు పిట్ట తూ దేవాలయానికి పిరుగెత్తి, విప్లవశ్వర వెగ్రహం తొండం

పిట్టకొని లాగతూ, “ఏమయ్యా, పిట్టస్వరా! సిత్యశర్మకు మెయ్యి పరహాలు త్వరగా ఇప్పించువు రి...” అని అంటూ ఉండగా అతని అరచేయి తొండుసింపు న ఇర్ర కుప్పొల్లు తీర్చురాకుండా తొండు పు రింత గట్టిగా బిగించి నొక్కి పిట్టించి.

నొప్పితో లోభగ్రుష్టాత్మ కిరకిరలాడిపోతూ ఉండే, “సిత్యశర్మకు మెయ్యి పరహాలు ఎంత త్వరగా ను వస్తా ఇప్పిస్తా అంత త్వరగా నీకు విడుదల!” అని విగ్రహం నుండి గొంతు వినిపించింది.

లోభగుప్పుడు రెండో చేత్తో నెత్తీ నోరూ బాధ కుంటూ, “అన్యాయం దేవతా, అన్యాయం! ఇదు వందల పుండ్ల ఇస్తాని గదా!” అని పేదబొబ్బలు పేట్టాడు.

“అదా సింగతి! ఇదువందలు ఇచ్చి మెయ్యి పిట్టకొని పు నాంధ్రా సింగా అల్లుడు మందల

పరహాలు కాజేద్దావు ని ఎత్తువేశావన్నమాట! అశాపాతకుడా, నీవు రాశకు ప్రాయశ్చిత్తంగా సిత్యశర్మకు పు గతా ఇదు వందల ఇవ్వడమే గాకుండా, అతడికిచ్చిన రుణాన్ని చెల్లు పెట్టి, అతని కుమార్తె వివాహం నీ స్వంత ఇంటి పేళ్ళలాగ జరిపించు! అప్పిడే నీకు విడుదల!” అని పిట్టస్వర విగ్రహం నుంచి గంభీర గర్జన వినిపించింది.

లోభగ్రుష్టాత్మ “బాలమీద తనవారిని పీలిపించి, సిత్యశర్మకు పు గతా ఇదు వందల పరహాలూ ఇప్పించి, అతని రుణానికి చెల్లు పెట్టించి, అతని కూతురు పేళ్ళి భర్తంతా పేట్టుకుంటాను ప్రియాణం చేశాకో అతని చేయి ఇవతలికి వచ్చింది.

లోభికి పుండ్ల శాస్త్రీ జరిగిందని ఊరు ఊరంతా చెప్పికున్నార.

లోభగుప్పుడు సత్యశర్మ కుమార్తె వివాహాన్ని స్వంత కూత్రుర్ర వివాహాలాగవైభవంగా జరిపించాడు . అప్పట్నుంచి బుద్ధి తెచ్చుకొని లోభగుణాన్ని విసిర్చించి, అన్యాయంగా అర్జించిన ఆస్తిని ధర్మకార్యాలకు వినియోగించి, విల్లు శ్వర్త డిడయ కు పాత్రుడై, గొప్ప ధార్మికుడని పేరుకు కున్నాడు .

కథ వు గించి పావనవు త్రుర్త పొల్లుశ్వర ప్రసాదాన్ని తెచ్చి పీల్లలకు పించాడు . పీల్లలు ప్రసాదాన్ని నోట్లో వేసి కొని ఆనందంగా కేరింతాలు కొడుతూ ఇళ్ళకు పరుగెత్తారు.

పు రొక సాయంత్రం ఒక బాలికవుంటపింగోడలపేగల పు రో అందవైన చిత్రాన్ని చూపించి కథ చెప్పమన్నది. పావనవు త్రుర్త ప్రారుభించాడు :

కళ్యాణనగరంలో కలహికంతి అనే ధనికురాలు , కొడలు పిట్టంటి నుంచి ఎక్కువగా నగలు పేట్టుకురాలేదని సాధింపితో రాచిరంపాన పేట్టి పేట్టి, చివరకు నిర్దాణంగా వెళ్ళగొట్టింది.

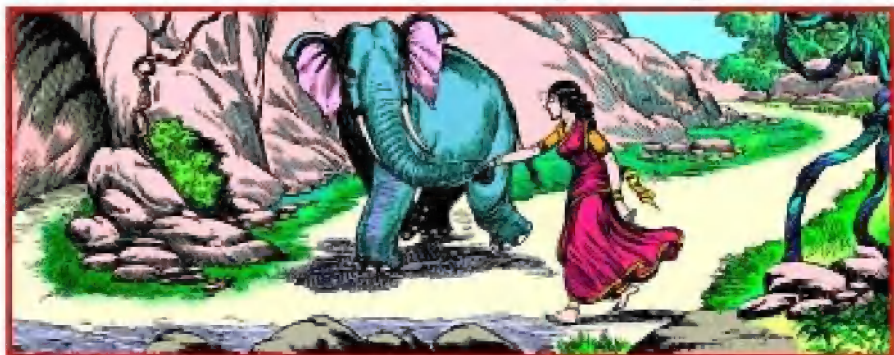
కలకంతి అని నావు కరణం చేయ బడిమ్మి టికి కలహికంతిగావర పొందిన ఆధనికఅత్త కొడులు సాదామిని, పుద్దుడు దుఃఖంతో ఘట్టి

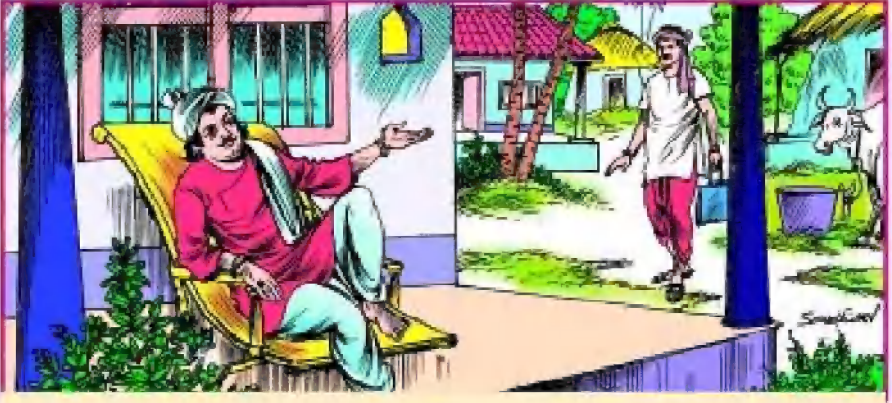
టికి బయల్లు దేరి దారి తప్పి అరణ్యంలో పిడి, ఆకలితో అలమటించిపోతూ ఒక వెలగచెట్టు దగ్గర పిడిపాల్లుంది.

తను పుట్టనింటికళ్ళ కూడా ప్రయోజనం లేదు . తన పేళ్ళికి చేల్లుంచిన నగలకే తండ్రి అప్పిలపాలయ్యుత్ర . పు రి నగలు పేట్టలేదు . అంచేత ఆ కీకారణ్యంలో చాపడవు పుల్లు ! అనుకుంటూండగా చెట్టు నుండి ఒకవెలగ పింతు రాలి దొర్లకుంటూ , అందు కోపు న్నట్లు అమె చేతి దగ్గర అగిపోయింది. దాన్ని పట్టు కొని నోదావు నిలేచికుర్చుట్టుండగా భూవు అదిరేలాగ ఒక పేద్ద ఏత్రు పిత్త గు నరావడం కనిపించింది.

నోదావు ని చిన్నతనం నుంచి పొల్లుశ్వర్త డిపేగొప్పి భక్తి విశ్వాసాలు కలది. పొల్లు శ్వర్త ణ్ణి తలపు కొని ఏనగు పాదాల కింద పిడి చావాలని ఎదుర్త వెళ్ళింది. ఏ నగు రక్కున అగిపాల్లుంది.

ఏనుగు సాదామిని చేతిలో ఉన్న వెలగ పింతు ను తొండంతో తీసి కొని నోట వేసి కొని, దీవిన్తిన్నట్లుగా తొండంతో నోదావు ని తల నివ్విరి, చేల్లు పిట్టు కొని తిన్నగా ఒక పేద్ద గుహ దగ్గరికి తీసుకెళ్ళింది.

బ్రహ్మరాక్షసి పెంపుడు చిలక

వీరాస్వామి ఇంతింతనూని అవూ య కుడ్ర , తగని మొహపూటం పు నిషి. తనకు నష్టం కలిగే సివు యా ట్లో కూడా ఎదటివాళ్ళతో కాదని గట్టిగా మాట్లాడలేదు . నాలుగు పూ గజివాలను పేట్టుకుని, పాలవ్యాపారం చేస్తూ బార్యా, కూతురు తో గుట్టుగా కాలం గడిపిస్తున్నాడు .

అతడి పై రింటి పిక్కన, ఒక పాతకాలమీ పంకుటిల్లున్నది. ఆ ఇంట్లోకి కనకయ్య, కనకమ్మ అనే దంపతులు కొత్తగా అద్దెకు దిగారు . వాళ్ళ బహుగత్తువు ను పులులు , దేవాంతకులు . వచ్చిన నాలుగు రోజులలోనే, వాళ్ళ వీరాస్వామి అవూ య కత్తాన్ని గ్రహించి, అతడిచేత అడ్డవేసు చాకిరీ చేయించడం ప్రారంభించారు . వీరాస్వామి పిట్టలలో పాలు అవూక్ర, వాళ్ళకు కావలసినవెచ్చాలు, సిర్ర కులు తీసి కురావాలి. తెల్లవారాక రోజూ క్రమం తప్పకుండా వాళ్ళ పేరడు శుభ్రం

చేయాలి. అస్పృశ్యుడూ బావిలోంచి నీళ్ళ తోడాలి.

ఇలా మూడగా, వీరాస్వామి కూతురు కు పేళ్ళి సింబంధం కుదిరింది. కంచెలో చీరలు కాస్త చవగ్గా దొరు కుతాయని, పేళ్ళికి పిట్ట చీరల కొనిం, అక్కడికి ప్రియా ం పేట్టుకున్నాడు వీరాస్వామి .

వీధి అరుగు పై ద, పడకకుర్చీలో కూని రాగాలు తీసిన్న కనకయ్య సింగతి తెలుసు కుని, “చేత్తనే వూ ఆవిడకు ఒక పిట్ట చీర తీసి కురా. డబ్బు తర్వాత ఇస్తాలే,” అన్నాడు .

కుంచెలో వీరాస్వామి , కనకమ్మ కొనిం కూడా పిట్ట చీర కొన్నాడు . ఇంటికి తిరిగి వచ్చిన్న వీరాస్వామి ని గుర్తుంచుకొని ఆపీ, కనకయ్య, అతడి దగ్గరనున్న పిట్ట చీరలలో బాగున్న చీరను తీసి కుని, “ఈ రోజు శ్రమారం! వూ ఆవిడ భోషాణంలోంచి డబ్బు తీయదు . డబ్బు రేమి తీసి కుండు మూని,” అన్నాడు .

ఆ తర్వాత నాలుగు రోజులు గడిచినా, వీరాస్వామి కి చీర డబ్బు వుట్టలేదు . కూతురు కు గాజులు చేర్చి ఉంచవలసి మళ్ళుది. ఆ అవసరంలో వీరాస్వామి , కనకయ్య ఇంటి తలుపు తీసి, “ఖర్చులో మాడి అడగక తప్పిడం లేదు . పట్టు చీర తాలూకు ఐదు మందల రూపాయిలు ఇప్పించండి!” అన్నాడు చేతులు నలుపుకుంటూ .

కనకయ్య చరచరాలోపలి గదిలోకి వెళ్ళి, చీర తెచ్చి నేలకేసి కొత్త తూ, “నీకూ నీ చీరకూ ఒక నపు స్వారం! పూ ఆవిడకు నువ్వు తెచ్చిన చీర బొత్తిగా నచ్చలేదు పట్టుకెళ్ళు,” అన్నాడు కోపంగా.

ఇది విన్న వీరాస్వామి భార్య దిగాలు పిడిపాలు , “చేబడేవుంది? పేళ్ళిదగ్గర పడుతోంది. మనకు డబ్బు వెంటనే కావాలి. కంచీకి వెళ్ళి, మనం ఎరిగి మళ్ళీ దు కాణదారే

గనక చీర తిరిగి ఇచ్చేసి, డబ్బు తీసి కురా,” అని చెప్పింది.

వీరాస్వామి అప్పటికప్పుడు , పూ పూలు గా వెళ్ళే రహదారి పూర్తైన కాక, త్వరగా వెళ్ళి రావచ్చునుకుంటూ, అడవి దారిన కంచీకి బయలుదేరాడు . అడవి వు ధ్యలో ఒక చోట, పట్టపిగలే చీకటిగా వుండే పెద్ద మురిచెట్టు గుంపు కొమ్మలలో ఒక బ్రహ్మరాసి కామితం మాటు న్నది. అది పురి ఊడలను ఊయ లగా కడు తూ , వు ధ్య వు ధ్య రకరకాల జంతు మా తోళ్ళకు రుంగులు వేస్తూ, కూతురు పేళ్ళి పిన్నల్లో సితవు తవు మళ్ళు న్నది.

అది వీరాస్వామి ని చూస్తూనే కళ్ళారచేసి, “బెరా, కలికాలం! పట్టపిగలే, నా అంత బ్రహ్మరాసి నివసీస్తున్న ఊడలవు రికేసి వచ్చావు. నువ్వెవ్వెనా దుస్సాహసీవా లేక అవూయ కుడివా?” అన్నది.

వీరాస్వామి , బ్రహ్మరాసిని చూస్తూనే గజగజలాడు తూ , చేతులు జోడించి, “రాసి పూర్ణ న్నంచేయ కు. ఖర్చుగానెళ్ళ కూతురు పేళ్ళి పిన్నల్లో మన్నాను,” అంటూ జరిగింది చెప్పి, “పట్టు చీర తిరిగి ఇచ్చి డబ్బు తెచ్చు కునేందుకు కంచీకి వెళుతున్నాను. త్వరగా చేరాలన్న ఆదుర్దాలో, ఈ అడవి పూర్తైన వచ్చాను,” అన్నాడు .

బ్రహ్మరాసి, వీరాస్వామి పూటలకు ఏదో అనబోయేంతలో, చెట్టుమీది నుంచి, పేళ్ళి కూతురు అలంకరణలో మళ్ళు దాని కూతురు ఫేళఫేళవుంటూ కిందికి దూకి, వీరాస్వామి చేతి సించీలో మళ్ళు పట్టు చీర తీసి చూసి, తల్లితో, “అమ్మా, ఈ పట్టు చీర ఎంత బామాదో పూశావా? దుప్పిచర్మం

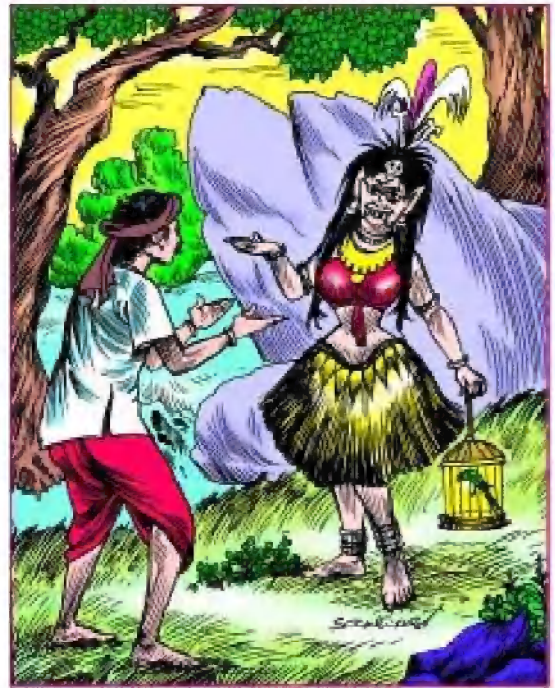
బదులు పేళ్ళిలో దీన్ని కట్టుకుందే పూలు వాళ్ళ కళ్ళు మెరమెరలాడిపోతాయి. ఇతడికి చీర ఖరీదు ఇచ్చేసీ తీసి కుందాం,” అన్నది సంతోషంగా.

బ్రహ్మరాక్షసి, కూతురు చెప్పినట్టే, వీరాస్వామి కి చీర ఖరీదు ఇచ్చింది. ఆ డబ్బు తీసి కుని బ్రతు కుజీమతా అను కుంటూ, వీరాస్వామి ఇంటికి తిరిగిపొవు న్నంతలో, రాసీ పేళ్ళకూతుర్రు, అతడి చేతికి పింజ రంలోమ్మ ఒక చిలకనిస్తూ, “దీనికి వూటలు నేర్పి ప్రాణప్రదంగా పంపు కున్నాను. నా కాబోయే అత్త చిలకల్ని, గొర్ర వంకల్నే కాదు, ఆఖర కు నెతాకోకలు చేజిక్కినా చప్పరించే స్పిందట! చిలక కారణంగా అత్తతో గొడవ పడడం వచ్చు కు! ఈ వూటలు నేర్చిన చిలకన, ను మ్మాతీసి కుపా,” అన్నది.

వీరాస్వామి, చిలకను తీసి కుని ఇంటి దారి పట్టాడు. కొంతుపిటికి అతడు ఇంటిని నిపు పీస్తే న్నంతలో, తన ఇంటి వుండు కళ్ళాపీజల్లు త్త న్న కనకమ్మ, అతడి చేతిలో మ్మ చిలకను చూసి, అడవిలో జరిగిందే వు టో అడిగి తెలుపు కుని, “అలాగా! చీర ధర సీకు వు ట్టింది. నాకు ఆ చీరవచ్చునవు కు, న్న మ్మాకంచీకి బంపు డేరి, వూట్లాడే చిలకను సింపొర్లు ంవామాన్యాయా నికి, ఈ వూట్లాడే చిలక నాకే చెందాలి,” అంటూ, వీరాస్వామి చేతిలోంచి చిలకను లాగేసి కున్నది.

కనకమ్మ ఇంట్లోకి రాగానే, ఆమె భర్త కన కమ్మ ఆశ్చర్యంగా చిలకనిస్తూ ప్తూ, “ఆ చిల కను ఏం చేయ బోతు న్నామో” అని అడిగాడు.

“చూస్తోండు, ఈ చిలకతో వు న జాత కాలు వూర్చేస్తాను,” అన్నది కనకమ్మ.

“చిలకతో జాతకాలు వూర్చడమే వు టి?” అంటూ కనకమ్మ ఆశ్చర్యపొయ్యా డు.

“ఐతే, ఎను! ఎల్లుండే వు న రాజుగారి కువూర్చు డి ఐదో పిళ్ళేనరోజు. ఘనంగా వేడు కలు జరగబోతు న్నాయి. ఈ వూట్లాడే చిలకను రాకువూర్చు డికి పిళ్ళేనరోజు బహి వు తిగా జ్జా, రాజుగారు వు నకు మోయ లేనంత బంగారం ఇస్తారే,” అన్నది కనకమ్మ ఆనందంగా.

కనకమ్మ వూట పై రైచేయ గానే చిలక రెక్కల్ని తపతపమనిపిస్తూ, “అహ! ఏమి నా అద స్థిం, ఏమి నా అద స్థిం!” అని వు డ్దు వు డ్దుగా అంటూ పింజరం ఊపలను ఉత్సాహంగా కొరకసాగింది.

ఆ వు ర్నాడే కనకమ్మ, కనకమ్మ అ బ్రహ్మరాసీ పేంపిత్తు చిలకతో రాజధాని చేరు కున్నార. రాజప్రాసాదంలో యు వ

రాజు పిట్టినరోజు వేడు కల్లు ఘనంగా జర్ర గు తు న్నాయి . కనకమ్మ రాజుగారికి నపు స్కిరించి, “ప్రిభా! యు వరాజు పిట్టిన రోజునాడే, అడవిలో నానా శ్రవూ పిడి, ఈ చిలకను ఇంత పీల్చగా పిట్టుకున్నాను . ఈ ఐదేళ్ళపాటూ వు య్దు వు య్దుగా వూ టలు నేర్పాను . యు వరాజు పిట్టినరోజు బహి వు తిగా తీసి కువచ్చాను ,” అన్నది.

కనకమ్మ వూ టలు రాజూ, రాణీలకు ఎంతో ఆనందం కలిగించాయి . యు వరాజు వు చ్చటపిడి చిలకను చేతిలోకి తీసి కుని, “ఏదీ, నాతో వూ ట్లాడు!” అన్నాడు , దాన్ని వు య్దు పేట్టుకుంటూ .

ఆ వెంటనే బ్రహ్మరా సీ కూతు ర్న దగ్గర వూ టలు నేర్చిన చిలక, “అహా! ఏమి నా అద స్థిం! ఏమి నా అద స్థిం! బతికుండగా వెన్నపూసలా మిసమిసలాడిపోతున్నావు. ఛ్లా కాచిన నెయ్యిలా ఘుమఘుమలాడి పోతావేమో! నిన్ను చూస్తూంటే, ఉన్న ఫకంగా విర్రు వు కు తినాలనిపిస్తోన్నది!” అన్నది, రాకువూ ర్న డి చెంపను గట్టిగా కొర్ర కుత్తూ .

యు వరాజు గొల్లు న ఏడు స్త్రి, చిలకను వదిలేశాడు . ఆ వు ర్న ణం చిలక రివ్వా

వు ంటూ ఎ గిరిపొల్లు ంది. రాకువూ ర్న డి చెంపనుంచి రక్తపు చుక్కలు బయటపడడం వూ సీ, రాజదంపిత్ర లకు ఎక్కడలేని కోపం కలిగింది.

రాజవైద్యుడు చప్పున ముందుకు వచ్చి, రాజకుమారుడి చెంపకు చికిత్స ప్రారం భించాడు . “ఇది పోర్ర గ్న రాజ్యాల గ్న డూ ర్న ల పిని, వు హారాజా! యు వరాజు పిట్టిన రోజున అశ్రు భాలు పిలికించడానికి, వాళ్ళు దానికి వూ టలు నేర్పి తీసి కువచ్చార ,” అన్నాడొక రాజోద్యోగి.

కోపోద్రిక్తుడై వున్న రాజు, అప్పటికప్పుడు కనకయ్య, కనకమ్మలకు పాతికకొరడా దెబ్బల శిక్ష విధించి, చెరసాలలో బంధించు ని భటు లను ఆజ్ఞాపించాడు .

కనకయ్య, కనకమ్మలకు, తావు నిర్దో షులమని నిరూపించుకుని, చెరసాలలోంచి విడు దలకావడానికి అర్ర వూ సాల్చి పిట్టింది. వుళ్ళి ఉన్న ఊళ్ళో అడ్ర ర్న పేట్టడానికి మొహం చెల్లక, వాళ్ళిద్దరూ వు రొక దూ రగ్రావూ నికి వెళ్ళిపోయారు.

బ్రహ్మరా సీ కూతు ర్న పేంపిత్ర చిలక పిత్యాన, వీరాస్వామి కి పోర్ర గ్న పోర్ర తీప్పింది.

తెలిసొచ్చిన తప్పు

నెతరాటలో చిన్న వ్యాపారం చేసి కుంటూ బతు కుత్తు న్న నెతయ్య కు, కొత్తగా పేళ్ళు ల్లింది. అతడి భార్య నెత కాపిటానికి వచ్చిన నెల్లాళ్ళకే, అత్తగారే చీటికీ పూటికీ ఏదో ఒక చాదసిపిత్తూట పూట్లాత్తుత్తున్నదంటూ విసిక్కుని, ఆవిడను నెప్పుడిగా పోరు గ్రూళ్ళో మూట్తున్న ఆడబుద్ధు ఇంటికి సాగనపింది. ఇక ఇంట్లో నెతా, నెతయ్య విగిలారు.

వాళ్ళకు ఒక పిక్కున రాజయ్య కుట్టుం బమ్మ, పురొక పిక్కున సాపుయ్య కుట్టుం బమ్మ కామితప్పుండేవి. వాళ్ళిద్దరివీ పేద్ద కుట్టుంబాలు కావడంచేత, రాజయ్య భార్య రంగమ్మ, సాపుయ్య భార్య సూరమ్మ నెతను పుంచి చేసి కుని, అవసరానికి కావలసిన ఉప్పి పిప్పి పిట్టకుపాదపుని పూని వారే. అయితే, గడ్డు సిద్దైన సీత, కమ్మగా కబుర్లు చెప్పేదిగాని, చెల్లెలు పూత్రం ఏపుర పొట్టున కూడా విడిచేది కాదు!

ఇలా ఉండగా-మైదల్లో బాగానే కాపితం చేసిన నెతయ్య దంపితల్లకు రాను రాను పూటా పూటా రావటం ప్రారంభించింది.

సీతకు పనుందే బద్దకం. రెండు పిట్టా వంట చేసు బదులు, ఏకంగా ఒక్కసారే వండిపేడ్చేస్తూ, పినితోబాటు ఖర్చుకూడా కలిసొస్సింది గదా అని ఆమె అలోచన. కానీ, రాత్రి పోయే పోయే దాకా పుకాణంలో పినిచేసే వచ్చే నెతయ్య, భార్య విసిట్టో వడ్డించిన భోజనం పూసే విసిక్కుంటూ, ‘‘ఏ పిట్టాట పిడికెడు బియ్యం ఉడకేస్తా, నీ సొమ్మం పొత్తుంది? పూ అప్పు ఏనాడూ నాకిలాంటి చద్దికూడు పేట్టలేవు!’’ అనేవాడు.

ఆ పూట వింటూనే నెత గయ్య పుని, ‘‘నన్ను పూ అప్పు అలాంటి జప్పిందారీ పన్ను చెయ్యడంవల్లే, నా బతుకు ఇంత కష్టంగా మారింది. పూ పేడ్చుకున్నా మొగుడికి మూడెకరాల వ్యవసాయమే దిక్కు! అయితేను, పేళ్ళలో పేట్టిన ఆరు త్రులాల బంగారు కాక, పేళ్ళు పుట్టగా మూణ్ణెల్లు తిరిగే సరికల్లా, రెండు త్రులాల ముత్యాలపారం చేయించాడు. పగలూ రాత్రి వ్యాపారం వెలగ దెత్తున్నా పేళ్ళలో పూడు త్రులాల బంగారం పేట్టడానకే, పూ తల్లికొత్త కులిద్దరూ పూతీ

ముక్కు తిప్పుకున్నారు. పెళ్ళయి ఆరైల్లు కాష్చిన్నావు శ్రీ ఒక కాణీ బంగారు కూడా ఎరగన్న!" అంటూ గుక్కతిప్పికోకుండా దండకం చదివేది.

అంతే! "ఇంట్లో పూటా పూటా పేరిగి చిలికి చిలికి గాలివాన అయ్యేది. ఒకసారి ఇలాగే ప్రారంభమైన చిన్న గొడుపతో సీతయ్య బాగా రెచ్చిపోయి, "నీలాంటి గయ్యోళిదాంతో కాపిరం ఘనకందే దిక్కులేని వాడిలా ఏకాకి బతుకు బతకడవు, నాకూ నీ ఇం! పో, ఎక్కడికిపోతావో పో!" అంటూ భార్య రెక్క పట్టుకుని విసిరి గా గడపికో తోశాడు.

ఇంపుకు నెత బాగా ఉక్రోషిపిడి, గబగబా నాలుగు చీరలు పూటగట్టుకుని, "ఇదిగో పోతున్నా! కాకిలాగే బతుకుతావో, హింసలాగే బతుకుతావో, నీ ఇష్టం వచ్చినట్టు బతుకు. నువ్వీ నీ అంతటా నువ్వుబతిస్తావీ

తీసి కువచ్చేదాకా, నీ గడపిలో కాలు పేడితే అడుగు!" అంటూ గట్టిగా అరిచి చెబుతూ గడపి దాటేసింది.

"నన్ను బతిస్తావీ తీసి కురావడమా? అలాంటిపని కట్టకూడాలన్నది. నా బతుకు నన్ను పుష్కరాజుగా బతుకుతాను. ఇక పో," అంటూ నెతయ్య కూడా గట్టిగా కేపెట్టి చెప్పి, డూలు నత్తు మిక్కున్నా కున్నాడు.

నాలాపై ద జరిగిందేమిటో ఇరు గూ పోరు గురించి తెలిసిపోయింది. తర్వాత ఒక గంటలు నా గడపకుండానీ, రంగమ్మ వేడివేడి గారెలు, అల్లప్పిచ్చడి తెచ్చి, నెతయ్య పుంపు పేట్టి, "తప్పుకూడా, ఒక్కడివే ఏంపాట్లు పిడుపున్నావో అని ప్రాణం కొట్టుకుపోయిందంటే నన్ను! ఆకలిపి దుడుంటావని, గారెలు వేస్తూనే పిట్టకొచ్చాను. వేడివేడిగా తిన్న!" అన్నది.

అల్లప్పిచ్చడి పుపు పుపు పులూ, వేడివేడి గారెలూ నెతయ్య నోరూ రించాయి. అతడు పత్నం అందుకుని వెంటనే ఒక గారెముక్క తుంచి నోట్లో వేసి కున్నాడు.

రంగమ్మ అనందంగా అతడికోసం పూస్తూ, "తప్పుకూడా, ఒక చిన్నపూట అడుగు తాను. ఏమీ అనుకోవడా?" అంటూ నేర్పుగా పుందరికాళ్ళకు బంధం వేసి, "నీ పే నోడ లికి ఇవాళ పేళ్ళిచ్చామి. శుభమా అని ఇవాళ బిడ్డ మెడలో పెయ్యడానికి, ఒక అరతులం గొలుసుకూడా లేదు. బోసి మెడతో పిల్లన ఎలా పూపించాలా అని, నిన్నటి నంచి ఒకే బాధపిడుపున్నాను. నెత గొలుపు ఒక్కసారి ఇస్తేవా, పేళ్ళిచ్చారు గడపి దిగిన పుర్రు. ఇం, నీ గొలుపు నీకు పిమ్మల్లో పేట్టి తిరిగి ఇస్తాను. అన్నట్టు, పేళ్ళిచ్చారు వచ్చేవేళకు నువ్వు కూడా రావాలి నీ పూ! దగ్గరుండి

పూపిల్ల జరిపించి, పూ తోబాడే నాలుగు మెతుకులు తిని వద్దవుగాని,” అన్నది.

ఎంతో ఆత్మీయంగా మన్న రంగమ్మ పూటలు, పేళ్ళాం మీద వుండిపోతున్న నెతయ్యపు నసి కు చాలా సంతోషం కలిగించాయి. అతడు తక్షణం లేచి వెళ్ళి, పెద్దలో మన్న నెత గొలుపు తెచ్చి, రంగమ్మ చేతిలో పేడ తూ, “పిట్టకెళ్ళు అక్కయ్యా! ఖంగార పిడకు, తావెగా ఇద్దు మానిలే,” అన్నాడు.

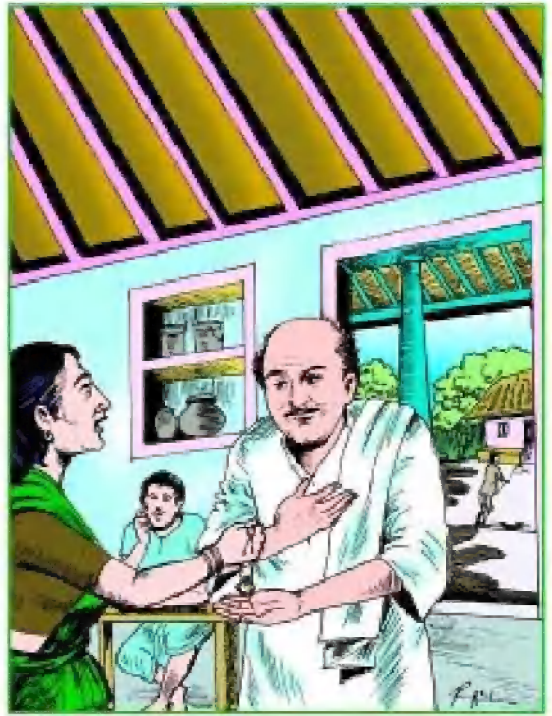
రంగమ్మ ఆనందంగా, “పూ నాయన, పూ తండ్రీ!” అంటూ గొలుపు అందుకుని, చెంగున ముడివేసుకుని వెళ్ళబోయింది.

సిరిగ్గా అప్పిడే గుమ్మంలో అద్ద గుప్పెట్టిన ఒక నడివయస్సి వ్యక్తి, రంగమ్మను నిశితంగా చూస్తూ, “ఎవర్రా అబ్బాయ్, ఈవిడ? ఏమిటి తావెగా ఇద్దు మానిలే అంటున్నావో?” అంటూ ప్రిశ్నించాడు.

హితాత్ముగా వచ్చిన పినతండ్రీ వెంకటేశం రాక నెతయ్యకు ఆనందాన్ని, రంగమ్మకు గాభరానూ కలిగించాయి.

వెంకటేశం ఎవ్వరినీ తెలుసుకుని రంగమ్మ వైపు తిరిగి, “ఆ గొలుపు నెతది కాదమ్మా, నా కూత్రురిది. పేళ్ళలో కోడలికి పేట్టడానికి, అరత్రులం గొలుపు సేనా చేర్చుంచలేకపోయానని పూ వదిన, నా కూత్రుర్ర గొలుపు అర్ర మా తీసి కుంది. ఇప్పిడతూ నా కూత్రుర్ర కు కూడా పేళ్ళ కుదిరింది గనక, ఆ గొలుపు అడిగి పిట్టకు పొదావునే వచ్చాను,” అంటూ చెయ్యి జాపాడు.

పినతండ్రీ ఎంతో ధాటిగా చెబుతున్న అబద్ధాన్ని విని నెతయ్య విస్మయపడ్డాడు. అయినా, అతడన్నదాన్ని కాదనలేక అయోవుయ్యంగా చూస్తూండగానే, రంగమ్మ మొహం

మాడ్చుకుని గొలుసు తీసి వెంకటేశం చేతుల్లో విసిరినట్టుగా పడేసి విసవిసా నడుస్తూ వెళ్ళి పోయింది.

రంగమ్మ గుడి దాట తూండగా, సూరమ్మ చేతిలో ఒక పేద్ద ఖాళీపాత్ర పిట్టకుని లోపలికి అడుగుపెట్టి, అక్కడ ఎదురైన వెంకటేశాన్ని చూసి తడబాటుగా అగిపోయింది.

“ఎవరమ్మానుమ్మ? ఏం కావాలి?” అని వెంకటేశం వుర్రాడగా సూరమ్మను ప్రిశ్నించాడు. ఆ ప్రిశ్నకు సూరమ్మ రింతగా తడబడతూ, “ఇంట్లో బియ్యం నింపు కున్నాయి. పిల్లలు ఆకలంటూ గోల చేస్తున్నారు...” అంటూ ఏదో చెప్పబోయింది.

అమె మాట ఇంకా పూర్తి కాకుండానే తెరచివన్న పేరటి వాకిట్లోంచి నెతసి డీగాలిలా లోపలికి వస్తూ, “అంతా శుద్ధ అబద్ధం! నిన్న సాయంత్రమే నీ పేద్దకోడు కు ఇంతలామా

బియ్యం పూట ఎత్తుకు రావడం, నేను కళ్ళారా చూశాను,” అంటూ భర్తపై తిరిగి, “చాలాపిట్టైందీ నేనూ, పూవు య్యగాలా కిటికీ పక్కన నక్కిమాడి లోపల జరుగుతున్నదంతా చూస్తూనే మూసా. నేను లేకపోవడం చూసి ఇరుగూ పొరుగూ మిమ్మల్ని ఎలా పూవు చేస్తున్నారో చూశారా?” అని అడిగింది.

ఉపాసన నెత రాకకు స్థిరమైతే బాట్లు, నెతయ్య కూడా తెల్లబోయాడు.

స్థిరమై వెళ్ళిపోయాక వెంకటేశం, నెతయ్య నెతమైతే, “చూశారా, సిహనుగా అన్యోన్యతను పేంపు కుంటూ బతుకులు గడపివలసిన అల్లుడు గలు, అన్నం ఇంకీవు లాడు కుంటూంటే, స్వార్థపూరితంగా దాన్ని స్వప్రయోజనాలకు ఎలా ఉపయోగించుకుంటారో అర్థమైందా?” అని ఒక ఇంకా, “ఇప్పుడు నే చెప్పబోయేది, మీ భార్య భర్తలు శ్రద్ధగా ఎవరినీ! వదిలిన కుత్త ఇంట ఉన్న పిటికీ, తన కొడుకూ, కోడలూ ఎలా కాపాడుచేస్తున్నారో అనే బెంగతోనే మళ్ళీ. ఆ సింగతి మీకు చెప్పడానికే బయలుదేరాను. నిపు యానికి నేనై రాబట్టిసిరిపొంది,” అంటూ గొలుసు నెతకు ఇచ్చాడు.

“చారిత్రాత్మక నాకు ఎప్పుడు, పూ ఇద్దరి అదృష్టం, చివరగా పూవు!” అంటూ నెత కళ్ళల్లో కన్నులు.

“పూ వదిలిన, కాబట్టి కోడలికని పేరూ పేరూ కూడబెట్టి ఈ గొలుసు చెల్లు ఎండింది. అలాంటి మనిషిని మంచి చెడూ ఆలోచించకుండా ఇంట్లోంచి సాగనంపామా ఇంట్లో అన్న భవజ్ఞులైన పేదవాళ్ళ మాడాలని, వాళ్ళ మాటను గౌరవించాలని, నీకీప్పట్లైనా బోధపడినప్పుడు చాలా అనుచుగా మళ్ళీ,” అన్నాడు వెంకటేశం.

ఆ పూటలకు నెత తల వంచకుని, “నా తప్పి తెలిసొచ్చింది! ఈ అన్న భవాన్ని ఇంక ఎన్నడూ పుచ్చిపాన, నన్నుంచి,” అంటూ నెతయ్య కోసే పూస్తూ, “అత్తయ్యను తీసి కురావడానికి ఈయన ఇవాళే బట్ట దేరు తాడు,” అన్నది.

భార్య పూటలకు నెతయ్య మొహంలో ఆనందం తోణికిసిలాడింది. అది చూసిన నెత త పీపిడుతూ, వెంకటేశంతో, “అత్తయ్య వచ్చేదాకా మీరు వెళ్ళడానికి ఏమి లేదు. ఆవిడ వచ్చాక రెండు రోజులైనా మాడి వెళుదురని,” అన్నది.

**RESERVE
YOUR COPY
NOW!**

Junior

CHANDAMAMA

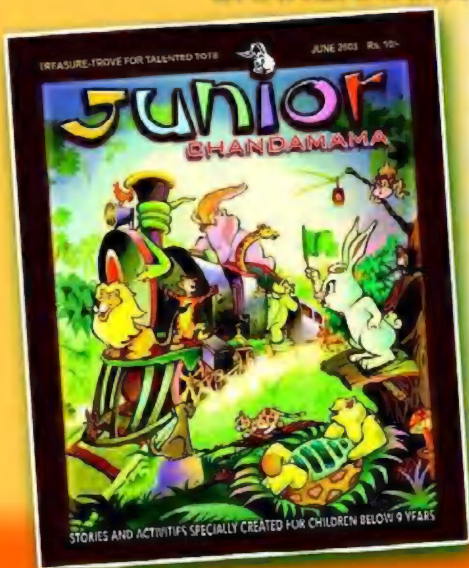
Do you want your children
to sharpen their faculties by
working on puzzles?
**Come to Junior Chandamama
for loads of puzzles and games.**

Are you looking out for
interesting new stories to be
read out to the kiddies?

**Pick up a copy of
Junior Chandamama,
and you'll find them.**

Does your child have a taste
for colouring and you want
to develop the habit?
**Junior Chandamama is what
you must get for your child.**

**PAGE AFTER PAGE WILL KINDLE
YOUR CHILD'S IMAGINATION**

ISSUE AFTER ISSUE, MONTH AFTER MONTH

**Special introductory offer
to child-subscribers!
Rs. 100 for 12 issues
(instead of Rs. 120)**

Offer closes on
June 30, 2003.

SUBSCRIPTION FORM

Please enrol me as a subscriber of Junior Chandamama. I give below the required particulars:

Name : Address :

..... PIN Code :

I am remitting the amount of Rs.100/- (Discounted rate - till June 30, 2003) for 12 issues by
Money Order/Demand Draft/Cheque No on
Bank branch drawn in favour of Chandamama India Ltd., encashable at
Chennai (outstation cheque to include Rs.25/- towards Bank Commission).

Place :

Date :

Signature

ఆర్య

అజ్ఞాత యువరాజు విచిత్ర సాహస గాథ!

అతడి బాల్యం
వన్యప్రాణుల వృక్ష ఉన్నంతకాలం
హల్లు గా గడిచిపోయింది!
య్య వకుడిగా నూ నవ ప్రపంచంలో
అత్యుగ్ర పేట్టాకే-
నెమిదలయ్యాయి అడుగడుగునా ఆపదలు!
ప్రాణాలకే గ్రీ రిపేట్టిన పూ రప్రమాదాలు!!
పుంపుకొచ్చిన ఆ పుష్పి
అడవిబంత్ర మూపుంచి కాపు!
భయంకర పూ నవ పు గాలపుంచి!!
అతడు బలవంత్రుడు ... ధైర్యవంత్రుడు ...
శత్రు మూపు చీల్చి చెండాడడానికి వెనుకొడని
సాహసవీరుడు! ఎవరీ ఆర్య?
వింత అజ్ఞాత యువరాజు!

చందమామ జూలై 2003 సంచిక నుంచి
'అజ్ఞాత యువరాజు విచిత్ర సాహస గాథ' కౌత్త
చిత్రకథ(కామిక్స్)లో చదివి ఆనందించండి!

పూ సెప్పి పి ఏజులట్టు వద్ద
ఈ రోజు పూ కావ రిజర్వ్
చేస్తు కోండి!

S. Prasad Rao

తీరని పగ

వు లయ్య పిరిసిర ప్రాంతంలో వూ రదేమణ్ ఒక ఐంద్రజాలికుడు ఉండేవాడు . అతనికి అనేక వుంత్రివెద్యలు తెలుసు . కాని అతను వాటిని ధనార్జునకు వినియోగించక, బీదవాడుగానే ఉంటూ వచ్చాడు . వూ రదేమణ్ కి లమణ్ కొత్త కుండేవాడు . వాడికి తండ్రి తన విద్యలన్నీ నేర్పించాడు .

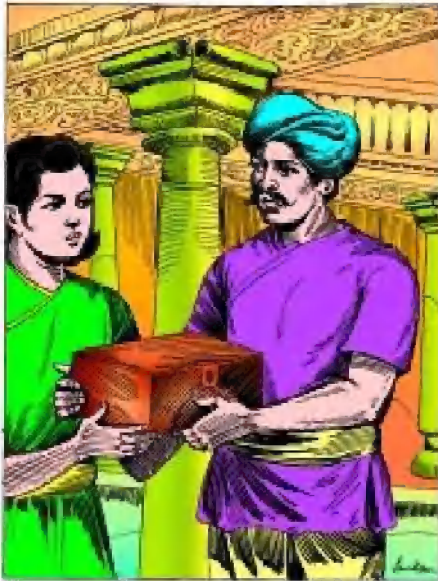
తండ్రిలాగా కాక లమణ్ కి తన విద్యలతో ధనపూ , కీర్తి గడించాలని తపస్తి కలిగింది. అందు చేత వాడు స్వగ్రామం విడిచి దేశాల వెంబడి బయలుదేరాడు. దేశాలన చేస్తూ లమణ్ తోరణదేశానికి వచ్చాడు . అతను అక్కడి రాజు వద్దకు వెళ్ళి, తాను ఐంద్రజాలికుణ్ణి, తన విద్యతో అనేకమంది రాజులను మెప్పించాననీ, రాజుగారి అనువు తి అర్పి తే ఇక్కడ కూడా ప్రదర్శన ఇస్తానని విజ్ఞాపన చేస్తూ ఉన్నాడు .

తోరణదేశమొక రాజుకు లేక లేక ఒక ఏడాది క్రితమే ఒక వుంత్రివెద్య కలిగింది . ఆ పిల్లవాడి జాతకం చూసిన జ్యోతిషికులు , రెండో ఏట ఆ పిల్లవాడికి ఒక ఐంద్రజాలికుడి

పూ లాన పానయోగం కలుగుతుందని చెప్పారు. అది మొదలు రాజుకు ఐంద్రజాల వున్నా, ఐంద్రజాలికులన్నా పీంహిస్పింగా ఉంటున్నది.

అప్పిడు లమణ్ వచ్చి తాను ఐంద్ర జాలికుణ్ణి చెప్పగానే రాజుకు దడపుట్టు కొచ్చింది. తన కొడుకు భద్రసేనుడికి రెండో ఏడు ప్రవేశించగానే ఈ ఐంద్రజాలికుడెక్కడి నుంచో డూడిపిడ్డాడు ! వీడివల్ల తన కొత్త కుటుంబం కీర్తి న్నది!

రాజులా అనుకుని వుంత్రితో యోగంగా మార్లాడి, ఎలాగైనా ఈ ఐంద్రజాలికుణ్ణి కడ తేర్చి ఉపాయం చూడవున్నాడు . వుంత్రి లమణ్ణి ఏకాంతంగా పిలిపించి, “ఐంద్రజాల విద్య అంటే వుంహారాజుగారికి చాలా ఇష్టం. అందుచేత నీకు ప్రత్యేకమైన అతిథి సత్కారం ఏర్పాటు చేయవున్నాను . ఇవాళ ను మ్హ దివాణంలోని అతిథిగ హింలో రాజుగారి ఆతిథ్యం న్వేకరింపు . నీ ప్రదర్శనం దేవీటికి ఏర్పాటు చేస్తాం,” అన్నాడు .

అవుడు పరమానందభరితుడై అందుకు సివృతించాడు . ఆ రాత్రే అతను వుంత్రి పేట్టించిన విషాన్ను తిని చనిపోయాడు . తెల్ల వారేలోమీగా వుంత్రి అమూశవాన్ని నొకర్లవేత రహస్యంగా పోతేల్చుంచాడు .

ఎంత రహస్యంగా జరిగినప్పటికీ ఈ దాడు ణహిత్య గ్ర రించి వార్తపోక్కునే పోక్కింది. కొద్ది వూ సొలలో అది వూ రదేమతీ దాకా వెళ్ళింది. తనకొత్త కుస్త హిత్యచేశారన్న వూ ట నిజమో కాదో తెలుసుకునేటందుకతను స్వయంగా బయల్చి దేరి, తోరణదేశానికి చేరుకున్నాడు . అమత్తు తోరణకు వచ్చినట్లు తెలిసినూర న్నార . కాని వాడు అక్కడినైంచి ఎటు వెళ్ళాడో, ఏమయ్యాడో చెప్పినవారు లేరు . అమత్తు దివాణానికి అతిథిగా పీలించి చంపించారన్న వార్త నగరంలో చాలావుంది విని ఉన్నార .

వూ రదేమత్తు స్వితః చాలా వుంచివాడు . కాని, ఏ కారణవూ లేకుండా రాజు తన కొడు కున్న చంపించాడని విన్న వీ దట అతనిలో పిగ రగిలింది. అతను రాజభవను ప్రాంతంలోనే సించరిస్తూ రాజకువూ రు ణ్ణీ దానెల్చి వన విహారానికి తీసి కువచ్చినప్పిత్తు తన విద్యలతో దానెలను ఏవూ ర్చి, కను కట్టు చేసే, రాజకువూ రు ణ్ణీ ఎత్తుకుని తన దేశానికి తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు. అతను ఇంటికి చేరు కుని, రాజకువూ రు డి దు స్పిల్చా , ఆభరణాలూ విప్పి ఒక పెట్టెలో పెట్టి, ఆ కుర్రవాణ్ణి, తన కొడు కులాగే పంచసాగాడు .

తోరణ రాజు తన కొడుకునవరో ఎత్తుకు పోయా రని తెలియ గానేహితాశ డెహియా డు . తాను తీసి కున్న జాగ్రత్త అంతా వ థా అల్చింది. లేక లేక కలిగిన కొడు కు కాస్తా పోసేపొయా డు . కొడు కుకోసం విలపిస్తూన్న రాజుతో వుంత్రి, “వు హారాజా, విచారించ కుడి. ఏది జరు గు తుందని రాసేపట్టి ఉన్నదో అదే జరిగింది. అబ్బాల్చి ని ఎత్తుకుపొల్చి న వాడు తమ్మికవంద్రజాలికుడేఅల్చి ఉంటాడు ; వు ను చుపిన కుర్రవాడితుండో, దగ్గర బుద్రు వో అల్చి ఉంటాడు . ఇది వు నం చేజేతు లా చేసి కున్నదను నాకు తోస్తూన్నది. అల్చి నా తన జ్యోతిష్పిల్చి అబ్బాల్చి కి ప్రాణహని ఉన్నట్లు చెప్పలేదు. కొంతకాలానికి వుంచి రోజుల్చి వచ్చి అతనే వస్తాడు ,” అన్నాడు .

అమత్తు హిత్య చేయ బడెనాటికి పిదహారేళ్ళవాడు . వూ రదేమత్తు రాజకువూ రు ణ్ణీ పిదహారేళ్ళు నిండేదాకా పేంచి తనపిగ తీర్చి కునే ప్రియ త్తుం ప్రారంభించాడు . అతను రాజమిత్ర ణ్ణి వంటబెట్టుకుని తోరణదేశానికి

వచ్చి, ఒక సిత్రంలో దిగాడు. అతను రాజ కుమారుడితో, “నాయనా, నువ్వీ పెద్ద తీసి కుని రాజుగారి దర్శనం చెయ్యి. నువ్వు పిసీవాడ్యోడండగా నీ అన్న ఈతొరణరాజుగారి ఆతిథ్యం పొందాడు. వాని మీ అన్నకిచ్చిన బహిమానానికి బదులుగా ఈ పెద్దను వారికి స్నేహితు చెప్పి వు రీ ఇల్లు.” అన్నాడు.

రాజమిత్రుడు పేద్ద తీసి కుని రాజుగారి దర్శనం కోసం సభకు వెళ్ళాడు. అతను రాజుగారికి నమస్కారం చేసి, “పు హారాజా, నేను పూ రెడముఖే బంద్రజాలికుడికొత్త కున్న. చాలా ఏళ్ళక్రితం పూ అన్న బంద్రజాలం పూ పీ స్తానని వచ్చినప్పటికీ మీ అతనికి ఆతిథ్య వు చ్చి పుంచి బహి మా నమస్కారం. అందుకు ప్రతి బహిమానంగా మా తండ్రి మీకిపెద్ద ఇవ్వవచ్చున్నాడు,” అంటూ తాను తెచ్చిన పెద్దను రాజుగారి పుంపు పేట్టాడు.

రాజుగారి ఆత తగా పెద్ద మూత తీసి పూ డగానే, తన కొత్త కు కనిపించకుండా పొయి నప్పటికీ ధరించిన పు స్త్రీలూ, నగలూ అందు లో ఉన్నాయి.

పు ఖంతోనూ, కోపంతోనూ ఆయనకు పు తిపొయి నట్టయింది. ఆయన నావేశంతో

కత్తి పూ సీ తన కొత్త కున్న చంపిబోయా డు. పుంత్రి ఆయనకు అడ్డుపడి, “తొందరపడ కండి, పు హారాజా, ఇది అబ్బాయి వస్తామూ అన్నపూట నిజమే. కాని ఆ బంద్రజాలికుడు అబ్బాయిని నిజంగా చంపి ఉన్నట్టయితే వాడిని అప్పిడే పింపించి ఉండేవాడు. ఈ కుద్రవాడు పూ డగా అబ్బాయి ముని గానే కనిపిస్తాడు,” అన్నాడు.

మంత్రి రాజుగారి ముందున్న పెద్దనుంచి వస్తామూ అన్న ఒక్కొక్కటి బయటికి తీయగా, అట్టయితే న ఒక చిన్న చీటి ఉన్నది. అందు లో ఇలా ఉన్నది: “రాజా, నీ కొత్త కునే నీమహిత్వ చేశామా ఒకనాడు నా కొత్త కున్న చంపించి నున్న కు నేనిలా పిగ తీర్చుకున్నాడు.”

పుంత్రి అడ్డుపడి ఉండకపోతే, బంద్ర జాలికుడు ఉపాసించినట్టుగానే ఆయన తన కొత్త కున్న తానే చంపి ఉండేవాడు. రాజు తన కొత్త కున్న కాలిం చు కుని ఆనంద బాష్పాలు రాలాడు. ఆయన వెంటనే తన పు న్న పు అన్న సిత్రానికి పింపి బంద్రజాలి కుట్టిపీలిపించి, అమ్మణ్ణి తాను నిష్కారణంగా చంపినందుకు పూ విణ చెప్పుకుని, అతనికొక పుంచి ఈనాం ఇచ్చి తనపక్షనే ఉండు కున్నాడు.

వివేక

సమయం

సింధ్రెల్లా గుమ్మడికాయ రథం మీద విలాసంగా
విహరిస్తోంది. కొన్ని జంతు ముఖ ఆమె కేసీ ఒకసారి
చూడడానికి ఉబలాటపెడుతున్నాయి. ఆ జంతు ముఖ
ఎవేవో వీరు గుర్తించగలరా?

పున్నీ అడ్డంలో ఉయ్యాలలా గురుతున్నట్టు కలకంట్తోంది.
ఈ రెండు చిత్రాల మధ్య ఎనిమిది తేదీలు ఉన్నాయి. ఏటిలో
ఎన్నింటిని వీరు కనుగొనగలరో ప్రియ తీర్చిచూడండి.

మున్నీ రెండవ కల
కంటున్నది. అక్కడ ఏం
జరుగుతున్నదా అని ఎల్లక
రింకూ ఆశ్చర్యంతో
తలెత్తి పూస్తున్నది. రింకూకు
అక్కడికి వెళ్ళేదారి చూపి
సొయ్యిపడగలరేమో పూడంది.

(సిహాధానాలు 66 హుజిలో)

ఆదవు రవి నిద్రపొత్తూ న్న అందాలభరిణి మున్నీ చిన్న పుత్తకన్య అల్లునట్టు తియ్యటి కల
కంటుంది. అమె కల మరింత అకర్షణీయంగా ఉండేలా చక్కని రంగులు వేయండి చూద్దాం.

వ్యాఖ్యలు
రాయండి!

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

ఈ ఫోటోలకు ఒక్క పూటలోగాని, చిన్నవాక్యంలోగాని వ్యాఖ్యలు
రాస్తే గలరా? రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.

వ్యాఖ్యలను కాంపీటీషన్ పొట్టుకాల్చే పేర్ల రాసి ఈ నెల 25 వ తేదీలోగా మాకు అందేలా పంపాలి. పోటీ
ఫీలితాల ఆగస్టు 2003 సంచికలో ప్రింట్ రిస్తాం. ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహు పూ నం.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చందపూ వు, 82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ,
ఈకాట్టతాంగల్, చెన్నై - 600 097.

అభినందనలు

ఏప్రిల్ 2003 సంచికలో బహుమతి పొందిన

వ్యాఖ్యలు పంపినవారు:

శ్రీమతి ఇ.ఎఫ్. స్వీనూమాలిని (టీచర్)

డా/ఆఫ్, ఎస్.ఇ. కరుణాకర్

5-36, భారతం మిట్ట

పాకాల్ పోస్ట్ - 517 112. చిత్తూరు జిల్లా (ఆంధ్ర)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ:

మొదటి ఫోటో: గృహ మంత్రి సేనాపతిని!

రెండవ ఫోటో: బొమ్మలో బొమ్మనే కొలువుంటా!!

విన్ బే సమయం
సమాధానాలు
(పేజీలు 64-65)

సింధ్రెల్లాను చూడడానికి
ప్రయత్నిస్తూన్న జంటువులు

ఎనిమిది తేదాలు: మున్నీ చెని రింగు; జొట్టు
ముడి; చెట్టు కొమ్ము; వైసన్న పక్షి రెక్కలు; పాము
తోక; పాము మీది చారలు; కనిపించని మేఘం;
కిందవున్న పక్షి రెక్కల సంఖ్య.

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 600 026 on behalf of
Chandamama India Limited, No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor : Viswam

Good news
for young
bookworms!

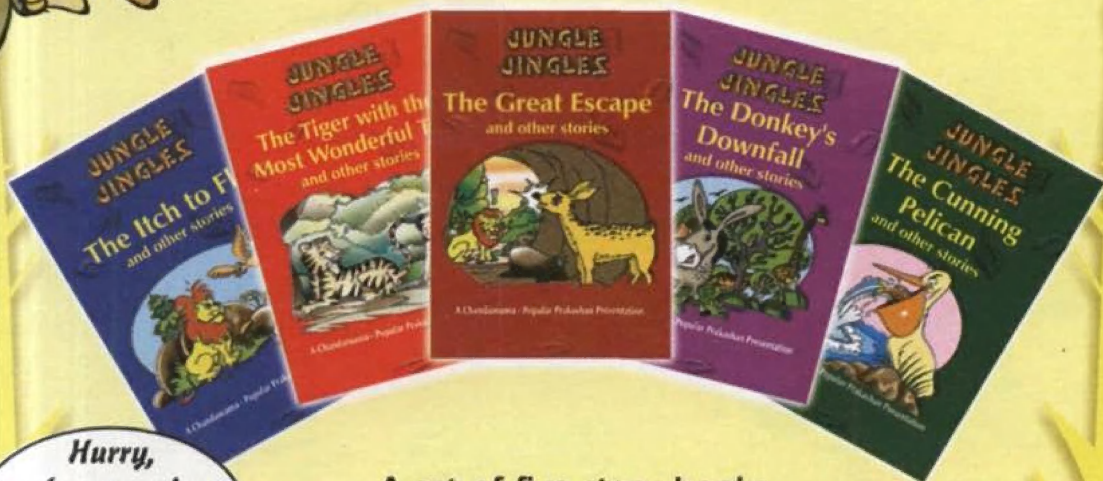

Hiya! What has hit the animal world?

Listen hard and look keenly.

D'you hear the jingle of the jungle?

JUNGLE JINGLES

**Hurry,
grab a copy from
your nearest
bookstore, now!**

A set of five story books
with the whackiest and most
interesting collection of animal stories
ever written.

From

CHANDAMAMA and

**Popular
prakashan**

**NOW
AVAILABLE**

nutrine

Melters

Butterscotch Candy

*The taste
that melts
everything
away!*

